

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego wykonujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, placówki wsparcia dziennego, organizatorzy rodzinnej pieczy zastępczej, placówki opiekuńczo-wychowawcze, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, ośrodki adopcyjne oraz podmioty, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia następujące ustawy:

ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawę z dnia 17 listopada 1964 – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 12 marca 2004 o pomocy społecznej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej, ustawę z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o wykonywaniu niektórych czynności organu centralnego w sprawach rodzinnych z zakresu obrotu prawnego na podstawie prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka – „Aktywny rodzic”, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jednostki samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej realizują w szczególności we współpracy z jednostkami sektora finansów publicznych, środowiskiem lokalnym, sądami i ich organami pomocniczymi, Policją, przedszkolami, szkołami i podmiotami, o których mowa w art. 2 pkt 3–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, 1160 i 1837), podmiotami leczniczymi, organizacjami pozarządowymi lub podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338) działającymi na rzecz dziecka i rodziny.”;

3) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy działu III stosuje się także do małoletniego cudzoziemca niewymienionego w ust. 1 pkt 2–6, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o :

- 1) wójtce, należy przez to rozumieć także burmistrza oraz prezydenta miasta;
- 2) pozarządowym organizatorze rodzinnej pieczy zastępczej, należy przez to rozumieć organizację pozarządową lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie albo ich oddział, który, zgodnie z art. 76a, ustanowiono pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej;
- 3) zaświadczeniu, należy przez to rozumieć dokument urzędowy sporządzony przez organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania albo w zakresie zadań zleconych przez ustawę, jednostkom organizacyjnym wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w zakresie umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej bądź przebywania dziecka w tych formach pieczy zastępczej, albo ośrodkowi adopcyjnemu o przysposobieniu dziecka, stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone w rozumieniu art. 76 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691).

5) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Do wydawania zaświadczenia o:

- 1) umieszczeniu lub przebywaniu dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka wydawanego przez osobę kierującą podmiotem, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej;
- 2) umieszczeniu dziecka w :
 - a) placówce opiekuńczo-wychowawczej wydawanego przez dyrektora tej placówki,
 - b) regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wydawanego przez dyrektora tej placówki,
- 3) przysposobieniu dziecka wydawanego przez ośrodek adopcyjny
– mają zastosowanie przepisy dotyczące wydawania zaświadczeń art. 217-219 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.”;

6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty i osoby realizujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przetwarzają dane osobowe osób, do których stosuje się niniejszą ustawę, członków ich rodzin, a także osób współpracujących lub działających w imieniu i na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, realizujących działania na rzecz dziecka i rodziny w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy w celu ochrony bezpieczeństwa i zapewnienia opieki dzieciom.”;

7) w art. 7b :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rodziną wspierającą, rodziną opiekuńczą, kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej i zawodowej, rodziną zastępczą niezawodową i zawodową, kandydatem do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka, rodziną pomocową, kandydatem do przysposobienia dziecka, osobą podejmującą się wspierania działań wychowawczych, o której mowa w art. 96, kierownikiem, dyrektorem, a także osobą zatrudnioną, osobą świadczącą usługi lub wolontariuszem, w jednostce organizacyjnej wspierania rodziny i systemie pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, opiekunem usamodzielnienia oraz przedstawicielem, o którym mowa w art. 167a ust. 3, może być osoba:

- 1) która nie figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub w bazie danych Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w tym rejestrze;
 - 2) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 3) wobec której nie orzeczono zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu;
 - 4) wobec której nie orzeczono prawomocnie środków wychowawczych, środka leczniczego lub środka poprawczego na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 978 i 1228 oraz z 2025 r. poz. 1872) w wyniku popełnienia przez nią przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.",
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:
- „1a. Kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej albo rodziną zastępczą spokrewnioną, może być osoba:
- 1) która nie figuruje w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub w bazie danych Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w tym rejestrze;
 - 2) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo:
 - a) określone w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383, 1818 i 1872) przeciwko:
 - życiu i zdrowiu,
 - wolności, z wyjątkiem przestępstwa określonego w art. 192 i 193,
 - wolności seksualnej i obyczajności,
 - rodzinie i opiece,

- czci i nietykalności cielesnej, z wyjątkiem przestępstwa określonego w art. 212–216,
- b) określone w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939);
- 3) wobec której nie orzeczono zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu;
- 4) wobec której nie orzeczono prawomocnie środków wychowawczych, środka leczniczego lub środka poprawczego na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich w wyniku popełnienia przez nią przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio do osób wspólnie zamieszkujących z:

- 1) rodziną wspierającą, jeżeli osoby te mają kontakt z dziećmi objętymi wsparciem rodziny wspierającej;
- 2) kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej, niezawodowej lub zawodowej;
- 3) rodziną zastępczą spokrewnioną, niezawodową lub zawodową;
- 4) kandydatem do prowadzenia rodzinnego domu dziecka;
- 5) osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka;
- 6) rodziną opiekuńczą;
- 7) rodziną pomocową, jeżeli osoby te mają kontakt z dziećmi objętymi opieką rodziny pomocowej;
- 8) osobą prowadzącą placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego;
- 9) kandydatem do przysposobienia dziecka.

1c. Przepisu ust. 1 pkt 2 i ust. 1b nie stosuje się w przypadku gdy przysposobienie dotyczy przysposobienia dziecka współmałżonka.";

c) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Informację o figurowaniu albo niefigurowaniu w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub w bazie

danych Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w tym rejestrze oraz Krajowym Rejestrze Karnym w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz informację o orzeczeniu albo nieorzeczeniu wobec osoby podlegającej sprawdzeniu zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, a także prawomocnego środka wychowawczego, środka leczniczego lub środka poprawczego w zakresie wynikającym, z ust. 1-1c, nie rzadziej niż co 24 miesiące, sprawdza i potwierdza, w odniesieniu do:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rodziny wspierającej lub osób wspólnie zamieszkujących z rodziną wspierającą– odpowiednio wójt, upoważniony przez niego pracownik urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy albo kierownik podmiotu, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190 – w celu weryfikacji wymagań dotyczących rodziny wspierającej lub osób wspólnie zamieszkujących z rodziną wspierającą;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) wolontariuszy w placówkach wsparcia dziennego – kierownik placówki wsparcia dziennego – w celu weryfikacji wymagań dotyczących wolontariuszy w placówkach wsparcia dziennego;

1b) rodzinę opiekuńczą, osób wspólnie zamieszkujących z rodziną opiekuńczą lub wolontariuszy w rodzinach opiekuńczych – odpowiednio wójt, upoważniony przez niego pracownik urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy albo kierownik podmiotu, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190 – w celu weryfikacji wymagań dotyczących rodziny opiekuńczej, osób wspólnie zamieszkujących z rodziną opiekuńczą lub wolontariuszy w rodzinach opiekuńczych;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępcze, osób prowadzących rodzinne domy dziecka, rodziny pomocowe, wolontariuszy w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub rodzinie pomocowej oraz osób wspólnie zamieszkujących z:

- a) kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka,
- b) rodziną zastępczą,
- c) osobą prowadzącą rodzinny domy dziecka,
- d) rodziną pomocową,

– organizator rodzinnej pieczy zastępczej – w celu weryfikacji wymagań dotyczących kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, osób tworzących rodziny zastępcze, osób prowadzących rodzinne domy dziecka, osób tworzących rodziny pomocowe, osób wspólnie zamieszkujących z tymi kandydatami lub osobami i wolontariuszy w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub rodzinie pomocowej;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) osób podejmujących się wspierania działań wychowawczych, o których mowa w art. 96, wolontariuszy w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej – dyrektor odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej – w celu weryfikacji wymagań dotyczących osób podejmujących się wspierania działań wychowawczych, o których mowa w art. 96, wolontariuszy w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub osób wspólnie zamieszkujących z osobami prowadzącymi placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego;”;

– po pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) opiekunów usamodzielnienia, a także osób wspólnie zamieszkujących z osobami prowadzącymi placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego – odpowiednio starosta, upoważniony przez niego pracownik

urzędu lub innej jednostki organizacyjnej starostwa albo kierownik podmiotu, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 – w celu weryfikacji wymagań dotyczących opiekunów usamodzielnienia;

- 8) przedstawicieli, o których mowa w art. 167a ust. 3 – organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 – w celu weryfikacji wymagań dotyczących przedstawicieli.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. W przypadku pozyskania i potwierdzenia informacji o figurowaniu, osoby podlegającej sprawdzeniu w zakresie, o którym mowa w ust. 1–1c:

- 1) w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub w bazie danych Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w tym rejestrze lub
- 2) w Krajowym Rejestrze Karnym jako:
 - a) osoby skazanej prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub za umyślne przestępstwo skarbowe,
 - b) osoby, wobec której orzeczono zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi,
 - c) osoby, wobec której orzeczono zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu,
 - d) osoby, wobec której orzeczono prawomocnie środek wychowawczy, środek leczniczy lub środek poprawczy na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, w wyniku popełnienia przez nią przestępstwa lub przestępstwa skarbowego– osobę tę natychmiast odsuwa się od czynności związanych z opieką lub wychowaniem odpowiednio osoby lub dziecka.

4. W celu potwierdzenia spełniania warunków, o których mowa w ust. 1–1c, osoba osoby podlegającej sprawdzeniu posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, przedkłada odpowiedniemu podmiotowi, o którym mowa w ust. 2, informację o:

- 1) niekaralności w zakresie w jakim podlega sprawdzeniu wynikającym z ust. 1–1b;
- 2) nie orzeczeniu w stosunku do tej osoby zakazu prowadzenia działalności związanej z wychowywaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub opieką nad nimi lub zakazu przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu; albo
- 3) niekaralności za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione lub zakazy określone w przepisach prawa obcego, uzyskaną z właściwego rejestru karnego państwa, którego obywatelem jest ta osoba.

5. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą przepisy ustawy z dnia 16 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczości na tle seksualnym i ochronie małoletnich, stosuje się odpowiednio.”;

- 8) po art. 7b dodaje się art. 7c w brzmieniu:

„Art. 7c. 1. Osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej, rodzinie pomocowej, kierownikowi i osobom pracującym z dziećmi w placówce wsparcia dziennego, dyrektorowi i osobom pracującym z dziećmi w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-wychowawczej, asystentowi rodziny, a także koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej oraz pracownikowi organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, podczas i w związku z wykonywaniem czynności w ramach swoich obowiązków, przysługuje ochrona przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Ochrona, o której mowa w ust. 1, przysługuje także w zakresie kontaktów z rodzinami z którymi prowadzona jest praca z rodziną lub udzielna jest im pomoc w opiece i wychowaniu dziecka, a także kontaktów z rodzinami dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej.”;

- 9) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 11a, pracę z rodziną organizuje gmina lub podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190.”;

- 10) art. 11 otrzymuje brzmienie

„Art. 11. 1. W przypadku gdy ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych poweźmie informację o rodzinie przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej

albo centrum usług społecznych przeprowadza w tej rodzinie wywiad środowiskowy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572).

2. Po przeprowadzeniu wywiadu, o którym mowa w ust. 1, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej dokonuje analizy sytuacji rodziny.

3. Jeżeli z analizy, o której mowa w ust. 2, wynika konieczność przydzielenia rodzinie asystenta rodziny, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych występuje do kierownika jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, z wnioskiem o przydzielenie rodzinie asystenta rodziny.

4. Po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 3, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela rodzinie asystenta rodziny.

5. W przypadku gdy rodzicem wychowującym dziecko jest małoletni opuszczający młodzieżowy ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii, okręgowy ośrodek wychowawczy, schronisko dla nieletnich lub zakład poprawczy, pracownik socjalny ośrodka pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, przeprowadza u tego rodzica wywiad, o którym mowa w ust. 1-3, a następnie kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny, chyba że asystent rodziny został mu już przydzielony.

6. W przypadku rodziny, z której dziecko zostało po raz pierwszy umieszczone w pieczy zastępczej kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela tej rodzinie asystenta rodziny, chyba że rodzinie tej asystent rodziny został już przydzielony.

7. W przypadku rodziny dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej, z której rodzeństwo tego dziecka zostało również umieszczone w pieczy zastępczej lub dziecko zostało po raz kolejny umieszczone w pieczy zastępczej, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, może przydzielić tej rodzinie asystenta rodziny, chyba że tej rodzinie asystent rodziny został już przydzielony.

8. W przypadku rodzica, który zgodnie z art. 109 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606 i 2809 oraz z 2025 r. poz. 897), został zobowiązany do pracy z asystentem rodziny kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela temu

rodzicowi asystenta rodziny. Przepisu art. 8 ust. 3, w zakresie uzyskania zgody rodzica, nie stosuje się.

9. W przypadku gdy rodzic, który zgodnie z art. 109 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, został zobowiązany do pracy z asystentem rodziny, nie wywiązuje się z tego obowiązku poprzez brak lub odmowę współpracy, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, zawiadamia o tym fakcie sąd.

10. Asystent rodziny może być przydzielony także na wniosek rodzica wychowującego dziecko.

11. W przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 10, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, przydziela temu rodzicowi asystenta rodziny lub prowadzi z rodziną pracę w formie, o której mowa w art. 10 ust. 3.

12. Przepisów ust. 1–11 nie stosuje się do rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka, z zastrzeżeniem ust. 13.

13. W uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, może przydzielić asystenta rodziny rodzinie zastępczej spokrewnionej.”;

11) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Rodzinie dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej asystenta rodziny może przydzielić, po uzgodnieniu z gminą właściwą w zakresie prowadzenia pracy z rodziną, kierownik jednostki organizacyjnej powiatu organizującego pieczę zastępczą lub kierownik podmiotu, któremu powiat zlecił organizację rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie art. 190.

2. Asystent rodziny przydzielony na zasadach określonych w ust. 1, może prowadzić pracę z rodziną przez okres, w którym dziecko jest umieszczone w pieczy zastępczej, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia uchYLENIA postanowienia o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej.

3. W okresie, w którym pracę z rodziną prowadzi asystent rodziny przydzielony na zasadach określonych w ust. 1, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, nie są obowiązani do przydzielenia tej rodzinie asystenta rodziny.

4. W przypadku uzasadnionej potrzeby wsparcia rodziny po upływie okresu, na który został przydzielony asystent rodziny na zasadach określonych w ust. 1, pracę z rodziną prowadzi asystent rodziny przydzielony przez kierownika jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1.”.

5. W przypadku przydzielania asystenta rodziny na zasadach określonych w ust. 1 przepisów art. 11 nie stosuje się.”;

12) w art. 12 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wykształcenie wyższe na kierunku pedagogika, psychologia, psychoprofilaktyka, socjologia, nauki o rodzinie lub praca socjalna lub”,

b) uchyla się pkt 4 i 5;

13) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wszczęcia przeciwko asystentowi rodziny postępowania karnego o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego albo umyślne przestępstwo skarbowe albo wszczęcia przeciwko asystentowi rodziny postępowania karnego o orzeczenie wobec niego zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3, zawiesza się go w pełnieniu obowiązków do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.”;

14) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Do zadań asystenta rodziny należy podejmowanie działań wspierających i zaradczych w celu ochrony dobra dziecka i rodziny, w szczególności:

- 1) opracowanie, realizacja i aktualizacja planu pracy z rodziną we współpracy z członkami rodziny i w konsultacji w szczególności odpowiednio z pracownikiem socjalnym, o którym mowa w art. 11 ust. 1, kierownikiem placówki wsparcia dziennego, koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, wychowawcą kierującym procesem wychowawczym w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub z kuratorem;
- 2) koordynacja planu pracy z rodziną z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej;
- 3) udzielanie pomocy rodzinom w poprawie ich sytuacji życiowej, w tym poradnictwo lub trening w zakresie prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego;

- 4) pedagogizacja rodziców dotycząca prawidłowego wychowania i opieki nad dziećmi;
- 5) koordynacja uzyskiwania przez rodzinę specjalistycznego poradnictwa, w tym pedagogicznego, prawnego lub z zakresu ochrony zdrowia;
- 6) wspieranie aktywności społecznej rodzin;
- 7) motywowanie członków rodzin do podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- 8) motywowanie do udziału w zajęciach grupowych dla rodziców, mających na celu kształtowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych;
- 9) udzielanie wsparcia dzieciom, w szczególności poprzez prowadzenie działań wspomagających rozwój, reedukacyjnych i wychowawczo-motywujących;
- 10) udzielanie wsparcia dziecku przez towarzyszenie mu podczas posiedzenia albo rozprawy z jego udziałem, o których mowa w art. 76a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178, 1420 i 1872);
- 11) realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2024 r. poz. 1829);
- 12) prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
- 13) dokonywanie odpowiednio we współpracy i w konsultacji z osobami, o których mowa w pkt 1, oceny końcowej realizacji planu pracy z rodziną;
- 14) monitorowanie funkcjonowania rodziny po zakończeniu pracy z rodziną;
- 15) sporządzanie, na wniosek sądu, opinii o rodzinie i jej członkach;
- 16) przekazywanie sądowi planu pracy z rodziną, aktualizacji planu pracy z rodziną i oceny końcowej realizacji planu pracy z rodziną – w przypadku gdy rodzinie został przydzielony asystent rodziny przez sąd lub dziecko zostało umieszczone w pieczy zastępczej;
- 17) współpraca odpowiednio z jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami administracji rządowej, środowiskiem lokalnym, sądami i ich organami pomocniczymi, Policją, instytucjami oświatowymi, podmiotami leczniczymi, a także organizacjami pozarządowymi lub podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, oraz innymi podmiotami i osobami działającymi na rzecz dziecka i rodziny, w szczególności pracownikiem socjalnym, o którym mowa w art. 11 ust. 1, kierownikiem placówki wsparcia dziennego, koordynatorem rodzinnej pieczy

zastępczej, rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, wychowawcą kierującym procesem opiekuńczo-wychowawczym w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

- 18) współpraca z zespołem interdyscyplinarnym lub grupą diagnostyczno-pomocową, o których mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną;
- 19) koordynowanie pracy z rodziną i na jej rzecz poprzez zwoływanie i prowadzenie zespołów składających się ze specjalistów związanych z podmiotami pracującymi z daną rodziną lub dzieckiem, zmierzające do określenia działań i ustalenia wspólnych celów pracy i trybu monitorowania efektów pracy.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 17, udzielają asystentowi rodziny odpowiedniej pomocy w wykonywaniu czynności zawodowych.

3. Plan pracy z rodziną, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje w szczególności:

- 1) ocenę sytuacji rodziny i dziecka, w tym określenie:
 - a) zasobów rodzinnych i pozarodzinnych,
 - b) potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia przez rodziców,
 - c) potrzeb rodziny w obszarze socjalno-bytowym i poziomu ich zaspokojenia,
 - d) umiejętności opiekuńczych, wychowawczych i społecznych rodziców;
- 2) określenie zakresu zmian prowadzących do osiągnięcia stabilizacji przez rodzinę, w tym zapobieżenia konieczności umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej lub w przypadku pobytu dziecka w pieczy zastępczej umożliwienia jego powrotu do rodziny;
- 3) określenie działań, które powinny zostać podjęte przez rodzinę i podmioty pracujące z daną rodziną lub dzieckiem w celu przezwyciężenia trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz przewidywanych efektów;
- 4) analizę ryzyka planowanych i realizowanych działań przez rodzinę i podmioty pracujące z daną rodziną lub dzieckiem oraz sposobów jego minimalizacji;
- 5) aktualizacje planu pracy z rodziną .

4. Plan pracy z rodziną jest skoordynowany z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej.

5. Aktualizacja planu pracy z rodziną jest dokonywana w przypadku każdej zmiany sytuacji rodziny mającej wpływ na informacje zawarte w planie pracy z rodziną, jednak nie rzadziej niż co pół roku, i jest przekazywana odpowiednio kierownikowi jednostki organizacyjnej gminy albo powiatu, która organizuje pracę z rodziną lub kierownikowi podmiotu, któremu gmina albo powiat zleciła organizację pracy z rodziną na podstawie art. 190, oraz w przypadku przydzielenia asystenta rodziny przez sąd lub umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej odpowiednio do właściwego sądu, organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej lub dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

6. Realizacja planu pracy z rodziną podlega ocenie końcowej, która zawiera podsumowanie efektów pracy z rodziną oraz jest przekazywana kierownikowi jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o którym mowa w art. 17 ust. 1, oraz w przypadku przydzielenia asystenta rodziny przez sąd lub umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej odpowiednio do właściwego sądu, organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej lub dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

7. Plan pracy z rodziną, jego aktualizacja oraz ocena końcowa realizacji planu pracy z są tworzone w co najmniej dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje rodzina potwierdzając jego otrzymanie.

8. Liczba rodzin, z którymi jeden asystent rodziny może w tym samym czasie prowadzić pracę, jest uzależniona od stopnia trudności wykonywanych zadań, jednak nie może przekroczyć 15.”;

15) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Po otrzymaniu aktualizacji planu pracy z rodziną lub oceny końcowej realizacji planu pracy z rodziną sąd niezwłocznie analizuje sytuację rodzinną dziecka pod kątem ewentualnej zmiany zarządzeń dotyczących dziecka.”;

16) w art. 16:

a) uchyla się ust. 3,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4–14 w brzmieniu:

„4. Asystentowi rodziny zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 zł z

tytułu wykonywania czynności zawodowych poza miejscem pracy. W przypadku zatrudnienia asystenta rodziny w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy. Przepisy art. 86 ust. 2–3 stosuje się odpowiednio.

5. Dodatek, o którym mowa w ust. 4, nie jest uwzględniany przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773).

6. Pracodawca zapewnia asystentowi rodziny samochód służący do realizacji przez niego zadań służbowych.

7. W przypadku braku możliwości zapewnienia asystentowi rodziny samochodu służącego do realizacji przez niego zadań służbowych, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1, zwraca asystentowi rodziny wykorzystującemu do realizacji zadań służbowych pojazd prywatny, wydatki poniesione w związku z użytkowaniem tego pojazdu na zasadach ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz zgodnie z warunkami ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych pojazdów niebędących własnością pracodawcy.

8. W przypadku braku możliwości zapewnienia asystentowi rodziny samochodu służącego do realizacji przez niego zadań służbowych oraz w przypadku gdy asystent rodziny nie wykorzystuje pojazdu prywatnego do realizacji zadań służbowych, kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1, zapewnia asystentowi rodziny pokrycie kosztów przejazdów związanych z realizacją przez tego asystenta rodziny zadań służbowych.

9. Asystentowi rodziny, do którego obowiązków należy praca z rodziną w środowisku lokalnym rodziny, w tym miejscu jej zamieszkania, jeżeli przepracował co najmniej 3 lata, przysługuje raz na 2 lata dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni.

10. Asystentowi rodziny przysługuje pomoc psychologiczna w przypadku wystąpienia sytuacji bezpośrednio zagrażających jego życiu lub zdrowiu w związku z wykonywanymi zadaniami służbowymi.

11. Pomoc, o której mowa w ust. 10, zapewnia asystentowi rodziny pracodawca.

12. Asystentowi rodziny przysługuje zwrot kosztów szkoleń nieobowiązkowych z zakresu pracy z rodziną, realizowanych za zgodą pracodawcy, w kwocie nie mniejszej niż 50% kosztów szkolenia.

13. Asystentowi rodziny, w związku z wykonywanymi zadaniami służbowymi i w zakresie tych zadań, przysługuje prawo pierwszeństwa w urzędach, instytucjach, podmiotach wykonujących działalność leczniczą i innych placówkach edukacyjnych i usługowych.

14. Organy i instytucje administracji publicznej, podmioty wykonujące działalność leczniczą i organizacje pozarządowe są obowiązane do udzielania asystentowi rodziny pomocy w wykonywaniu jego zadań.”;

17) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Asystenta rodziny zatrudnia:

- 1) kierownik jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną lub kierownik podmiotu, któremu gmina zleciła organizację pracy z rodziną na podstawie art. 190 – w odniesieniu do asystenta rodziny przydzielanego rodzinie dziecka lub przydzielanego rodzinie zastępczej spokrewnionej,
- 2) kierownik jednostki organizacyjnej powiatu organizującej pieczę zastępczą lub kierownik podmiotu, któremu powiat zlecił organizację rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie art. 190 – w odniesieniu do asystenta rodziny przydzielanego rodzinie dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zatrudnienie asystenta rodziny jest obligatoryjne w każdej gminie.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Praca asystenta rodziny jest wykonywana w ramach stosunku pracy w systemie zadaniowego czasu pracy.”,

d) ust 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Asystent rodziny nie może:

- 1) prowadzić postępowań z zakresu świadczeń realizowanych przez gminę lub powiat;

- 2) być wyznaczany do bezpośredniego udziału w czynności związanej z przymusowym odebraniem osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką, o którym mowa w art. 598⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.”;

18) po art. 17 dodaje się art. 17a i 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Ustala się następujące stopnie awansu zawodowego dla asystentów rodziny:

- 1) młodszy asystent rodziny;
- 2) asystent rodziny;
- 3) starszy asystent rodziny;
- 4) specjalista asystent rodziny;
- 5) starszy specjalista asystent rodziny;
- 6) główny specjalista asystent rodziny.

2. Wyższy stopień awansu zawodowego można nadać zgodnie z trybem określonym w ust. 13 albo 14, po spełnieniu warunku minimalnego stażu pracy w zawodzie asystenta rodziny, które ustala się dla:

- 1) asystenta rodziny - jako posiadanie rocznego stażu pracy;
- 2) starszego asystenta rodziny - jako posiadanie 2-letniego stażu pracy;
- 3) specjalisty asystenta rodziny - jako posiadanie 3-letniego stażu pracy;
- 4) starszego specjalisty asystenta rodziny - jako posiadanie 4-letniego stażu pracy;
- 5) głównego specjalisty asystenta rodziny - jako posiadanie 6-letniego stażu pracy.

3. Okres zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług, w charakterze asystenta rodziny, na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, wlicza się do wymogów okresu zatrudnienia dotyczących stopni awansu zawodowego w zakresie zatrudniania asystentów rodziny.

4. Praca asystenta rodziny podlega, raz na 2 lata, ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, w zakresie wywiązywania się przez niego z obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku, w szczególności podejmowanych inicjatyw, innowacyjności, kreatywności, współpracy z innymi podmiotami oraz skuteczności przeciwdziałania konieczności umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej lub działań umożliwiających powrót dziecka do rodziny.

5. Ocena okresowa jest sporządzana na piśmie i zawiera uzasadnienie.

6. Ocena okresowa może być pozytywna powyżej oczekiwań, pozytywna albo negatywna.

7. Asystent rodziny może wnieść na piśmie zastrzeżenia co do uzyskanej oceny okresowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej oceny, odpowiednio do kierownika jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony.

8. W przypadku gdy bezpośrednim przełożonym asystenta rodziny jest kierownik jednostki organizacyjnej, zastrzeżenia wnosi się do organu nadzorującego jednostkę, w której asystent rodziny jest zatrudniony.

9. Kierownik jednostki albo organ, do którego asystent rodziny wniósł zastrzeżenia, analizuje ich treść, a następnie informuje na piśmie asystenta rodziny o podtrzymaniu albo zakwestionowaniu oceny okresowej wraz z uzasadnieniem, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, informacja o podtrzymaniu albo zakwestionowaniu oceny okresowej jest przekazywana także bezpośredniemu przełożonemu asystenta rodziny.

11. W przypadku podtrzymania przez kierownika jednostki albo przez organ, do którego asystent rodziny wniósł zastrzeżenia, negatywnej oceny okresowej, nie podlega ona zaskarżeniu.

12. W przypadku zakwestionowania oceny okresowej przez kierownika jednostki albo przez organ, do którego asystent rodziny wniósł zastrzeżenia, ocena okresowa pracy tego asystenta jest dokonywana ponownie.

13. W sprawach naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu podczas oceny okresowej stosuje się przepisy art. 18^{3d} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, 807, 1423 i 1661 oraz z 2026 r. poz. 25).

14. Asystentowi rodziny, który otrzymał dwie następujące po sobie oceny okresowe pozytywne powyżej oczekiwań, spełniającemu warunki dotyczące stażu pracy, o których mowa w ust. 2 i 3, jest nadawany wyższy stopień awansu zawodowego.

15. Asystentowi, który posiada odpowiedni staż pracy, o którym mowa w ust. 2 i 3, oraz wyróżnia się wysokim zaangażowaniem, inicjatywą lub nowatorskim podejściem przy wykonywaniu obowiązków służbowych z zakresu pracy z rodziną, może być nadany wyższy stopień awansu z pominięciem wymogu, o którym mowa w ust. 14.

16. W przypadku awansu na wyższy stopień zawodowy asystentowi rodziny przysługuje podwyższenie wynagrodzenia zasadniczego.

17. Szczegółowe kryteria i sposób dokonania oceny okresowej w zakresie, o którym mowa w ust. 4, ustala pracodawca, po konsultacji z zakładową organizacją związkową lub z reprezentacją pracowników. Art. 17b. 1. Dokumentem identyfikującym asystenta rodziny oraz potwierdzającym jego zatrudnienie oraz uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy jest legitymacja służbowa.

2. Legitymację służbową wydaje odpowiednio wójt albo starosta właściwi miejscowo dla jednostki, placówki albo podmiotu, o których mowa w art. 17 ust. 1.

3. Wójt może upoważnić, w formie pisemnej, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy do wydawania legitymacji służbowych, o których mowa w ust. 2.

4. Starosta może upoważnić, w formie pisemnej, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do wydawania legitymacji służbowych.

5. Asystent rodziny przed rozpoczęciem wykonywania czynności służbowych okazuje legitymację służbową.

6. Legitymacja służbowa zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko asystenta rodziny;
- 2) wizerunek twarzy asystenta rodziny;
- 3) numer legitymacji;
- 4) datę wydania legitymacji;
- 5) dane organu wydającego legitymację.

7. Legitymację służbową wydaje się na czas zatrudnienia jako asystent rodziny, nie dłużej jednak niż na 3 lata.

8. Unieważnia się niezwłocznie legitymację służbową w przypadku:

- 1) rozwiązania stosunku pracy z asystentem rodziny;
- 2) błędu w numerze legitymacji;
- 3) zmiany imienia lub nazwiska asystenta rodziny.

9. W przypadku gdy legitymacja służbowa zostanie zgubiona, skradziona lub w inny sposób utracona, na wniosek asystenta rodziny, który utracił dokument, odpowiednio wójt, albo starosta wydaje duplikat legitymacji.

10. W przypadkach, o których mowa w ust. 8, dotychczas posiadana legitymacja służbowa podlega zwrotowi odpowiednio do wójta albo starosty, który wydał legitymację, a następnie podlega unieważnieniu odpowiednio przez tego wójta albo starostę.

11. W przypadku unieważnienia legitymacji asystenta rodziny z przyczyn określonych w ust. 8 asystentowi rodziny wydaje się nową legitymację służbową.

12. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej asystenta rodziny i koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz sposób unieważnienia tych legitymacji, uwzględniając potrzebę identyfikacji osoby zatrudnionej na stanowisku asystenta rodziny albo koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, a także zapewnienia bezpieczeństwa przed fałszerstwami.”;

19) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Placówka wsparcia dziennego obejmuje dziecko opieką i wychowaniem.

2. Placówkę wsparcia dziennego prowadzi gmina lub podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190.

3. Placówkę wsparcia dziennego może prowadzić podmiot, który uzyskał zezwolenie wójta.

4. Powiat może prowadzić lub zlecić, na podstawie art. 190, prowadzenie placówki wsparcia dziennego o zasięgu ponadgminnym. Placówka wsparcia dziennego o zasięgu ponadgminnym może być prowadzona także przez podmiot, który uzyskał zezwolenie starosty”;

20) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Placówka wsparcia dziennego współpracuje, w szczególności odpowiednio z rodzicami, opiekunami prawnymi dziecka, asystentem rodziny, rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka, a także organizacjami pozarządowymi lub podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, oraz innymi podmiotami lub osobami działającymi na rzecz dziecka i rodziny.”;

21) w art. 25:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wszczęcia przeciwko kierownikowi placówki wsparcia dziennego postępowania karnego o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego albo umyślne przestępstwo skarbowe albo wszczęcia postępowania karnego o orzeczenie wobec niego zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3, przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.”;

22) w art. 26:

a) w ust. 1 w pkt 1 w lit. a tire pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– na kierunku pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia, psychoprofilaktyka, socjologia, praca socjalna, nauki o rodzinie lub na innym kierunku, którego program obejmuje resocjalizację, pracę socjalną, pedagogikę opiekuńczo-wychowawczą lub”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3 i 4,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku wszczęcia przeciwko osobie, o której mowa w ust. 1, postępowania karnego o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego albo umyślne przestępstwo skarbowe albo wszczęcia postępowania karnego o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3, przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.”;

23)w art. 27 :

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wszczęcia przeciwko osobie zatrudnionej w placówce wsparcia dziennego, niebędącej kierownikiem lub osobą, o której mowa w art. 26 ust. 1, postępowania karnego o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego albo umyślne przestępstwo skarbowe albo wszczęcia postępowania karnego o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3, przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.”;

24) w art. 28a:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku placówek, o których mowa w art. 18 ust. 3, oraz asystentów rodziny przydzielonych na zasadach, o których mowa w art. 11a ust. 1, kontrolę sprawuje zarząd powiatu.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1, wójt może upoważnić w formie pisemnej, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy.”,

c) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. Do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1, zarząd powiatu może upoważnić, w formie pisemnej, członka zarządu powiatu, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu.”;

25) w art. 30:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rodzinę wspierającą organizuje gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania rodziny wspierającej lub podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3-5 w brzmieniu:

3. Rodzinę wspierającą ustanawia i zawiera z nią umowę kierownik jednostki organizacyjnej gminy lub kierownik podmiotu, o których mowa w ust. 1a, po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa w szczególności:

1) zakres działań rodziny wspierającej wykonywanych na rzecz rodziny wspieranej;

2) zasady zwrotu kosztów związanych z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 29 ust. 2;

3) czas, na jaki umowa została zawarta;

4) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

5. W umowie, o której mowa w ust. 3, mogą zostać określone kwestie dotyczące wynagrodzenia dla rodziny wspierającej.”;

26) w art. 31:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownik jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje rodzinę wspierającą, może upoważnić pracownika tej jednostki do ustanawiania rodziny wspierającej, zawierania i ustalania treści umowy z nią zawieranej oraz jej rozwiązywania.”;

27) po art. 31 dodaje się art. 31a-31e w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Osoba, która przebywała w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej albo rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25 rok życia oraz:

- 1) legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz
- 2) jest niezdolna do samodzielnej egzystencji oraz
- 3) proces usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139c, nie doprowadził do możliwości zamieszkania przez nią poza dotychczasową rodziną zastępczą lub rodzinnym domem dziecka

– może przebywać w rodzinie opiekuńczej.

2. Rodzinę opiekuńczą organizuje gmina lub podmiot, któremu gmina zleciła realizację tego zadania na podstawie art. 190.

3. Rodzinę opiekuńczą tworzą osoby pełniące uprzednio wobec osoby, o której mowa w ust. 1, funkcję rodziny zastępczej niezawodowej, zawodowej lub rodzinnego domu dziecka.

4. Rodzina opiekuńcza zapewnia zaspokojenie potrzeb osób, o których mowa w ust. 1, ze szczególnym uwzględnieniem ich potrzeb emocjonalnych, bytowych, zdrowotnych, edukacyjnych i kulturalno-rekreacyjnych oraz podejmuje działania na rzecz zwiększenia poziomu niezależności tych osób, w tym aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym.

5. Do osób pełniących funkcję rodziny opiekuńczej stosuje się odpowiednio przepisy art. 42 ust. 1 pkt 1-5 i 7-8, art. 50 oraz 66.

Art. 31b. 1. Osoba, o której mowa w art. 31a ust. 1, albo występujący w jej imieniu przedstawiciel ustawowy, zawiera trójstronną umowę o pełnienie funkcji rodziny opiekuńczej z osobą pełniącą wobec niej uprzednio funkcję rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka, oraz z wójtem gminy, o której mowa w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, lub podmiotem, któremu gmina zleciła organizowanie rodzin opiekuńczych na podstawie art. 190. O zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu umowy gmina lub podmiot, któremu gmina zleciła organizowanie rodzin opiekuńczych informuje właściwy powiat.

2. Umowę, o której mowa w ust. 1, zawiera się na wniosek osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, jej przedstawiciela ustawowego lub sądu, za zgodą osób pełniących funkcję rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka, w którym ta osoba przebywa.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy;

- 3) miejsce sprawowania opieki;
- 4) wysokość wynagrodzenia;
- 5) zasady finansowania wynagrodzenia, w tym w zakresie partycypacji i rozliczeń, o których mowa w art. 31c ust. 3–8;
- 6) zasady partycypacji przez osobę, o której mowa w art. 31a ust. 1, w kosztach związanych z prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego;
- 7) liczbę osób, o których mowa w art. 31a ust. 1, powierzonych opiece rodziny opiekuńczej;
- 8) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby osób tworzących rodzinę opiekuńczą lub wyzwań związanych z opieką nad osobami powierzonymi opiece rodziny opiekuńczej;
- 9) uprawnienia i obowiązki w zakresie bieżącej kontroli;
- 10) czas, na jaki umowa została zawarta;
- 11) warunki i sposób zmiany umowy lub jej rozwiązania.

4. Wójt może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy do zawierania i rozwiązywania umowy, o której mowa w ust. 1.

5. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, dotyczące umowy zlecenia.

Art. 31c. 1. Rodzinie opiekuńczej przysługuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie nie niższej niż 6160 zł. Przepisy art. 86 ust. 2–3 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalając wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę w szczególności kwalifikacje, szkolenia i ocenę rodziny opiekuńczej oraz liczbę, stan zdrowia, rozwoju oraz niepełnosprawność osób przebywających pod jej opieką

3. W przypadku łączenia funkcji rodziny opiekuńczej z pełnieniem funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzeniem rodzinnego domu dziecka, w tym przez małżonka osoby pełniące funkcję rodziny opiekuńczej, rodzinie opiekuńczej przysługuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 50% kwoty, o której mowa w ust. 1.

4. Wynagrodzenie rodziny opiekuńczej finansowane jest:

- 1) w wysokości nie niższej niż 35% – przez gminę,

- 2) w wysokości nie wyższej niż 65% kwoty minimalnego wynagrodzenia przysługującego rodzinie opiekuńczej - przez osobę, o której mowa w art. 31a ust. 2.

5. Obowiązani do współfinansowania w części, o której mowa w ust. 4 pkt 2, w kolejności:

- 1) osoba, o której mowa w art. 31a ust. 1,
- 2) wstępni,
- 3) gmina

- przy czym osoby i gmina określone w pkt 2 i 3 nie mają obowiązku wnoszenia opłat, jeżeli osoba, o której mowa w art. 31a ust. 1, wnosi pełną odpłatność.

6. Współfinansowania w części o której mowa w ust. 4 pkt 2, mogą wносить osoby niewymienione w ust. 5.

7. Wysokość finansowania, o której mowa w ust. 4 pkt 2, nie może wynosić więcej niż 70% dochodu osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1.

8. Ustalając dochód osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, uwzględnia się dochody, o których mowa w art. 8 ust. 3–13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, uzyskane w miesiącu poprzedzającym ustalenie wysokości finansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

9. W przypadku przebywania dwóch lub więcej osób, o których mowa w art. 31a ust. 1, pod opieką rodziny opiekuńczej wysokość finansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, ponoszona jest proporcjonalnie przez te osoby.

10. Wynagrodzenie dla rodziny opiekuńczej wypłacane jest miesięcznie przez odpowiednio gminę, która zawarła z rodziną opiekuńczą umowę, o której mowa w art. 31b ust. 1, lub podmiot, któremu gmina zleciła organizowanie rodzin opiekuńczych na podstawie art. 190 i zawarł z rodziną opiekuńczą umowę, o której mowa w art. 31b ust. 1.

11. Część wynagrodzenia współfinansowanego przez osobę, o której mowa w art. 31a ust. 1, w wysokości, o której mowa w ust. 4 pkt 2, wpłacana jest przez nią, na zasadach określonych w umowie, o której mowa w 31b ust. 1, na rachunek bankowy gminy, która zawarła z rodziną opiekuńczą umowę, o której mowa w art. 31b ust. 1, lub podmiotu, któremu gmina zleciła organizowanie rodzin opiekuńczych na podstawie art. 190 i zawarł z rodziną opiekuńczą umowę, o której mowa w art. 31b ust. 1.

12. Niezapłacone przez osobę, o której mowa w art. 31a ust. 1, należności z tytułu współfinansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo postępowaniu egzekucyjnemu w sprawach cywilnych.

13. W przypadku gdy dochód osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, nie pozwala na pokrycie finansowania w części, o której mowa w ust. 4 pkt 2, brakującą kwotę wynagrodzenia rodziny opiekuńczej finansują wstępni, inne osoby lub gmina. Sposób, wysokość i tryb ustalania współfinansowania, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, ustala gmina w drodze umowy z zstępnymi lub innymi osobami, biorąc pod uwagę wysokość dochodów i możliwości. Do zawarcia umowy i wysokości wnoszonych części współfinansowania stosuje się odpowiednio przepisu art. 61 ust. 2, 2b, 2d-3, art. 64 i 66 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

14. Osoba, o której mowa w art. 31a ust. 1, lub jej przedstawiciel ustawowy, jest obowiązana niezwłocznie poinformować gminę, która organizuje rodzinę opiekuńczą, a w przypadku podpisania umowy, o której mowa w art. 31b ust. 1, przez podmiot, któremu gmina zleciła organizowanie rodziny opiekuńczej, także ten podmiot, o każdej zmianie w jej sytuacji osobistej, dochodowej i majątkowej, która wiąże się z podstawą do ustalenia wysokości finansowania ponoszonej przez tę osobę.

15. Gmina, która organizuje rodzinę opiekuńczą lub zleca organizowanie rodziny opiekuńczej, weryfikuje, co 3 lata, ustalone kwoty finansowania, o którym mowa w ust. 4, dokonując ustalenia dochodu osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1.

16. W przypadku stwierdzenia przez gminę pokrywająca część wynagrodzenia rodziny opiekuńczej, zmiany dochodu osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, wpływającą na ustalone kwoty finansowania tego wynagrodzenia dokonuje się zmiany ustalenia wysokości finansowania.

Art. 31d. 1. Rodzina opiekuńcza jest obowiązana do przedstawiania, co 2 lata, odpowiednio kierownikowi ośrodka pomocy społecznej, kierownikowi centrum usług społecznych albo kierownikowi podmiotu, któremu gmina zleciła organizowanie rodziny opiekuńczej na podstawie art. 190, zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia, wystawione przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 515), oraz opinii o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny opiekuńczej, wystawionej przez psychologa.

2. Ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych gminy, która zawarła umowę trójstronną, o której mowa w art. 31b ust. 1, albo podmiot, któremu gmina zleciła organizowanie rodziny opiekuńczej na podstawie art. 190, ocenia:

- 1) sytuację osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1;
- 2) rodzinę opiekuńczą.

3. Oceny sytuacji osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, dokonuje się przede wszystkim w celu:

- 1) ustalenia stanu psychofizycznego tej osoby;
- 2) wskazania najbardziej efektywnych metod do pracy z tą osobą;
- 3) oceny możliwości usamodzielnienia tej osoby albo zasadności dalszego jej pobytu w rodzinie opiekuńczej.

4. Oceny sytuacji osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, dokonuje się na posiedzeniu z udziałem w szczególności, odpowiednio:

- 1) tej osoby lub jej przedstawiciela prawnego;
- 2) asystenta tej osoby niepełnosprawnej;
- 3) rodziny opiekuńczej;
- 4) psychologa.

5. Ocena sytuacji osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, jest przeprowadzana w miarę potrzeb, jednak nie rzadziej niż co 12 miesięcy od poprzedniej oceny.

6. Ocena rodziny opiekuńczej jest dokonywana pod względem predyspozycji do pełnienia powierzonych jej funkcji oraz jakości wykonywanej pracy.

7. Pierwszej oceny rodziny opiekuńczej dokonuje się nie później niż przed upływem roku od podpisania umowy, o której mowa w art. 31b ust.1.

8. Kolejne oceny są dokonywane nie rzadziej niż co 3 lata.

9. Do ocen, o których mowa w ust. 7 i 8, rodzina opiekuńcza może złożyć, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, zastrzeżenia do wójta.

10. Wójt rozpatruje zastrzeżenia w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

11. W przypadku, gdy wójt nie rozpatrzy zastrzeżeń w terminie, o którym mowa w ust. 10, uznaje się, że zastrzeżenia te zostały uwzględnione przez wójta.

12. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń przez wójta, ocenę rodziny opiekuńczej sporządza się ponownie. Do oceny sporządzonej po raz drugi rodzina opiekuńcza może złożyć zastrzeżenia w trybie określonym w ust. 9–11.

13. W przypadku nieuwzględnienia przez wójta zastrzeżenia złożonego do ponownej oceny uznaje się, że ocena rodziny opiekuńczej jest negatywna. W takim przypadku kolejna ocena jest dokonywana nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia dokonania poprzedniej oceny. Kolejna negatywna ocena stanowi podstawę do rozwiązania z tą rodziną umowy o pełnienie funkcji rodziny opiekuńczej przez wójta lub podmiot, któremu gmina zleciła organizowanie rodziny opiekuńczej na podstawie art. 190. Przepis art. 31e ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 31e. 1. Kontrolę nad rodzinami opiekuńczymi sprawuje wójt, gminy, która organizuje rodzinę opiekuńczą lub zleca organizowanie rodziny opiekuńczej na podstawie art. 190, z zachowaniem zasad określonych w art. 28a.

2. W przypadku gdy rodzina opiekuńcza nie wypełnia swoich funkcji lub wypełnia je niewłaściwie naruszając dobra osobiste osoby, o której mowa w art. 31a ust. 1, wójt lub podmiot, który zawarł umowę z rodziną opiekuńczą może rozwiązać z tą rodziną umowę o pełnienie funkcji rodziny opiekuńczej bez zachowania terminu wypowiedzenia.

3. W przypadku rozwiązania umowy o pełnienie funkcji rodziny opiekuńczej, gmina, która organizuje rodzinę opiekuńczą lub zleca organizowanie rodziny opiekuńczej na podstawie art. 190, zapewnia osobie, o której mowa w art. 31a ust. 1, właściwą opiekę.”;

28) w art. 32 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Powiat przy organizacji pieczy zastępczej może być wspierany przez organizacje pozarządowe lub podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, w szczególności przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

29) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. W sytuacji rozdzielenia rodzeństwa umieszczonego w pieczy zastępczej starosta, pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej lub marszałek województwa, są zobowiązani do:

- 1) zapewnienia dzieciom możliwości utrzymania lub nawiązania więzi oraz
 - 2) podejmowania działań zmierzających do umieszczenia rodzeństwa razem w pieczy zastępczej, biorąc pod uwagę ich potrzeby
- chyba że byłoby to sprzeczne z ich dobrem.”;

30) w art. 35:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Starosta informuje gminę miejsca zamieszkania rodziców dziecka o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, w celu podjęcia przez gminę pracy z rodziną dziecka.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku pilnej konieczności, na wniosek lub za zgodą rodziców dziecka, możliwe jest umieszczenie dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie umowy zawartej między rodziną zastępczą albo prowadzącym rodzinny dom dziecka, a starostą powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3, chyba, że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej. O zawartej umowie starosta niezwłocznie zawiadamia sąd.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa czas na jaki została zawarta. Do umowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 35b ust. 4, art. 54 ust. 7b oraz art. 55a ust. 2 pkt 1-4 i 10, ust. 7, 9, 10 i 12.”.

31) w art. 35a ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli sąd lub inny organ państwa obcego wskazał kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej albo prowadzenia rodzinnego domu dziecka albo określoną placówkę opiekuńczo-wychowawczą albo regionalną placówkę opiekuńczo--terapeutyczną, w których dziecko ma być umieszczone, sąd opiekuńczy może wydać zgodę na umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej po uzyskaniu opinii odpowiednio starosty powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3 i 5, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka.

3. W przypadku gdy sąd lub inny organ państwa obcego nie wskazał kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej albo prowadzenia rodzinnego domu dziecka albo określonej placówki opiekuńczo-wychowawczej, albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, sąd opiekuńczy może wydać zgodę na umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej po uzyskaniu opinii starosty powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3 i 5, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, starosta powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3 i 5, pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałek wskazuje odpowiednio kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej albo

prowadzenia rodzinnego domu dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą albo regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną.”;

32) po art. 35a dodaje się art. 35b w brzmieniu:

„Art. 35b. 1. Powiatem właściwym w zakresie zapewnienia funkcjonowania rodziny pomocowej, rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, oraz zapewnienia funkcjonowania organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, a także kontroli, finansowania, w tym przyznawania świadczeń, dodatków lub wypłaty wynagrodzeń przysługujących odpowiednio rodzinie pomocowej, rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, dla:

- 1) rodziny zastępczej spokrewnionej jest powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej spokrewnionej;
- 2) rodziny zastępczej niezawodowej jest powiat właściwy dla organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne;
- 3) rodziny zastępczej zawodowej jest powiat, który organizuje rodzinę zastępczą zawodową lub zleca organizację rodziny zastępczej zawodowej;
- 4) prowadzącego rodzinny dom dziecka jest powiat, który organizuje rodzinny dom dziecka lub zleca organizację rodzinnego domu dziecka;
- 5) rodziny pomocowej jest powiat, który organizuje rodzinę pomocową zawodową lub zleca organizację rodziny pomocowej.

2. W przypadku połączenia funkcji:

- 1) rodziny zastępczej spokrewnionej z funkcją rodziny zastępczej niezawodowej powiatem właściwym jest powiat, właściwy dla organizatora, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne dla rodziny zastępczej niezawodowej;
- 2) rodziny zastępczej spokrewnionej z funkcją rodziny zastępczej zawodowej powiatem właściwym jest powiat, który organizuje rodzinę zastępczą zawodową lub zleca organizację rodziny zastępczej zawodowej;
- 3) rodziny zastępczej spokrewnionej z prowadzeniem rodzinnego domu dziecka, powiatem właściwym jest powiat, który organizuje rodzinny dom dziecka lub zleca organizację rodzinnego domu dziecka.

3. W przypadku wygaśnięcia umowy o współpracy zawartej z niezawodową rodziną zastępczą w związku z uchyleniem albo wygaśnięciem decyzji, o której mowa w art. 76a ust. 2, i nie podpisania przez tę rodzinę zastępczą umowy o współpracy z innym pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej powiatem właściwym w

zakresie zapewnienia funkcjonowania tej rodziny zastępczej jest powiat właściwy ze względu na jej miejsce zamieszkania.

4. Starosta powiatu, o którym mowa w ust. 1-3, może zawrzeć ze starostą innego powiatu porozumienie, w którym powierzy zadania związane z funkcjonowaniem rodziny pomocowej, rodziny zastępczej lub prowadzeniem rodzinnego domu dziecka, w tym w zakresie dotyczącym realizacji zadań przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, a także kontroli, o której mowa w art. 38b ust. 1, finansowania, w tym przyznawania świadczeń, dodatków lub wypłaty wynagrodzeń przysługujących odpowiednio rodzinie pomocowej, rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka, powiatowi starosty z którym zawarto porozumienie.

5. Powiatem właściwym, w zakresie funkcjonowania placówki opiekuńczo-wychowawczej jest powiat, który prowadzi placówkę lub powiat, który zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

6. Starosta powiatu, o którym mowa w ust. 5, może zawrzeć ze starostą powiatu na terenie którego prowadzona jest placówka opiekuńczo-wychowawcza porozumienie, w którym powierzy zadania związane z zapewnieniem funkcjonowania placówki opiekuńczo-wychowawczej.”;

33) w art. 37:

a) ust. 3-8 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku odpowiednio rozwiązania albo likwidacji dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w której przebywa osoba, o której mowa w ust. 2, osoba ta może przebywać w innej niż dotychczasowa rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą odpowiednio starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, a po osiągnięciu pełnoletności opuściła dotychczasową rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą albo regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną, w

tym uzyskała wsparcie w mieszkaniu treningowym lub wspomagany, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, może jeden raz powrócić, o ile spełnia wymagania określone w ust. 2, do dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą odpowiednio starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

5. Osoba, której pobyt w rodzinnej pieczy zastępczej ustał w okresie 6 miesięcy przed osiągnięciem przez tę osobę pełnoletności na skutek śmierci osób tworzących rodzinę zastępczą lub osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka może, o ile spełnia wymagania określone w ust. 2, jeden raz powrócić do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą odpowiednio starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

6. W przypadku odpowiednio rozwiązania albo likwidacji dotychczasowej rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej osoba, o której mowa w ust. 4 lub 5, o ile spełnia wymagania określone w ust. 2, może przebywać w innej niż dotychczasowa rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej za zgodą odpowiednio starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa oraz odpowiednio rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

7. Starosta, pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej oraz marszałek województwa, wydając zgodę, o której mowa w ust. 3-6, uwzględniają w szczególności liczbę wolnych miejsc w pieczy zastępczej oraz brak negatywnego wpływu pobytu osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy

zastępczej, lub osoby, o której mowa w ust. 5 lub 6, na dzieci umieszczone lub przebywające w tej formie pieczy zastępczej.

8. Informacja w przedmiocie zgody rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, o której mowa odpowiednio w ust. 2-6, oraz informacja w przedmiocie zgody starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa, o której mowa odpowiednio w ust. 3-6, jest wydawana w formie pisemnej. W przypadku braku zgody dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz braku zgody starosty, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo marszałka województwa, o której mowa odpowiednio w ust. 3-6, informacja zawiera pouczenie strony o przysługującym prawie wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 i 1685).”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Osoba, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej i po osiągnięciu pełnoletności opuściła dotychczasową rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą albo regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną, może mieć przyznane wsparcie w mieszkaniu treningowym lub wspomagany, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”;

34) w art. 38a

a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowe centrum pomocy rodzinie oraz organizator rodzinnej pieczy zastępczej gromadzą i przekazują odpowiednio rodzinie zastępczej, prowadzącemu rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, oraz zespołowi do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej informacje oraz dokumentację dotyczące dziecka, w szczególności :”,

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowe informacje o dziecku i jego sytuacji rodzinnej, uwzględniające również przyczyny umieszczenia dziecka w pieczy, w tym informacje o rodzeństwie i rodzicach dziecka;”,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) plan pracy z rodziną, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1 oraz odpowiednio jego aktualizację i ocenę końcową, przekazane przez asystenta rodziny, a w przypadku, gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny - przekazaną przez gminę informację o sytuacji rodziny;”,

- po pkt 8 dodaje się pkt 9-11 w brzmieniu:

„9) informacje na temat dotychczasowych miejsc pobytu dziecka w placówkach zapewniających całodobową opiekę;

10) szczegółowy opis przebiegu pobytu dziecka w pieczy zastępczej, zawierający również daty umieszczania dziecka w pieczy zastępczej;

11) informacje dotyczące wyznania i pochodzenia etnicznego dziecka.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku małoletniego cudzoziemca poza informacjami i dokumentacją, o których mowa w ust. 1, powiatowe centrum pomocy rodzinie oraz organizator rodzinnej pieczy zastępczej ponadto gromadzą i przekazują odpowiednio rodzinie zastępczej, prowadzącemu rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz zespołowi do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka umieszczonego w instytucjonalnej pieczy zastępczej dostępne informacje oraz dokumentację, a w szczególności:”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz art. 139a, powiatowe centrum pomocy rodzinie oraz organizator rodzinnej pieczy zastępczej mają prawo do uzyskania informacji oraz otrzymania lub wglądu do wszelkiej dostępnej dokumentacji, w tym prawnej i medycznej, dotyczących przyjętego dziecka jak również przetwarzania jego wizerunku.”;

35) w art. 38b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 11, kontrolę nad rodzinami zastępczymi, prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz placówkami opiekuńczo-wychowawczymi sprawuje zarząd powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Z zastrzeżeniem ust. 12, kontrolę nad organizatorami rodzinnej pieczy zastępczej sprawuje zarząd powiatu.”,

c) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd powiatu może upoważnić, w formie pisemnej członka zarządu powiatu, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1 i 1a.”,

d) uchyla się ust. 3-5,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarząd województwa sprawuje kontrolę nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi.”,

f) w ust. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„7. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, członka zarządu województwa, pracownika urzędu marszałkowskiego lub innej jednostki organizacyjnej województwa do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 6.”,

g) po ust. 10 dodaje się ust. 11 i 12 w brzmieniu:

„11. W przypadku organizowania rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej, rodzinnego domu dziecka, albo rodziny pomocowej przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, kontrolę nad tymi rodzinami albo prowadzącym rodzinny dom dziecka, sprawuje pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.

12. Kontrolę nad pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej sprawuje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę odpowiednio organizacji pozarządowej, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie albo ich oddziału, który ustanowiono pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej. Przepisy ust. 8 i 10 stosuje się odpowiednio.”.

36) w art. 38c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej są obowiązani do:”;

37) w art. 38d:

a) w ust. 1 pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) wykaz placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych;

7) wykaz osób usamodzielnianych opuszczających po osiągnięciu pełnoletności, rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną.”,

b) w ust. 3:

- w pkt 8 lit. a-b otrzymują brzmienie:

„a) w przypadku umieszczenia dziecka, osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, lub osoby opuszczającej rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 5 i 6, w rodzinnej pieczy zastępczej - formy rodzinnej pieczy zastępczej, w której zostało umieszczone dziecko lub osoba, województwa, powiatu i adresu odpowiednio zamieszkania rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, odpowiednio powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz imienia, nazwiska i numeru PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość odpowiednio osoby tworzącej rodzinę zastępczą lub osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, b) w przypadku umieszczenia dziecka, osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, lub osoby opuszczającej rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 5 i 6, w instytucjonalnej pieczy zastępczej - formy i typu instytucjonalnej pieczy zastępczej, w której zostało umieszczone dziecko lub osoba, województwa, powiatu, adresu, nazwy, numeru NIP i numeru REGON odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz imienia, nazwiska i numeru PESEL,

a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby kierującej odpowiednio tą placówką, a w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 1a, 1b i 2a - również adresu, ze wskazaniem powiatu i województwa, numeru NIP i numeru REGON odpowiednio jednostki zapewniającej wspólną obsługę placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotu, któremu zlecono realizację obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych lub podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych na podstawie art. 190, oraz imienia, nazwiska i numeru PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość dyrektora odpowiednio tej jednostki lub podmiotu,”

- po pkt 9 dodaje się pkt 9a-9c w brzmieniu:

„9a) dotyczące niezrealizowania przez powiat w ciągu dwóch tygodni rozstrzygnięcia sądu o umieszczeniu dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej;

9b) dotyczące przebywania dziecka w instytucjonalnej formie pieczy zastępczej wbrew rozstrzygnięciu sądu o umieszczeniu dziecka w rodzinnej formie pieczy zastępczej;

9c) dotyczące przebywania w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego dziecka poniżej 10. roku życia;”

- po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) dotyczące przebywania rodzeństwa w różnych rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka, placówkach opiekuńczo-wychowawczych lub regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych;”

c) w ust. 6:

- po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) informację o pełnieniu przez rodzinę zastępczą funkcji rodziny opiekuńczej wraz ze wskazaniem liczby osób w stosunku do których ta funkcja jest pełniona;”

- pkt 20 - 22 otrzymują brzmienie:

„20) informację o dacie zawarcia umowy rodzicielstwa zastępczego;

- 21) wskazanie odpowiednio powiatu, o którym mowa odpowiednio w art. 35b ust. 1-3, lub podmiotu, któremu powiat zlecił organizowanie rodziny zastępczej, albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ;
- 22) informację, czy zawarto porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4;”,

d) w ust. 7:

- po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a. informację o pełnieniu przez osoby prowadzące rodzinny dom dziecka funkcji rodziny opiekuńczej wraz ze wskazaniem liczby osób w stosunku do których ta funkcja jest pełniona;”,

- pkt 18- 20 otrzymuje brzmienie:

„18) informację o dacie zawarcia umowy rodzicielstwa zastępczego;

19) wskazanie odpowiednio powiatu, o którym mowa odpowiednio w art. 35b ust. 1-3, lub podmiotu, któremu powiat zlecił organizowanie rodzinnego domu dziecka albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej;

20) informację, czy zawarto porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4;”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera następujące dane:

1) nazwę oraz typ placówki opiekuńczo-wychowawczej i nazwę regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

2) adres, ze wskazaniem powiatu i województwa, numer NIP, numer REGON, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu placówki opiekuńczo-wychowawczej i regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, a w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 1a, 1b i 2a - również adres, ze wskazaniem powiatu i województwa, numer NIP, numer REGON, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu odpowiednio jednostki zapewniającej wspólną obsługę placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotu, któremu zlecono realizację obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych lub podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych na podstawie art. 190;

3) imię, nazwisko i numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby kierującej odpowiednio placówką opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówką opiekuńczo-

terapeutyczną , a w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 1a, 1b i 2a - również dyrektora odpowiednio jednostki zapewniającej wspólną obsługę placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotu, któremu zlecono realizację obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych lub podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych na podstawie art. 190;

4) wynikającą z zezwolenia wydanego przez wojewodę liczbę miejsc w placówce opiekuńczo-wychowawczej, w tym liczbę miejsc przewidzianych dla każdego typu placówki - w przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej łączącej zadania na podstawie art. 101 ust. 3, i liczbę miejsc w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;

5) liczbę dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, i osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, umieszczonych lub przebywających w placówce opiekuńczo-wychowawczej, a w przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej łączącej zadania na podstawie art. 101 ust. 3 w poszczególnych typach placówek i w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;

6) liczbę wolnych miejsc w placówce opiekuńczo-wychowawczej, a w przypadku placówki opiekuńczo-wychowawczej łączącej zadania na podstawie art. 101 ust. 3 - w poszczególnych typach placówek i w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;

7) oznaczenie wojewody, który wydał zezwolenie na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej;

8) informację, czy zawarto porozumienie, o którym mowa w 35b ust. 6;

9) informację o likwidacji lub o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej i regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

f) w ust. 9:

- w pkt 7 w lit. a tire czwarte otrzymuje brzmienie:

„- wskazania odpowiednio starosty powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej, podmiotu, któremu powiat zlecił organizowanie rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej,”

- w pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8) formy udzielonej pomocy, o której mowa w art. 140 ust. 1 i 4;

9) informację o zawieszeniu udzielania pomocy, o której mowa w art. 140 ust. 1 i 4;”;

g) w ust. 10:

- w pkt 1:

- - lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) starosta powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3 albo 5, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4 albo 6 stanowi inaczej;”;

-- uchyla się lit. b i c;

-- w pkt 1 po lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) właściwy pozarządowy organizator rodzinnej pieczy;”;

- pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) ust. 6 - do rejestru wprowadza, aktualizuje i usuwa odpowiednio starosta powiatu, o którym mowa odpowiednio w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4 stanowi inaczej albo właściwy pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej;

5) ust. 7 - do rejestru wprowadza, aktualizuje i usuwa starosta powiatu, o którym mowa odpowiednio w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej albo właściwy pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej;”;

- w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) starosta powiatu właściwego, o którym mowa art. 35b ust. 5, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 6 stanowi inaczej- w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych;”;

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ust. 9 - do rejestru wprowadza, aktualizuje i usuwa odpowiednio starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielnianej, starosta powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnianie osoby usamodzielnianej- w zakresie pomocy na pokrycie kosztów związanych z

wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ przebieg procesu usamodzielnienia, lub starosta powiatu właściwego ze względu na miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej- w zakresie pomocy na zagospodarowanie;”,

h) ust. 11-13 otrzymują brzmienie:

„11. Starosta może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do wprowadzania, aktualizowania i usuwania z rejestru danych, o których mowa w ust. 3, 6, 7, 8 w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz w ust. 9.

12. Marszałek województwa może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej województwa do wprowadzania, aktualizowania i usuwania z rejestru danych, o których mowa w ust. 3 i 8, w zakresie regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych.

13. Wojewoda może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej województwa do wprowadzania, aktualizowania i usuwania z rejestru danych, o których mowa w ust. 8 pkt 4 i 7, oraz danych w zakresie wynikającym z zezwolenia na prowadzenie odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

i) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Osoby posiadające wstępną kwalifikację do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, kandydaci zakwalifikowani do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępcze, osoby prowadzące rodzinne domy dziecka oraz osoby usamodzielniane są obowiązani do informowania odpowiednio:

1) organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka lub wydał zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub art. 45b ust. 1;

2) odpowiednio starosty powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej, albo właściwego pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 76a ust. 3;

3) starosty powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie osoby usamodzielnianej;

4) starosty powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielnianej;

5) starosty powiatu właściwego ze względu na miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej

- o każdej zmianie danych, o których mowa odpowiednio w ust. 4 pkt 1 i 3-11, ust. 5 pkt 1 i 3-11, ust. 6 pkt 1, 3-11 i 16a, ust. 7 pkt 1, 3-11 i 16a oraz ust. 9 pkt 1, 3 i 4.”;

38) w art. 38e:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) staroście powiatu, pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, marszałkowi województwa, o których mowa w art. 38d ust. 10 pkt 1 - dane dotyczące dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 38d ust. 3, w celu zapewnienia dzieciom pieczy zastępczej;”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) staroście powiatu innego niż powiat, o którym mowa w pkt 1-3, oraz pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, innemu niż pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w pkt 1- dane, o których mowa w art. 38d ust. 3 pkt 8 lit. a i b - w zakresie odpowiednio powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub województwa na terenie którego dziecko zostało umieszczone w regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej, oraz pkt 11 w zakresie numeru PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość rodziców dziecka, w celu zapewnienia dzieciom pieczy zastępczej oraz zapewnienia im prawa do zachowania stosunków rodzinnych;”;

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, innemu niż pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w

pkt 1- dane o których mowa w art. 38d ust. 3, w przypadku dzieci, o których mowa w art. 76a ust. 1, w celu tworzenia i zapewnienia funkcjonowania rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka oraz w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) marszałkowi województwa innego niż województwo, o którym mowa w pkt 1 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 3 pkt 8 lit. a i b - w zakresie odpowiednio powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub województwa na terenie którego dziecko zostało umieszczone w regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej, oraz pkt 11 w zakresie numeru PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość rodziców dziecka, w celu zapewnienia dzieciom pieczy zastępczej oraz zapewnienia im prawa do zachowania stosunków rodzinnych;”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce sprawowania pieczy zastępczej lub wojewodzie, o którym mowa w art. 38b ust. 12– dane, o których mowa w art. 38d ust. 3, w celu sprawowania kontroli nad realizacją zadań z zakresu wspierania rodziny i pieczy zastępczej wykonywanych przez jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz w celu zasięgania informacji o sposobie realizacji zadań w tym zakresie;”,

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) gminie miejsca zamieszkania rodziców dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz podmiotowi prowadzącemu pracę z rodziną dziecka - dane, o których mowa w art. 38d ust. 3 pkt 8 lit. a i b - w zakresie odpowiednio powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub województwa na terenie którego dziecko zostało umieszczone w regionalnej placówce opiekuńczo- terapeutycznej, oraz pkt 11 w zakresie numeru PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość rodziców dziecka, w celu prowadzenia pracy z rodziną

przeżywając trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych;”,

b) w ust. 3:

- uchyla się pkt 2,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej innemu niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w pkt 1, oraz staroście powiatu innego niż powiat organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w pkt 1- dane, o których mowa w art. 38d ust. 5 pkt 1 i 15-17, oraz, za zgodą organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 38d ust. 10 pkt 3 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 5 pkt 2-14, w celu zapewnienia tworzenia i funkcjonowania rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka i rodzin pomocowych oraz w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

c) w ust. 4:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) staroście powiatu i pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, o których mowa w art. 38d ust. 10 pkt 4 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 6, w celu zapewnienia tworzenia i funkcjonowania rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka i rodzin pomocowych oraz w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) staroście powiatu innego niż powiat, o którym mowa w pkt 1 lub 2 oraz pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, innemu niż pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w pkt 1- dane, o których mowa w art. 38d ust. 6 pkt 1, 13, 15-18 i 24, oraz, za zgodą odpowiednio starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o których mowa w art. 38d ust. 10 pkt 4 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 6 pkt 2, 5, 12, 14 i 20-23, w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wojewodzie właściwemu ze względu na powiat, o którym mowa w pkt 1 lub 2 lub wojewodzie, o którym mowa w art. 38b ust. 12- dane, o których mowa

w art. 38d ust. 6, w celu sprawowania kontroli nad realizacją zadań z zakresu pieczy zastępczej wykonywanych przez jednostki organizacyjne systemu pieczy zastępczej oraz w celu zasięgania informacji o sposobie realizacji zadań w tym zakresie;”,

d) w ust. 5:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) staroście powiatu i pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, o których mowa w art. 38d ust. 10 pkt 5 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 7, w celu zapewnienia tworzenia i funkcjonowania rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka i rodzin pomocowych oraz w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) staroście powiatu innego niż powiat, o którym mowa w pkt 1 lub 2 oraz pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, innemu niż pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w pkt 1- dane, o których mowa w art. 38d ust. 7 pkt 1, 13, 15, 16, 16a i 22, za zgodą odpowiednio starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o których mowa w art. 38d ust. 10 pkt 5 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 7 pkt 2, 5, 12, 14 i 18-21, w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej;”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wojewodzie właściwemu ze względu na powiat, o którym mowa w pkt 1 lub 2 lub wojewodzie, o którym mowa w art. 38b ust. 12- dane, o których mowa w art. 38d ust. 7, w celu sprawowania kontroli nad realizacją zadań z zakresu pieczy zastępczej wykonywanych przez jednostki organizacyjne systemu pieczy zastępczej oraz w celu zasięgania informacji o sposobie realizacji zadań w tym zakresie;”;

e) w ust. 6:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie

„2) staroście powiatu właściwego do finansowania pobytu dziecka w tej placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej - dane, o których mowa w art. 38d ust. 8, z wyłączeniem danych dotyczących numeru PESEL oraz numeru i serii

dokumentu potwierdzającego tożsamość, w celu zapewnienia finansowania pobytu dziecka w instytucjonalnej pieczy zastępczej;”

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wojewodzie właściwemu ze względu na powiat, o którym mowa w pkt 1 lub 2 - dane, o których mowa w art. 38d ust. 8, z wyłączeniem danych dotyczących numeru PESEL oraz numeru i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość, w celu wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych i regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, sprawowania kontroli nad realizacją zadań z zakresu pieczy zastępczej wykonywanych przez jednostki organizacyjne systemu pieczy zastępczej oraz w celu zasięgania informacji o sposobie realizacji zadań w tym zakresie;”

f) w ust. 7:

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) staroście powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie osoby usamodzielnianej- - dane, o których mowa w art. 38d ust. 9, w celu zapewnienia pomocy osobom usamodzielnianym;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wojewodzie właściwemu ze względu na powiat, o którym mowa w pkt 1-2a - dane, o których mowa w art. 38d ust. 9, w celu sprawowania kontroli nad realizacją zadań z zakresu usamodzielnień pełnoletnich wychowanków oraz w celu zasięgania informacji o sposobie realizacji zadań w tym zakresie;”

39) w art. 38f ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Podmioty wymienione w art. 38e ust. 6 pkt 1-6 przechowują dane, o których mowa w art. 38d ust. 8 pkt 3, przez okres kierowania przez osobę, o której mowa w art. 38d ust. 8 pkt 3, odpowiednio placówką opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną. Dane, o których mowa w art. 38d ust. 8 pkt 3, usuwa się niezwłocznie po upływie okresów przechowywania.”

40) po art. 38f dodaje się ust. 38g w brzmieniu:

„Art. 38g. Minister właściwy do spraw rodziny zapewnia system teleinformatyczny, za pomocą którego są wykonywane czynności związane z realizacją zadań dotyczących systemu pieczy zastępczej.”;

41) w art. 39 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dla rodzinnego domu dziecka może być również stosowana nazwa wielodzietna rodzina zastępcza. O stosowanej nazwie decyduje prowadzący rodzinny dom dziecka.”;

42) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku doboru przez ośrodek adopcyjny kandydatów do przysposobienia dziecka przebywającego w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka współpracują z ośrodkiem adopcyjnym oraz kandydatami do przysposobienia dziecka w zakresie przejścia dziecka pod opiekę odpowiednio kandydatów do przysposobienia dziecka lub przysposabiających.

4. W przypadku zmiany formy pieczy zastępczej, powrotu dziecka do rodziny, lub umieszczenia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 w instytucjach, o których mowa w art. 87 ust. 2, rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka współpracują odpowiednio z koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, dyrektorami instytucji, o których mowa w art. 87 ust. 2, asystentem rodziny lub rodziną dziecka w zakresie przejścia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 pod opiekę odpowiednio nowej rodziny zastępczej, instytucjonalnej formy pieczy zastępczej, rodziny lub instytucji, o których mowa w art. 87 ust. 2.”;

43) w art. 41 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rodzina zastępcza lub rodzinny dom dziecka mogą być tworzone przez jednego z małżonków, jeżeli małżonkowie nie zamieszkują wspólnie.”;

44) w art. 42:

a) w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej oraz prowadzenie rodzinnego domu dziecka może być powierzone osobom, które:

1) dają rękojmię należytego sprawowania pieczy zastępczej;

2) nie są i nie były pozbawione władzy rodzicielskiej, oraz władza rodzicielska nie jest im ograniczona ani zawieszona;

3) wypełniają obowiązek alimentacyjny - w przypadku gdy taki obowiązek w stosunku do nich wynika z tytułu egzekucyjnego;

4) nie są ograniczone w zdolności do czynności prawnych;

5) są zdolne do sprawowania właściwej opieki nad dzieckiem, co zostało potwierdzone:

a) zaświadczeniem lekarskim o stanie zdrowia wystawionym przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, oraz

b) opinią o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka wystawioną przez psychologa, który posiada co najmniej wykształcenie wyższe magisterskie na kierunku psychologia oraz 2-letnie doświadczenie w poradnictwie rodzinnym;

6) posiadają ważne zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub art. 45b ust. 1;

7) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że w przypadku cudzoziemców ich pobyt jest legalny;

8) zapewnią odpowiednie warunki bytowe i mieszkaniowe umożliwiające dziecku zaspokajanie jego indywidualnych potrzeb, w tym:

a) rozwoju emocjonalnego, fizycznego i społecznego,

b) właściwej edukacji i rozwoju zainteresowań,

c) wypoczynku i organizacji czasu wolnego

- chyba że warunki mieszkaniowe zapewni organizator rodzinnej pieczy zastępczej;

9) nie zamieszkują z rodzicami dziecka nad którym sprawują pieczę zastępczą, chyba że rodzice dziecka wymagają bezwzględnego wsparcia osób trzecich i nie zagraża to dobru dziecka.",

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 4 i 5, sąd zasięga opinii odpowiednio właściwego starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

d) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Do wydawania opinii, o której mowa w ust. 5a, starosta może upoważnić, w formie pisemnej, pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. W przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa, rodzina zastępcza niezawodowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b oraz art. 42 ust. 1 i 3, organizator rodzinnej pieczy zastępczej stwierdza nieaktualność wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz informuje właściwy sąd. Przepisy art. 45 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku stwierdzenia nieaktualności wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego starosta lub pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej wykreśla rodzinę zastępczą niezawodową lub zawodową albo rodzinny dom dziecka z rejestru, o którym mowa w art. 38d ust. 1 pkt 4 i 5.

informuje właściwy sąd.

10. W przypadku gdy rodzina zastępcza spokrewniona przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 7b ust. 1a i 1b oraz art. 42 ust. 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej stwierdza nieaktualność wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego oraz informuje właściwy sąd. Przepisy art. 45b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

11. W przypadku stwierdzenia nieaktualności wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 10, starosta wykreśla rodzinę zastępczą spokrewnioną niezwłocznie z rejestru, o którym mowa w art. 38d ust. 1 pkt 4.”;

45) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, przeprowadza na podstawie oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b oraz art. 42 ust. 1 pkt 1-5 i 7-9, wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny

zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka. Pozytywna wstępna kwalifikacja jest ważna przez okres 2 lat od dnia jej przeprowadzenia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wstępna kwalifikacja, o której mowa w ust. 1, jest przeprowadzana przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka albo przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”,

c) w ust. 5 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„5. Z zastrzeżeniem działań podejmowanych przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, wstępna kwalifikacja, o której mowa w ust. 1, może być przeprowadzana przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej innego niż organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, jeżeli:”,

d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Jeżeli kandydat do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka nie posiada świadectwa ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lub ust. 1a, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który pozytywnie wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, kieruje tego kandydata, na jego wniosek, na szkolenie.

8. W przypadku o którym mowa w ust. 7, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który pozytywnie wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, jest obowiązany do zapewnienia szkolenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lub ust. 1a, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia przez kandydata wniosku.”;

46) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub do prowadzenia rodzinnego domu dziecka są

obowiązani posiadać świadectwo ukończenia szkolenia organizowanego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub przez inny podmiot.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kandydaci do pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej nieposiadający świadectwa ukończenia szkolenia, o którym mowa w ust. 1, którzy posiadają świadectwo ukończenia szkolenia dla kandydatów do przysposobienia dziecka, o którym mowa w art. 172 ust. 1, oraz ważną pozytywną opinię kwalifikacyjną, o której mowa w art. 172a, są obowiązani posiadać świadectwo ukończenia szkolenia uzupełniającego w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej organizowanego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub przez inny podmiot.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Program szkoleń, o których mowa w ust. 1 i 1a, zatwierdza, na okres 5 lat, na wniosek podmiotu prowadzącego szkolenie, minister właściwy do spraw rodziny.”;

47) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, posiadającego świadectwo ukończenia szkolenia, o którym mowa odpowiednio w art. 44 ust. 1 lub 1a, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który pozytywnie wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie ukończenia tego szkolenia oraz spełniania warunków, o których mowa odpowiednio w art. 7b ust. 1 i 1b, art. 42 ust. 1 pkt 1-5, 7-9 oraz ust. 3.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy kandydat do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka przestanie spełniać warunki, o których mowa odpowiednio w art. 7b ust. 1 i 1b, art. 42 ust. 1 pkt 1-5, 7-9 oraz ust. 3, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który pozytywnie wstępnie zakwalifikował kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia

rodzinnego domu dziecka, stwierdza nieaktualność wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego i wykreśla kandydata niezwłocznie z rejestru, o którym mowa w art. 38d ust. 1 pkt 3, oraz zawiadamia go o tym pisemnie w postaci papierowej lub elektronicznej, podając jednocześnie uzasadnienie, z jednoczesnym pouczeniem strony o przysługującym prawie wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.”;

48) art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. Kandydaci zakwalifikowani do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępcze zawodowe, rodziny zastępcze niezawodowe, a także osoby prowadzące rodzinne domy dziecka, są obowiązani do przedstawiania, co 2 lata, odpowiednio organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, który przeprowadził wstępną kwalifikację kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, albo staroście powiatu właściwego, o którym mowa odpowiednio w art. 35b ust. 1-3, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej:

1) zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia, wystawionego przez lekarza podstawowej opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej;

2) opinii o posiadaniu predyspozycji i motywacji do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, wystawionej przez psychologa.”;

49) po art. 45a dodaje się art. 45b w brzmieniu:

„Art. 45b. 1. Kandydatowi do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej, organizator rodzinnej pieczy zastępczej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kandydata, wydaje zaświadczenie kwalifikacyjne zawierające potwierdzenie spełniania warunków, o których mowa w art. 7b ust. 1a i 1b oraz art. 42 ust. 1 pkt 1, 5, 7-9.

2. W przypadku gdy kandydat do pełnienia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej przestanie spełniać warunki, o których mowa w art. 7b ust. 1a i 1b oraz art. 42 ust. 1 pkt 1-5, 7-9, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej spokrewnionej, stwierdza nieaktualność wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego i wykreśla kandydata niezwłocznie z rejestru,

o którym mowa w art. 38d ust. 1 pkt 3, oraz zawiadamia go o tym w formie pisemnej, podając uzasadnienie, oraz zawierając pouczenie strony o przysługującym prawie wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

3. W przypadku odmowy wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, odmawia jego wydania w formie pisemnej, z uzasadnieniem przyczyn odmowy lub wskazaniem obszarów wymagających poprawy, oraz zawierając pouczenie strony o przysługującym prawie wniesienia do sądu administracyjnego skargi na zasadach i w trybie określonych dla aktów lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

4. W przypadku stwierdzenia nieaktualności wydanego zaświadczenia kwalifikacyjnego lub odmowy wydania zaświadczenia kwalifikacyjnego, o których mowa w ust. 2 i 3, organizator rodzinnej pieczy zastępczej informuje właściwy sąd.”;

50) w art. 47:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazanie, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień przyjęcia dziecka, dokumentacji, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3-11.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku umieszczenia w rodzinnej pieczy zastępczej dziecka wymagającego natychmiastowej pomocy lub umieszczenia dziecka w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej organizator rodzinnej pieczy zastępczej przekazuje rodzinie zastępczej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka informacje, o których mowa w art. 38a ust. 1 pkt 1 i 2, oraz dokumentację, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3-11, niezwłocznie po przyjęciu dziecka.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku stwierdzenia braku możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, organizator rodzinnej pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wnioszek o pozbawienie władzy rodzicielskiej rodziców dziecka, chyba że władza ta już im nie przysługuje. Do wniosku organizator rodzinnej pieczy zastępczej dołącza w szczególności uzasadnienie, oraz odpowiednio opinię gminy lub podmiotu

prowadzącego pracę z rodziną, asystenta rodziny i opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadku niestwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, o której mowa w ust. 6 w terminie 12 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, organizator rodzinnej pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wniosek, o którym mowa w ust. 7, chyba że wniosek ten został już złożony.”;

51) art. 48 otrzymuje brzmienie :

„Art. 48. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia kwalifikacyjnego zawierającego potwierdzenie ukończenia szkolenia, spełniania warunków i posiadania predyspozycji do sprawowania pieczy zastępczej, mając na uwadze konieczność rzetelnej oceny predyspozycji kandydatów do pełnienia funkcji:

- 1) rodziny zastępczej spokrewnionej,
- 2) rodziny zastępczej niezawodowej, zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”;

52) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy wobec osoby pełniącej funkcję rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka wszczęto postępowanie karne o umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 2 lub o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 3 i 4, a także jeżeli w stosunku do osoby wspólnie zamieszkującej wszczęto postępowanie karne o umyślne przestępstwo, o którym mowa ust. 1a pkt 2 lub wszczęto postępowanie karne o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1a pkt 3 i 4, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania starosta albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej może odpowiednio:

- 1) zapewnić dziecku pieczę w innej rodzinie zastępczej;
- 2) wyznaczyć inną osobę, spełniającą warunki dla prowadzącego rodzinny dom dziecka, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b oraz art. 42, i powierzyć jej prowadzenie rodzinnego domu dziecka, a gdy nie jest to możliwe, zapewnić dzieciom pieczę w rodzinie zastępczej lub innym rodzinnym domu dziecka.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do rodziny zastępczej spokrewnionej, jeżeli wszczęto przeciwko niej postępowanie karne o umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 7b ust. 1a pkt 2, a także wszczęto postępowanie karne o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1a pkt 3 i 4, a także jeżeli w stosunku do osoby wspólnie zamieszkującej wszczęto postępowanie karne o umyślne przestępstwo, o którym mowa ust. 1a pkt 2, lub wszczęto postępowanie karne o orzeczenie wobec niej zakazu, o którym mowa w art. 7b ust. 1a pkt 3 i 4.

3. W przypadku gdy starosta albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej zapewnił dziecku pieczę zastępczą w innej rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka albo powierzył innej osobie prowadzenie rodzinnego domu dziecka, przepisy art. 13 stosuje się odpowiednio.”;

53) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, liczbę godzin szkoleń i zakres programowy szkoleń dla:

1) kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, w tym szkoleń uzupełniających;

2) rodziny pomocowej;

3) kandydatów na dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego - biorąc pod uwagę możliwość umieszczenia w nich również dzieci o szczególnych potrzebach, w tym dzieci legitymujących się orzeczeniem o niepełnosprawności, orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, lub dzieci wobec których zastosowano środki wychowawcze na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, a także biorąc pod uwagę specyfikę zadań opiekuńczo - wychowawczych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej oraz konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu sprawowanej pieczy zastępczej.”;

54) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie;

„1. W rodzinie zastępczej zawodowej, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 4 dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rodzinie zastępczej niezawodowej, w tym samym czasie, może przebywać łącznie nie więcej niż 3 dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6.”;

55) po art. 53 dodaje się art. 53a i 53b w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Z zastrzeżeniem ust. 3, rodzinę zastępczą niezawodową lub zawodową organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

2. Rodzina zastępcza zawodowa lub niezawodowa może być organizowana na terenie powiatu innego niż powiat organizujący rodzinę zastępczą lub powiat, który zlecił organizację rodziny zastępczej niezawodowej lub zawodowej na podstawie art. 190.

3. Rodzinę zastępczą niezawodową lub zawodową może organizować pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.

Art. 53b. 1. W przypadku organizowania rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej, rodzinnego domu dziecka, albo rodziny pomocowej przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, przepisy art. 88 ust. 2, 180 pkt 2a, 4, 6, 7, 10-12, 14 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku organizowania rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej, rodzinnego domu dziecka, albo rodziny pomocowej przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej przepis art. 35b i art. 88 ust. 1 i 3-6 nie stosuje się.

3. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał kandydatowi zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 45 ust. 1, może zawrzeć umowę o współpracy.

4. Do umowy, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 55a ust. 2 pkt 1-7, 9-11, 13, 14, ust. 5 pkt 1, 6, 8, 10-12, art. 71 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

56) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej w zakresie szkoleń, o których mowa odpowiednio w

art. 44 ust. 1, posiadającą opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka lub pełniący funkcję dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zawiera na jej wniosek, umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej w zakresie szkoleń, o których mowa odpowiednio w art. 44 ust. 1, posiadającą opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, wychowującą co najmniej 4 dzieci, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił wykonywanie tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zawiera na wniosek tej rodziny, umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej.”,

- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, posiadającą pozytywną opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił wykonywanie tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może zawrzeć, na jej wniosek, umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej.”,

- d) uchyla się ust. 3-7a;

- e) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. W przypadku odmowy zawarcia przez starostę albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, umowy, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”,

- f) uchyla się ust. 8;

57) w art. 55:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, na ich wniosek, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może zawrzeć umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie w zakresie odpowiednio pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej albo prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

1a. Kandydat spełniający warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio do:

1) starosty powiatu, którego organizator rodzinnej pieczy zastępczej wydał mu zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 45 ust. 1, lub podmiotu, któremu ten powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo

2) pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który wydał mu zaświadczenie kwalifikacyjne, o którym mowa w art. 45 ust. 1,”

b) po ust. 1a dodajemy ust. 1aa i ust. 1ab w brzmieniu:

„1aa. Pierwsza umowa rodzicielstwa zastępczego z kandydatem spełniającym warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka może być zawarta na czas określony nie dłuższy niż 24 miesiące, z terminem wypowiedzenia umowy nie krótszym niż 2 tygodnie.

1ab. Umowa rodzicielstwa zastępczego zawierana z rodziną zastępczą, która pełniła funkcje na podstawie umowy na czas określony, zawierana jest na czas nieokreślony.”

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. W przypadku gdy:

1) starosta powiatu, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu ten powiat zleci realizację tego zadania na podstawie art. 190 albo

2) pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w ust. 1a,

- nie zawarł z kandydatem do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, w terminie miesiąca od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, umowy rodzicielstwa zastępczego, kandydat spełniający warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka może złożyć wniosek w tym zakresie do innego starosty lub podmiotu, któremu inny starosta zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo do innego pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

58) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Praca rodziny zastępczej zawodowej i prowadzącego rodzinny dom dziecka jest wykonywana na podstawie umowy rodzicielstwa zastępczego.

2. Umowa rodzicielstwa zastępczego określa w szczególności:

- 1) strony umowy;
- 2) cel i przedmiot umowy;
- 3) miejsce sprawowania pieczy zastępczej;
- 4) sposób i zakres finansowania pieczy zastępczej ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na poszczególne cele;
- 5) liczbę dzieci powierzonych odpowiednio rodzinie zastępczej albo prowadzącemu rodzinny dom dziecka;
- 6) maksymalną liczbę dzieci, które można umieścić w tej rodzinie zastępczej albo danym rodzinnym domu dziecka;
- 7) gotowość do sprawowania pieczy zastępczej nad małoletnim umieszczonym w pieczy zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub innego organu państwa obcego za zgodą sądu polskiego, lub legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności, lub małoletnimi matką lub ojcem z dzieckiem;
- 8) wysokość wynagrodzenia przysługującego rodzinie zastępczej albo prowadzącemu rodzinny dom dziecka oraz sposób wypłaty;
- 9) tryb i sposób korzystania ze szkoleń i innych form podnoszenia kwalifikacji przez rodzinę zastępczą albo prowadzącego rodzinny dom dziecka;
- 10) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby rodziny zastępczej albo prowadzącego rodzinny dom dziecka, lub problemów z powierzonymi dziećmi;

11) warunki czasowego niesprawowania opieki nad dzieckiem, w szczególności związanego z wypoczynkiem;

12) zasady wypłaty środków finansowych, o których mowa w art. 83 ust. 3a lub art. 84 pkt 1;

13) uprawnienia i obowiązki w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy;

14) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

3. Umowa rodzicielstwa zastępczego zawierana z rodziną zastępczą zawodową określa dodatkowo gotowość do pełnienia funkcji pogotowia rodzinnego lub rodziny zastępczej zawodowej specjalistycznej sprawującej pieczę zastępczą nad dzieckiem umieszczonym na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

4. Umowa rodzicielstwa zastępczego zawierana z prowadzącym rodzinny dom dziecka określa dodatkowo:

1) zasady kalkulacji i przyznawania wysokości środków finansowych na pokrycie niezbędnych kosztów związanych z remontem lub ze zmianą lokalu w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym ma być prowadzony rodzinny dom dziecka, o których mowa w art. 84 pkt 2;

2) wysokość środków finansowych na pokrycie innych niezbędnych i nieprzewidzianych kosztów związanych z opieką i wychowaniem dziecka lub funkcjonowaniem rodzinnego domu dziecka o których mowa w art. 84 pkt 3.

5. Umowa rodzicielstwa zastępczego może dodatkowo określać:

1) zasady przyznawania:

- a) dofinansowania do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka,
- b) świadczeń albo środków finansowych na pokrycie niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka,
- c) świadczeń na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki,
- d) dofinansowania kosztów związanych z leasingiem lub kredytem na zakup samochodu związanego z potrzebami rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka.

2) zasady przyznawania rodzinie zastępczej zawodowej środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 lub świadczeń na pokrycie

kosztów związanych z przeprowadzeniem niezbędnego remontu lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, , o których mowa w art. 83 ust. 4.

6. Umowa rodzicielstwa zastępczego zawierana przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, zawiera dodatkowo określenie wysokości świadczeń przeznaczonych na pokrycie kosztów utrzymania dziecka oraz dodatków na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub umieszczonego na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

7. Starosta powiatu może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do zawierania i rozwiązywania umów rodzicielstwa zastępczego.

8. Umowę rodzicielstwa zastępczego zawiera się na czas nieokreślony z terminem wypowiedzenia umowy nie krótszym niż 3 miesiące.

9. Jeżeli umowę rodzicielstwa zastępczego zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie.

10. Umowa rodzicielstwa zastępczego ulega rozwiązaniu, w przypadku gdy rodzina zastępcza zawodowa lub prowadzący rodzinny dom dziecka zmieni miejsce sprawowania pieczy zastępczej, opuszczając terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub powiat miejsca zamieszkania, chyba że:

1) starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił wykonywanie tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który podpisał z rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka umowę rodzicielstwa zastępczego, postanowi inaczej lub

2) zmiana miejsca sprawowania pieczy zastępczej jest związana z wyjazdem wakacyjnym.

11. W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia.”;

59) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Umowy, o których mowa w art. 54 ust. 1 i 2, zawierane przez starostę lub podmiot, któremu powiat zlecił wykonywanie tego zadania na podstawie art. 190, zawiera się w ramach limitu rodzin zastępczych zawodowych na dany rok kalendarzowy,

określonego w 3-letnim powiatowym programie dotyczącym rozwoju pieczy zastępczej.”;

60) w art. 57 ust. 1a - 4 otrzymują brzmienie:

„1a. W przypadku gdy w rodzinie zastępczej przebywa więcej niż 3 dzieci, na wniosek rodziny zastępczej, zatrudnia się osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek rodziny zastępczej, odpowiednio starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich. Przepisy art. 64 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.

3. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek nie pobierający wynagrodzenia z tytułu umowy rodzicielstwa zastępczego.

4. Starosta może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.”;

61) w art. 58 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) doprowadzone przez Policję lub Straż Graniczną, w sytuacji braku możliwości zapewnienia mu opieki ze strony rodziców”;

62) w art. 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem ust. 2a, rodzinny dom dziecka organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Rodzinny dom dziecka może organizować pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.”,

c) uchyla się ust. 3-5;

63) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Art. 61a. 1. Z rodziną zastępczą zawodową, w której wychowuje się co najmniej 6 dzieci, spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy

zastępczej, zawiera na jej wniosek, umowę rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

2. Z rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową spełniającą warunki do prowadzenia rodzinnego domu dziecka w zakresie szkoleń, o których mowa w art. 44 ust. 1, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może zawrzeć, na wniosek tej rodziny, umowę rodzicielstwa, o której mowa w art. 55a ust. 1, w zakresie prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

3. W przypadku odmowy zawarcia przez starostę albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, umowy w sytuacji, o której mowa w ust. 2, odmowa ta wydawana jest w formie pisemnej, ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyn odmowy.”;

64) uchyla się art. 62;

65) w art. 64:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Odpowiednio starosta organizujący rodzinny dom dziecka, podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, w uzasadnionych przypadkach, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka może zatrudnić osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.

2. W rodzinnym domu dziecka, w którym przebywa więcej niż 4 dzieci, odpowiednio starosta organizujący rodzinny dom dziecka, podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, na wniosek prowadzącego rodzinny dom dziecka, zatrudnia osobę do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.”,

b) w ust. 5 uchyla się pkt 3 i 4,

c) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5a. Osobą zatrudnioną do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich może być także małżonek niepobierający wynagrodzenia z tytułu umowy rodzicielstwa zastępczego.

5b. Starosta może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do zawierania i rozwiązywania umów z osobami do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich.”;

66) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Przy zapewnianiu pieczy i wychowania dzieciom umieszczonym w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub rodzinie pomocowej oraz wykonywaniu innych czynności związanych z realizacją zadań rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka lub rodziny pomocowej, rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka oraz rodzina pomocowa mogą korzystać z pomocy wolontariuszy, organizowanej przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej. Przepisy art. 64 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

2. O potrzebie skorzystania z pomocy, o której mowa w ust. 1, rodzina zastępcza, prowadzący rodzinny dom dziecka lub rodzina pomocowa informuje właściwego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

67) w art. 67:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku połączenia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej z funkcją rodziny zastępczej zawodowej w rodzinie tej nie może przebywać więcej niż 4 dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6. W razie konieczności umieszczenia w takiej rodzinie rodzeństwa, za zgodą tej rodziny oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a brzmieniu:

„2a. W przypadku połączenia funkcji rodziny zastępczej spokrewnionej z funkcją rodziny zastępczej niezawodowej w tej rodzinie nie może przebywać więcej niż 3 dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6. W razie konieczności umieszczenia w takiej rodzinie rodzeństwa, za zgodą tej rodziny oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, jest dopuszczalne umieszczenie w tym samym czasie większej liczby dzieci.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Pełnienie funkcji rodziny zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka może być łączone z pełnieniem funkcji rodziny opiekuńczej.

5. W przypadku połączenia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej z pełnieniem funkcji rodziny opiekuńczej piecza zastępcza lub opieka może być sprawowana nad nie więcej niż 3 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej. W przypadku konieczności objęcia opieką rodzeństwa, za zgodą tej rodziny oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz odpowiednio wójta lub podmiotu o których mowa w art. 31b ust. 1, dopuszczalne jest przebywanie w tym samym czasie większej liczby odpowiednio dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej.

6. W przypadku połączenia funkcji rodziny zastępczej zawodowej z pełnieniem funkcji rodziny opiekuńczej piecza zastępcza lub opieka może być sprawowana nad nie więcej niż 4 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej. W przypadku konieczności objęcia opieką rodzeństwa, za zgodą tej rodziny oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz odpowiednio wójta lub podmiotu o których mowa w art. 31b ust. 1, dopuszczalne jest przebywanie w tym samym czasie większej liczby odpowiednio dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej.

7. W przypadku połączenia prowadzenia rodzinnego domu dziecka z pełnieniem funkcji rodziny opiekuńczej, piecza zastępcza lub opieka może być sprawowana nad nie więcej niż 8 dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność

przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej. W przypadku konieczności objęcia opieką rodzeństwa, za zgodą prowadzącego rodzinny dom dziecka oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz odpowiednio wójta, lub podmiotu o których mowa w art. 31b ust. 1, dopuszczalne jest przebywanie w tym samym czasie większej liczby odpowiednio dzieci lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, oraz osób przebywających w rodzinie opiekuńczej.”;

68) w art. 69 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niewykorzystane w danym roku kalendarzowym dni czasowego niesprawowania opieki nad dzieckiem w związku z wypoczynkiem rodzina zastępcza zawodowa albo prowadzący rodzinny dom dziecka mają prawo wykorzystać najpóźniej do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego.”;

69) art. 70 otrzymuje brzmienie

„Art. 70. 1. Osoba, której przysługuje wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, może kontynuować lub podjąć dodatkowe zatrudnienie lub inną pracę zarobkową po uzyskaniu zgody odpowiednio właściwego starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

2. Odpowiednio starosta, po zasięgnięciu opinii organizatora rodzinnej pieczy zastępczej albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może odmówić udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy charakter i specyfika wykonywanej pracy będzie miała negatywny wpływ na sprawowanie pieczy zastępczej. Odmowa udzielenia zgody wymaga pisemnego uzasadnienia.

3. Starosta może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do udzielania zgody, o której mowa w ust. 1.”;

70) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. 1. W przypadku gdy rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka nie wypełnia swoich funkcji lub wypełnia je niewłaściwie, odpowiednio starosta

lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zawiadamia właściwy sąd.

2. W przypadku gdy sąd zmienia orzeczenie o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinnym domu dziecka z przyczyn, o których mowa w ust. 1, starosta lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej może rozwiązać z tą rodziną zastępczą lub z osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka umowę rodzicielstwa zastępczego, bez zachowania terminu wypowiedzenia.

3. Wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio powiatowe centrum pomocy rodzinie albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, informuje sąd o rodzinach zastępczych i rodzinnych domach dziecka, w których można umieścić dziecko, o osobach spełniających warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

4. Do czasu ponownego umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, starosta powiatu właściwego, o którym mowa w art. 35b ust. 1-3 chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej ma obowiązek zapewnienia dziecku opieki i wychowania.”;

71) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. W przypadku przeniesienia dziecka do innej rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka dotychczasowa rodzina zastępcza lub osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, za pośrednictwem organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, przekazuje, nie później niż w dniu przeniesienia dziecka, osobie sprawującej pieczę zastępczą dokumentację, o której mowa w art. 38a ust. 1 pkt 3-11. Przepisy art. 47 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

72) w art. 73 po ust 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Z zastrzeżeniem ust. 4, rodzinę pomocową organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

4. Rodzinę pomocową może organizować pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.”;

73) w art. 74:

a) w ust. 1 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3-6 w brzmieniu:

„3) osoby spokrewnione lub spowinowacane z osobami pełniącymi funkcję rodziny zastępczej lub osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka;

4) osoby zatrudnione w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka jako osoby do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarskich, o których mowa w art. 57 ust. 1 i art. 64 ust. 1 i 2;

5) wolontariusze zapewniający pomoc przy sprawowaniu pieczy i wychowaniu dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, o których mowa w art. 66 ust 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Rodzinę pomocową może utworzyć jeden z małżonków osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli małżonkowie nie zamieszkują razem.

1b. Rodzina pomocowa może zostać utworzona przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jeżeli osoby te spełniają warunki, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b oraz art. 42 ust. 1 pkt 1 - 4 .”;

74) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą umieszczenia dziecka w rodzinie pomocowej jest umowa zawierana między starostą, podmiotem, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, a rodziną pomocową.”,

b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) uprawnienia i obowiązki odpowiednio starosty, podmiotu, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy;”,

c) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. O zawartej umowie odpowiednio starosta, podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zawiadamia niezwłocznie sąd.

3a. Starosta może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej powiatu do zawierania i rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 2, oraz do powiadamiania sądu o zawartej umowie.”;

75) w art. 76:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej jest jednostka organizacyjna powiatu, podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.”,

b) w ust. 4:

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) współpraca ze środowiskiem lokalnym, w szczególności z powiatowym centrum pomocy rodzinie, ośrodkiem pomocy społecznej, centrum usług społecznych, sądami i ich organami pomocniczymi, instytucjami oświatowymi, podmiotami leczniczymi, a także organizacjami pozarządowymi lub podmiotami, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie;”,

- pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) zapewnianie pomocy prawnej osobom sprawującym rodzinną pieczę zastępczą, w szczególności:

- a) w zakresie prawa rodzinnego, w tym w sprawach dotyczących kontaktów z rodzicami dzieci nad którymi sprawują pieczę zastępczą,
- b) w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu tych osób, ich dzieci oraz dzieci znajdujących się pod ich opieką,
- c) w sytuacjach naruszania ich dóbr osobistych lub majątkowych przez rodziców dzieci nad którymi sprawują pieczę zastępczą.”,

- po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) zapewnienie miejsca spotkań do kontaktów dzieci znajdujących się w pieczy zastępczej z rodziną;”,

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) koordynowanie współpracy, w szczególności pomiędzy, rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, dyrektorem instytucji, o których mowa w art. 87 ust. 2, lub rodzicem dziecka w zakresie przejścia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6, odpowiednio z rodzinnej pieczy zastępczej do

instytucjonalnej pieczy zastępczej, powrotu dziecka z rodzinnej pieczy zastępczej do rodziny, zmiany rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, w którym dziecko lub osoba, o której mowa w art. 37 ust. 2-6, przebywa lub umieszczenia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6, w instytucjach, o których mowa w art. 87 ust. 2.”,

- pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) przedstawienie corocznego sprawozdania z efektów pracy zarządowi i radzie powiatu, a w przypadku pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej - wojewodzie i ministrowi właściwemu do spraw rodziny;”,

- po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) współpraca z ośrodkiem adopcyjnym w zakresie objęcia opieką dziecka przez kandydatów do przysposobienia dziecka lub przez przysposabiających;”;

- po pkt 18 dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) organizowanie rodzin zastępczych niezawodowych, rodzin zastępczych zawodowych, rodzinnych domów dziecka;

20) wydawanie zaświadczeń potwierdzających przebywanie dziecka w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka umożliwiających skorzystanie z uprawnień wynikających z przepisów odrębnych.”;

76) po art. 76 dodaje się art. 76a - 76c w brzmieniu:

„Art. 76a. 1. W przypadku:

- 1) gdy powiat w ciągu dwóch tygodni nie zrealizuje rozstrzygnięcia sądu w przedmiocie umieszczenia dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej;
- 2) gdy dziecko przebywa w instytucjonalnej formie pieczy zastępczej wbrew rozstrzygnięciu sądu o umieszczeniu go w rodzinnej formie pieczy zastępczej;
- 3) przebywania rodzeństwa w różnych rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka, placówkach opiekuńczo-wychowawczych lub regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, chyba że taka forma zapewnienia tym dzieciom pieczy zastępczej została zastosowana z uwagi na ich dobro;
- 4) przebywania w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego lub specjalistyczno-terapeutycznego dziecka poniżej 10. roku

życia, z wyłączeniem sytuacji, gdy w tej placówce opiekuńczo-wychowawczej umieszczona jest matka lub ojciec tego dziecka;

- 5) dzieci umieszczonych lub przebywających w domu pomocy społecznej
- w celu zapewnienia dzieciom rodzinnej pieczy zastępczej, zadania, o których mowa w art. 76 ust. 4, realizuje pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej.

2. Pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ustanawia minister właściwy do spraw rodziny, w drodze decyzji administracyjnej, po weryfikacji spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 4, akceptacji planu rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej oraz kalkulacji, o których mowa w ust. 5 pkt 3 i 4.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności:

- 1) czas na jaki został ustanowiony pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 2) miesięczną wysokość wydatków na realizację zadań pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej ustaloną na podstawie kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3 i 4.

4. Pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej może być organizacja pozarządowa, posiadająca osobowość prawną oddział organizacji pozarządowej, podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, lub posiadający osobowość prawną oddział tego podmiotu, które łącznie spełniają następujące warunki:

- 1) posiadają minimum pięcioletnie doświadczenie w zakresie wspierania dzieci i rodzin w sytuacjach kryzysowych, dzieci ze szczególnymi potrzebami lub rodzin zastępczych;
- 2) posiadają doświadczenie w realizacji zadań publicznych na kwotę minimum 100 000 zł;
- 3) posiadają status organizacji pożytku publicznego;
- 4) zapewniają zatrudnienie koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej spełniającego kryteria, o których mowa w art. 78;
- 5) zapewniają zespół specjalistów zatrudnionych lub współpracujących, w zakresie co najmniej trzech spośród specjalizacji pracy z dziećmi:
 - a) ze Spektrum Płodowych Zaburzeń Alkoholowych,
 - b) doświadczającymi traumy lub wykorzystania, w tym wykorzystania seksualnego,
 - c) z doświadczeniem zaburzenia więzi,

- d) z niepełnosprawnościami,
 - e) wymagającymi zastosowania szczególnych środków wychowawczych,
 - f) z doświadczeniem migracji,
 - g) z doświadczeniem konfliktu zbrojnego;
- 6) posiadają uprawnienie do prowadzenia szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 1a.

5. Wniosek o ustanowienie pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej organizacja pozarządowa, podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, albo ich oddział, składają do ministra właściwego do spraw rodziny dołączając:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnianie wymogów, o których mowa w ust. 4;
- 2) program rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej;
- 3) całkowitą kalkulację szacowanych kosztów związanych z funkcjonowaniem i wykonywaniem zadań pozarządowego organizatora pieczy zastępczej, wraz z uwzględnieniem szacowanych dla poszczególnych form rodzinnej pieczy zastępczej wysokości świadczeń lub środków finansowych odpowiednio na:
 - a) pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej lub w rodzinnym domu dziecka,
 - b) dodatki na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności, albo orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności lub umieszczonego na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich,
 - c) dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka,
 - d) pokrycie niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka,
 - e) pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki,
 - f) dofinansowanie kosztów związanych z nabyciem, leasingiem lub wynajmem pojazdu związanego z potrzebami rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka,
 - g) utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego oraz pokrycie niezbędnych kosztów związanych z remontem

lub ze zmianą lokalu w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym jest prowadzony rodzinny dom dziecka lub swoje funkcje wypełnia rodzina zastępcza,

- h) pokrycie innych niezbędnych i nieprzewidzianych kosztów związanych z opieką i wychowaniem dziecka lub funkcjonowaniem rodzinnego domu dziecka,
 - i) wynagrodzenia dla rodzin zastępczych zawodowych, prowadzących rodzinne domy dziecka, rodzin pomocowych oraz osób do pomocy przy sprawowaniu opieki nad dziećmi i przy pracach gospodarczych;
- 4) wskazanie wynikających z przedłożonej kalkulacji miesięcznych jednostkowych kosztów pobytu dzieci i osób, o których mowa w art. 37 ust 2-6, w poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej.

6. Zmiana wysokości kosztów pobytu dziecka w poszczególnych formach pieczy zastępczej, o których mowa w ust. 5 pkt 4, związana z waloryzacją, o której mowa w art. 86 ust. 2, nie wymaga zmiany decyzji, o której mowa w ust. 2.

7. Liczba dzieci, o których mowa w ust. 1, w stosunku do których powiat jest powiatem obowiązany do ponoszenia wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1, dla których miejsce w pieczy zastępczej zapewnił pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej nie może przekroczyć 5% ogólnej liczby dzieci umieszczonych z tego powiatu w pieczy zastępczej.

Art. 76b. 1. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej listę organizacji pozarządowych, podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, albo ich oddziałów, które zostały ustanowione pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, wraz ze wskazaniem wojewody właściwego do ich kontroli.

2. Organizacja pozarządowa, podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, albo ich oddział, które zostały ustanowione pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, są obowiązane do niezwłocznego informowania ministra właściwego do spraw rodziny o każdej zmianie sytuacji, która może mieć wpływ na ustanowienie ich pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej.

3. Wojewoda właściwy do kontroli pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 38b ust. 12, jest zobowiązany do niezwłocznego

informowania ministra właściwego do spraw rodziny, w przypadku stwierdzenia poważnych nieprawidłowości w działalności organizacji pozarządowej, podmiotu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, albo ich oddziału, która została ustanowiona pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, w szczególności w przypadku nieprawidłowego wykonywania przez niego zadań.

4. Minister właściwy do spraw rodziny, uchyla decyzję, o której mowa w art. 75a ust. 2, w przypadku:

- 1) stwierdzenia braku spełnienia przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej wymogów, o których mowa w art. 76a ust. 4, lub
- 2) stwierdzenia poważnych nieprawidłowości w działalności pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, w szczególności w przypadku nieprawidłowego wykonywania przez niego zadań.

Art. 76c. 1. W przypadku uchylecia lub wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 76a ust. 2, umowy o współpracy, o których mowa w art. 53b ust. 3 zawarte z rodzinami zastępczymi niezawodowymi, umowy rodzicielstwa zastępczego zawarte z rodzinami zastępczymi zawodowymi albo prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz umowy, o których mowa art. 75 ust. 1, zawarte z rodzinami pomocowymi, przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, któremu decyzję uchylono albo ona wygasła, wygasają z mocy prawa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zadania pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, któremu decyzję uchylono albo ona wygasła, przejmuje w stosunku do:

1) rodziny zastępczej zawodowej albo rodzinnego domu dziecka -pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który podpisał umowę rodzicielstwa zastępczego z tą rodziną albo rodzinnym domem dziecka;

2) rodziny zastępczej niezawodowej - pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, który podpisał z tą rodziną umowę współpracy, o której mowa w art. 53b ust. 3.

3. W przypadku niepodpisania z rodziną zastępczą zawodową albo rodzinnym domem dziecka umowy rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w ust. 2 pkt 1, zadania realizowane przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, któremu decyzje uchylono albo ona wygasła, przejmuje starosta lub podmiot, któremu powiat

zlecił realizację zadania organizacji rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie art. 190, który podpisał umowę rodzicielstwa zastępczego z rodziną zastępczą zawodową albo prowadzącym rodzinny dom dziecka.

4. W przypadku niepodpisania z rodziną zastępczą niezawodową umowy o współpracy, o której mowa w ust. 2 pkt 2 oraz niepodpisania z rodziną zastępczą zawodową albo rodzinnym domem dziecka umowy rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 3, zadania pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, któremu decyzję uchylono albo ona wygasła, przejmuje powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej, albo powiat właściwy ze względu na miejsce prowadzenia rodzinnego domu dziecka.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 - 4, odpowiednio świadczenia i dodatki, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81 oraz wynagrodzenie przysługujące rodzinie zastępczej zawodowej lub prowadzącemu rodzinny dom dziecka od dnia następującym po dniu uchylecia albo wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 76a ust. 2. Przepisy art. 85 i 87 stosuje się odpowiednio.”;

77) w art. 77:

a) w ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) organizacja spotkań dzieci znajdujących się w pieczy zastępczej z rodziną - na wniosek rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka;”;

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7-17 w brzmieniu:

„7. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 400 zł z tytułu wykonywania czynności zawodowych poza miejscem pracy. W przypadku zatrudnienia koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatek przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy. Przepisy art. 86 ust. 2-3 stosuje się odpowiednio.

8. Dodatek, o którym mowa w ust. 4, nie jest uwzględniany przy obliczaniu wysokości minimalnego wynagrodzenia pracownika zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

9. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony koordynator rodzinnej pieczy zastępczej zapewnia koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej samochód służący do realizacji przez niego zadań służbowych.

10. W przypadku braku możliwości zapewnienia koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej samochodu służącego do realizacji przez niego zadań służbowych, kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony koordynator rodzinnej pieczy zastępczej, zwraca koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej wykorzystującemu do realizacji zadań służbowych pojazd prywatny, wydatki poniesione w związku z użytkowaniem tego samochodu na zasadach ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz zgodnie z warunkami ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych pojazdów niebędących własnością pracodawcy.

11. W przypadku braku możliwości zapewnienia koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej samochodu służącego do realizacji przez niego zadań służbowych oraz w przypadku gdy koordynator rodzinnej pieczy zastępczej nie wykorzystuje pojazdu prywatnego do realizacji zadań służbowych, kierownik jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony koordynator rodzinnej pieczy zastępczej, zapewnia koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej pokrycie kosztów przejazdów związanych z realizacją przez tego koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej zadań służbowych.

12. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, który realizuje zadania w środowisku miejsca sprawowania pieczy zastępczej przez rodzinę zastępczą albo rodzinny domu dziecka, jeżeli przepracował co najmniej 3 lata, przysługuje raz na 2 lata, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni.

13. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przysługuje pomoc psychologiczna w przypadku wystąpienia sytuacji bezpośrednio zagrażających jego życiu lub zdrowiu w związku z wykonywanymi zadaniami służbowymi.

14. Pomoc, o której mowa w ust. 13, zapewnia kierownik jednostki organizacyjnej lub podmiotu, w której jest zatrudniony koordynator rodzinnej pieczy zastępczej.

15. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przysługuje zwrot kosztów szkoleń nieobowiązkowych w zakresie pracy z rodziną realizowanych za zgodą organizator rodzinnej pieczy zastępczej, w kwocie nie mniejszej niż 50% kosztów szkolenia.

16. Koordynator rodzinnej pieczy zastępczej korzysta w związku z wykonywanymi zadaniami służbowymi i w zakresie tych zadań przysługuje prawo pierwszeństwa w urzędach, instytucjach, podmiotach wykonujących działalność leczniczą i innych placówkach edukacyjnych i usługowych.

17. Organy i instytucje administracji publicznej, podmioty wykonujące działalność leczniczą i organizacje pozarządowe są obowiązane do udzielania koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej pomocy w wykonywaniu jego zadań.”;

78) w art. 78 w ust 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wykształcenie wyższe na kierunku pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia, psychoprofilaktyka, socjologia, praca socjalna, nauki o rodzinie lub”,

b) uchyla się pkt 4 i 5;

79) w art. 79 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Praca koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej jest wykonywana w ramach stosunku pracy w systemie zadaniowego czasu pracy.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 77 ust. 3 pkt 5, z koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej stosunek pracy może zostać rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia.”;

80) po art. 79 dodaje się art. 79a i 79b w brzmieniu:

„Art. 79a. 1. Ustala się następujące stopnie awansu zawodowego dla koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej:

- 1) młodszy koordynator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 2) koordynator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 3) starszy koordynator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 4) specjalista koordynator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 5) starszy specjalista koordynator rodzinnej pieczy zastępczej;
- 6) główny specjalista koordynator rodzinnej pieczy zastępczej.

2. Wyższy stopień awansu zawodowego można nadać zgodnie z trybem określonym w ust. 13 albo 14, po spełnieniu warunku minimalnego stażu pracy w zawodzie koordynatora pieczy zastępczej, które ustala się dla:

- 1) koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - jako posiadanie rocznego stażu pracy;

- 2) starszego koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - jako posiadanie 2-letniego stażu pracy;
- 3) specjalisty koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - jako posiadanie 3-letniego stażu pracy;
- 4) starszego specjalisty koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - jako posiadanie 4-letniego stażu pracy;
- 5) głównego specjalisty koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej - jako posiadanie 6-letniego stażu pracy.

3. Okres zatrudnienia na podstawie umowy o świadczenie usług, w charakterze koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, wlicza się do wymogów okresu zatrudnienia dotyczących stopni awansu zawodowego w zakresie zatrudniania koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej.

4. Praca koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej podlega, raz na 2 lata, ocenie okresowej dokonywanej przez bezpośredniego przełożonego, w zakresie wywiązywania się przez niego z obowiązków wynikających z czynności i zadań na zajmowanym stanowisku, w szczególności skuteczności działań w zakresie udzielania pomocy rodzinom zastępczym i prowadzącym rodzinne domy dziecka.

5. Ocena okresowa jest sporządzana na piśmie i zawiera uzasadnienie.

6. Ocena okresowa może być pozytywna powyżej oczekiwań, pozytywna albo negatywna.

7. Koordynator rodzinnej pieczy zastępczej może wnieść na piśmie zastrzeżenia co do uzyskanej oceny okresowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej oceny do kierownika jednostki organizacyjnej, w której jest zatrudniony.

8. W przypadku gdy bezpośrednim przełożonym koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej jest kierownik jednostki organizacyjnej, zastrzeżenia wnosi się do organu nadzorującego jednostkę, w której koordynator rodzinnej pieczy zastępczej jest zatrudniony.

9. Kierownik jednostki albo organ, do którego koordynator rodzinnej pieczy zastępczej wniósł zastrzeżenia, analizuje ich treść, a następnie informuje, na piśmie koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej o podtrzymaniu albo zakwestionowaniu dokonanej oceny okresowej wraz z uzasadnieniem, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, informacja o podtrzymaniu albo zakwestionowaniu dokonanej oceny okresowej jest przekazywana także bezpośrednio przełożonemu koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej.

11. W przypadku podtrzymania negatywnej oceny okresowej przez kierownika jednostki albo przez organ, do którego koordynator rodzinnej pieczy zastępczej wniósł zastrzeżenia, nie podlega ona zaskarżeniu.

12. W przypadku zakwestionowania oceny okresowej przez kierownika jednostki albo przez organ, do którego koordynator rodzinnej pieczy zastępczej wniósł zastrzeżenia, ocena okresowa pracy tego koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej jest dokonywana ponownie.

13. W sprawach naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu podczas oceny okresowej stosuje się przepisy art. 18^{3d} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

14. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, który otrzymał dwie następujące po sobie oceny okresowe pozytywne powyżej oczekiwań, spełniającemu warunki dotyczące stażu pracy, o których mowa w ust. 2, jest nadawany wyższy stopień awansu zawodowego.

15. Koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej, który posiada wymóg stażu pracy, o którym mowa w ust. 2, oraz wyróżnia się wysokim zaangażowaniem, inicjatywą lub nowatorskim podejściem przy wykonywaniu obowiązków służbowych związanych z opieką nad rodzinami zastępczymi oraz rodzinnymi domami dziecka, może być nadany wyższy stopień awansu z pominięciem wymogu, o którym mowa w ust. 13.

16. W przypadku awansu na wyższy stopień zawodowy koordynatorowi rodzinnej pieczy zastępczej przysługuje podwyższenie wynagrodzenia zasadniczego.

17. Szczegółowe zasady i kryteria oceny okresowej w zakresie, o którym mowa w ust. 3, ustala kierownik podmiotu zatrudniającego koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, po konsultacji z zakładową organizacją związkową lub z reprezentacją pracowników.

18. Przy dokonywaniu okresowej oceny pracy koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej bierze się pod uwagę opinie rodzin zastępczych oraz prowadzących rodzinne domy dziecka, objętych opieką tego koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, na temat współpracy z tym koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej.

Art. 79b. 1. Dokumentem identyfikującym koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz potwierdzającym jego zatrudnienie oraz uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy jest legitymacja służbowa.

2. Legitymację służbową wydaje pracodawca. Przepisy art. 17b ust. 4 -11 stosuje się odpowiednio.”;

81) w art. 80 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka, na każde umieszczone dziecko, przysługuje świadczenie na pokrycie kosztów jego utrzymania, w wysokości nie niższej niż kwota:

- 1) 1325 zł miesięcznie - w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej;
- 2) 1628,19 zł miesięcznie - w przypadku dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej lub rodzinnym domu dziecka.”;

82) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. 1. Rodzinie zastępczej albo prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje dodatek na każde umieszczone dziecko legitymujące się orzeczeniem o niepełnosprawności, albo orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, w wysokości nie niższej niż kwota 328,43 zł miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.

2. Rodzinie zastępczej zawodowej przysługuje dodatek na każde dziecko umieszczone na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, w wysokości nie niższej niż kwota 328,43 zł miesięcznie na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania tego dziecka.”;

83) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rodzinie zastępczej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka starosta, a w przypadku organizowania rodziny zastępczej albo rodzinnego domu dziecka przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej - pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może przyznać:

- 1) dofinansowanie do wypoczynku poza miejscem zamieszkania dziecka;
- 2) świadczenie na pokrycie:

- a) niezbędnych kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka – jednorazowo,
 - b) kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ na jakość sprawowanej opieki - jednorazowo lub okresowo;
- 3) zwrot kosztów amortyzacji środków trwałych, wykorzystywanych przez rodzinę zastępczą zawodową lub rodzinny dom dziecka, w zakresie, w jakim środki trwałe nie zostały sfinansowane ze środków publicznych, w tym określenie kategorii środków trwałych, których dotyczy zwrot kosztów amortyzacji;
 - 4) dofinansowanie kosztów związanych z nabyciem, leasingiem lub wynajmem pojazdu związanego z potrzebami rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka.”,

b) ust. 3a i 4 otrzymują brzmienie:

„3a. Środki finansowe, o których mowa w ust. 2, starosta, a w przypadku organizowania rodziny zastępczej albo rodzinnego domu dziecka przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej - pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, jest zobowiązany przyznać rodzinie zastępczej zawodowej, w której umieszczono powyżej 3 dzieci, osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6.

4. Rodzinie zastępczej zawodowej starosta, a w przypadku organizowania rodziny zastępczej albo rodzinnego domu dziecka przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej - pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, może raz do roku przyznać świadczenie na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem niezbędnego remontu lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego.”;

84) w art. 84 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pokrycie niezbędnych kosztów związanych z remontem lub ze zmianą lokalu w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, w którym jest prowadzony rodzinny dom dziecka - do wysokości środków określonych zgodnie z zasadami

kalkulacji zawartymi w umowie rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1;

- 3) pokrycie innych niezbędnych i nieprzewidzianych kosztów związanych z opieką i wychowaniem dziecka lub funkcjonowaniem rodzinnego domu dziecka – do wysokości środków określonych w umowie rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1.”;

85) w art. 85:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Miesięczne wynagrodzenie określone w umowie rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1, przysługuje:

- 1) rodzinie zastępczej zawodowej - w kwocie nie niższej 6160 zł;
- 2) rodzinie zastępczej zawodowej specjalistycznej - w kwocie nie niższej niż 7260 zł;
- 3) rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego – w kwocie nie niższej niż 7260 zł;
- 4) prowadzącemu rodzinny dom dziecka - w kwocie nie niższej niż 7260 zł.”;

- b) uchyla się ust. 2,

- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Rodzinie zastępczej zawodowej albo prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje miesięczny dodatek stażowy za wieloletnie pełnienie funkcji rodziny zastępczej albo prowadzenie rodzinnego domu dziecka w wysokości wynoszącej, po pięciu latach pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, 5% miesięcznego wynagrodzenia, określonego w umowie rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w art. 55a ust. 1. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia.”;

- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ustalając wysokość wynagrodzenia określonego w umowie, o której mowa w art. 55a, bierze się pod uwagę w szczególności kwalifikacje, szkolenia i oceny rodziny zastępczej zawodowej oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka, liczbę dzieci lub osób, o których mowa w art. 37 ust. 2-6, przebywających pod ich opieką, a także stan zdrowia, rozwoju oraz niepełnosprawność dzieci lub osób, o których mowa w art. 37 ust. 2-6 przebywających pod ich opieką.”;

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rodzina zastępcza niezawodowa oraz małżonkowie lub osoba, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2-6, za czas sprawowania funkcji rodziny pomocowej otrzymują miesięczne wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20% kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 1.”;

86) w art. 86:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty:

- 1) o której mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81;
 - 2) wysokości wynagrodzeń, określonych w umowach, o których mowa w art. 55a i 75;
 - 3) zatwierdzonej kalkulacji, o której mowa w art. 76a ust. 5 pkt 4;
 - 4) minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 85 ust. 1;
 - 5) pomocy na usamodzielnienie, o której mowa w art. 149 ust. 1
- podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji równym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku poprzedzającym rok, w którym przeprowadzana jest waloryzacja.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji, kwoty, o których mowa w ust. 2, nie mogą ulec obniżeniu.

2b. W przypadku przeprowadzenia waloryzacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 przepisów art. 10 § 1 oraz art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

87) w art. 88:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenia, dodatki, dofinansowanie do wypoczynku i dofinansowanie kosztów związanych z leasingiem lub kredytem na zakup samochodu, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 i art. 84, są udzielane na wniosek odpowiednio rodziny zastępczej, rodziny pomocowej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1:

1) rodzina zastępcza niezawodowa składa w powiatowym centrum pomocy rodzinie w powiecie właściwym:

a) dla organizatora, który wydał zaświadczenie kwalifikacyjne, z zastrzeżeniem art. 35b ust. 4,

b) ze względu na miejsce zamieszkania rodziny zastępczej niezawodowej- w przypadku, o którym mowa w art. 35b ust. 3;

2) rodzina zastępcza zawodowa składa w powiatowym centrum pomocy rodzinie w powiecie, który organizuje rodzinę zastępczą zawodową lub zleca organizację rodziny zastępczej zawodowej, z zastrzeżeniem art. 35b ust. 4;

3) prowadzący rodzinny dom dziecka składa w powiatowym centrum pomocy rodzinie w powiecie, który organizuje rodzinny dom dziecka lub zleca organizację rodzinnego domu dziecka, z zastrzeżeniem art. 35b ust. 4;

4) rodzina zastępcza spokrewniona składa w powiatowym centrum pomocy rodzinie właściwym ze względu na miejsce zamieszkania, z zastrzeżeniem 35b ust. 2 lub 4;

5) rodzina pomocowa składa w powiatowym centrum pomocy rodzinie w powiecie, który organizuje rodzinę pomocową, z zastrzeżeniem art. 35b ust. 4.”;

88) po art. 90 dodaje się art. 90a-90c w brzmieniu:

„Art. 90a. 1. Wójt gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej może, w drodze decyzji administracyjnej, przyznać comiesięczne świadczenie pieniężne na zaspokojenie dodatkowych potrzeb dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej spokrewnionej, niezależnie od jej miejsca zamieszkania. Kwota dodatkowego świadczenia finansowana jest ze środków własnych gminy.

2. Świadczenie jest przyznawane na wniosek osoby pełniącej funkcję rodziny zastępczej spokrewnionej składany do wójta gminy, o której mowa w ust. 1 i przeznaczone jest na zaspokojenie dodatkowych potrzeb nie pokrywanych przez świadczenie, o którym mowa w art. 80 ust.1 lub dodatek, o którym mowa w art. 81 ust. 1.

Art. 90b. Decyzję zmienia się lub uchyla jeżeli osoba otrzymująca świadczenie, o którym mowa w art. 90a ust. 1 marnotrawi je lub wydatkuje je niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 90c. 1. Do nienależnie pobranych świadczeń, o których mowa w art. 90a ust. 1 stosuje się odpowiednio przepis art. 92.

2. Organ, który wydał decyzję w sprawie nienależnie pobranych świadczeń, może umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń łącznie z odsetkami w całości lub w

części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności dotyczące sytuacji rodziny.

3. W przypadku śmierci osoby, która pobrała nienależnie świadczenia, należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń wygasają.”;

89) art. 91 otrzymuje brzmienie:

„Art. 91. Rada powiatu może, w drodze uchwały, podnieść wysokość odpowiednio świadczeń pieniężnych lub wynagrodzeń, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 81, 83, 85 ust. 1 i 7 oraz art. 87 ust. 5.”;

90) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. W przypadku organizowania rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej, rodzinnego domu dziecka, albo rodziny pomocowej przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, nienależnie pobrane świadczenia pieniężne podlegają zwrotowi, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, przez osobę, która je pobrała. Przepis art. 92 ust. 2 stosuje się odpowiednio. 2. Do nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu z art. 405-414 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny.”;

91) w art. 93:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Placówka opiekuńczo-wychowawcza może być prowadzona na terenie innego powiatu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Samorząd województwa może prowadzić lub zlecić, na podstawie art. 190, prowadzenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

d) w ust. 4:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podejmuje działania w celu powrotu dziecka do rodziny lub, gdy to jest niemożliwe, przygotowuje do przysposobienia,”,

- po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) w przypadku doboru przez ośrodek adopcyjny kandydatów do przysposobienia dziecka, współpracuje z ośrodkiem adopcyjnym oraz kandydatami do przysposobienia dziecka w zakresie przejścia dziecka pod

opiekę odpowiednio kandydatów do przysposobienia dziecka lub przysposabiających,

4b) koordynuje współpracę, w szczególności, pomiędzy organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, dyrektorem instytucji, o których mowa w art. 87 ust. 2 lub rodzicem dziecka w zakresie

a) umieszczenia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 w rodzinnej pieczy zastępczej,

b) powrotu dziecka z instytucjonalnej pieczy zastępczej do rodziny,

c) zmiany placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w których przebywa dziecko lub osoba, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 ,

d) umieszczenia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6, w instytucjach, o których mowa w art. 87 ust. 2.”,

- po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) udziela wsparcia pełnoletnim wychowankom po opuszczeniu przez nich placówki opiekuńczo-wychowawczej,

9) wydaje zaświadczenia o przebywaniu dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej umożliwiające skorzystanie z uprawnień wynikających z przepisów odrębnych.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Placówka opiekuńczo-wychowawcza, może:

1) prowadzić grupy usamodzielniające, o których mowa w art. 106a;

2) prowadzić mieszkania treningowe lub wspomagane, o których mowa w art. 53 ustawie z dnia 2004 r. o pomocy społecznej dla pełnoletnich wychowanków pieczy zastępczej po opuszczeniu przez nich placówki opiekuńczo-wychowawczej;

3) prowadzić działania na rzecz lokalnej społeczności, w tym także wsparcia rodzin zastępczych.

6. Mieszkania treningowe lub wspomagane nie mogą znajdować się na terenie tej samej lub bezpośrednio sąsiadującej nieruchomości, co placówka opiekuńczo-wychowawcza. Przepisy art. 106 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

7. Mieszkania treningowe lub wspomagane prowadzone przez placówki opiekuńczo-wychowawcze prowadzone są zgodnie ze standardami i zasadami wynikającymi z przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej”;

92) po art. 94a dodaje się art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94b. Z dyrektorem placówki opiekuńczo - wychowawczej typu rodzinnego starosta powiatu, który prowadzi tę placówkę lub zlecił jej prowadzenie na podstawie art. 190, zawiera na wniosek tego dyrektora, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku, umowę rodzicielstwa zastępczego o której mowa w art. 55a ust. 1. Przepisy art. 44 ust. 1 i art. 55 ust. 1aa-1ab nie stosuje się.”;

93) w art. 97 w ust. 3 uchyla się pkt 5 i 5a;

94) w art. 98:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w przypadku pielęgniarstwa - prawo wykonywania zawodu pielęgniarstwa w rozumieniu ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dz.U. z 2026 r. poz. 15).”;

b) w ust. 3 uchyla się pkt 3 i 3a;

95) w art. 100:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku stwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo - wychowawczej dyrektor placówki opiekuńczo - wychowawczej informuje właściwy sąd o możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, dołączając opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.”;

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b i 4c w brzmieniu:

„4b. W przypadku stwierdzenia braku możliwości powrotu dziecka do jego rodziny, dyrektor placówki opiekuńczo - wychowawczej składa do właściwego sądu wniosek o pozbawienie władzy rodzicielskiej rodziców dziecka, chyba, że władza ta już im nie przysługuje. Do wniosku dyrektor placówki opiekuńczo - wychowawczej dołącza w szczególności uzasadnienie i opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.

4c. W przypadku niestwierdzenia ustania przyczyny umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo - wychowawczej, o której mowa w ust. 4a w terminie 12 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, dyrektor

placówki opiekuńczo - wychowawczej składa do właściwego sądu wniosek, o którym mowa w ust. 4b, chyba że wniosek ten został już złożony.”;

96) w art. 102 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wychowuje dzieci w różnym wieku, w tym dorastające i usamodzielniające się, których wyłącznymi opiekunami są małżonkowie lub osoba niepozostająca w związku małżeńskim, zamieszkujący z dziećmi lub osobami, o których mowa w art. 37 ust. 2-6, w tej placówce na stałe;”;

97) po art. 106 dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Art. 106a. 1. W ramach placówki opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, może być prowadzona grupa usamodzielniająca dla osób, o których mowa w art. 37 ust. 2-6.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, grupa usamodzielniająca nie może znajdować się na terenie tej samej lub bezpośrednio sąsiadującej nieruchomości, co placówka opiekuńczo-wychowawcza, w ramach której jest prowadzona. Przepis art. 106 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

3. Na terenie tej samej nieruchomości nie mogą być prowadzone więcej niż dwie grupy usamodzielniające.

4. W jednej grupie usamodzielniającej nie może przebywać więcej niż 5 osób, o których mowa w ust. 1.

5. Liczba osób przebywających w grupie usamodzielniającej nie wlicza się do limitu liczby dzieci i osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o których mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, oraz osób opuszczających rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnie, o których mowa w art. 37 ust. 5 i 6, wskazanego w art. 95 ust 3.”;

98) w art. 108 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej lub na wniosek wychowawcy, za zgodą dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, po zasięgnięciu opinii powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego do ponoszenia miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej określonych na podstawie art. 196, starosta powiatu, który skierował dziecko do placówki opiekuńczo-wychowawczej, może przenieść dziecko do innej placówki opiekuńczo-wychowawczej tego samego typu.”;

99) uchyla się art. 111;

100) w art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. Regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne zapewniają specjalistyczną opiekę medyczną i rehabilitację dzieciom umieszczonym w tych placówkach.”;

101) w art. 113 uchyla się ust. 2;

102) w art. 121b:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci lub osób zatrudnionych lub ochrony mienia, w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej może zostać wprowadzony szczególny nadzór nad pomieszczeniami placówki albo ośrodka lub terenem wokół placówki albo ośrodka w formie środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring).

2. Monitoring może zostać wprowadzony przez dyrektora:

- 1) placówki opiekuńczo-wychowawczej - w uzgodnieniu odpowiednio z starostą albo kierownikiem podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej, o czym informują zarząd powiatu;
- 2) regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej - w uzgodnieniu odpowiednio z marszałkiem województwa albo kierownikiem podmiotu, któremu samorząd województwa zlecił prowadzenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, o czym informują zarząd województwa.

3. Monitoring nie stanowi środka nadzoru nad jakością wykonywania pracy przez pracowników placówki opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe dzieci, osób zatrudnionych i innych osób, które w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, placówka opiekuńczo-wychowawcza lub regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna przetwarzają wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom lub osobom zatrudnionym lub ochrony mienia w tych jednostkach i przechowują przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia nagrania.

6. W przypadku gdy dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej powziął wiadomość, że

nagrania obrazu mogą stanowić dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów prawa, termin określony w ust. 5 ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Nagrania te są przekazywane właściwemu organowi prowadzącemu postępowanie.”;

c) ust. 8-11 otrzymują brzmienie:

„8. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej informuje dzieci i osoby zatrudnione w placówce o wprowadzeniu monitoringu, w sposób przyjęty w tej placówce, nie później niż 14 dni przed uruchomieniem monitoringu.

9. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przed dopuszczeniem osoby do wykonywania obowiązków służbowych informuje ją na piśmie o prowadzeniu monitoringu.

10. W przypadku wprowadzenia monitoringu dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oznacza pomieszczenia i teren monitorowany w sposób widoczny i czytelny, za pomocą odpowiednich znaków lub ogłoszeń dźwiękowych, nie później niż dzień przed jego uruchomieniem.

11. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej uzgadnia odpowiednio ze starostą albo z marszałkiem województwa, albo odpowiednim podmiotem, o którym mowa w ust. 2, środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych dzieci, osób zatrudnionych i innych osób, które w wyniku tych nagrań można zidentyfikować, uzyskanych w wyniku monitoringu, a następnie wprowadza te środki techniczne.”;

d) po ust. 11 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, niezwłocznie po przyjęciu dziecka do placówki opiekuńczo-wychowawczej albo do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, informuje je, w sposób dostosowany do jego wieku i stopnia dojrzałości, o prowadzeniu monitoringu.”;

103) art. 122 i 122a otrzymują brzmienie:

„Art. 122. 1. Wojewoda sprawuje kontrolę nad działalnością placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówek opiekuńczo- terapeutycznych.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 93 ust. 2a, kontrolę nad działalnością placówek opiekuńczo-wychowawczej sprawuje wojewoda właściwy dla powiatu, o którym mowa w art. 35b ust. 5, chyba że porozumienia, o którym mowa w art. 35b ust. 6 stanowi inaczej.

Art. 122a. Kontrola nad placówkami opiekuńczo-wychowawczymi i regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi obejmuje w szczególności:

- 1) przestrzeganie standardów opieki i wychowania, o których mowa w przepisach dotyczących placówek opiekuńczo-wychowawczych i regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych;
- 2) przestrzeganie standardów ochrony małoletnich, o których mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczości na tle seksualnym i ochronie małoletnich;
- 3) działania placówki na rzecz utrzymania przez dziecko kontaktów z rodziną;
- 4) działania placówki na rzecz dobra dziecka, w tym zaspokajanie potrzeb dziecka i respektowanie jego praw;
- 5) przestrzeganie przepisów określających zasady działania placówki opiekuńczo-wychowawczej i regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

104) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Art. 127. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i sposób kierowania i przyjmowania dziecka do placówki opiekuńczo-wychowawczej, i regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz ich opuszczania, z uwzględnieniem dzieci cudzoziemców,
- 2) organizację placówek, o których mowa w pkt 1, w tym:
 - a) maksymalną liczbę dzieci pozostających pod opieką jednego wychowawcy oraz innych osób pracujących z dziećmi, w zależności od organizacji pracy i potrzeb dzieci,
 - b) warunki sprawowania opieki w godzinach nocnych,
 - c) organizację pracy wychowawczej, w tym tryb przeprowadzania diagnozy psychofizycznej dziecka,
 - d) prowadzoną dokumentację dotyczącą dziecka,
- 3) standardy usług świadczonych w placówkach, o których mowa w pkt 1, w tym w ramach grup usamodzielniających;

4) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie placówki, o którym mowa w pkt 1

- uwzględniając zadania realizowane przez placówki opiekuńczo-wychowawcze oraz regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, potrzebę zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tych placówek oraz odpowiedniego poziomu świadczonych usług, a także kontaktów dziecka z jego rodziną.”;

105) w art. 129 po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) opracowania zindywidualizowanej diagnozy sytuacji dziecka, o której mowa w art. 139aa.”;

106) w art. 130:

a) w ust 1:

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedstawiciela ośrodka adopcyjnego w sytuacji, kiedy ocena sytuacji dziecka dotyczy dziecka, którego rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej, wyrazili zgodę na adopcję bez wskazywania osoby przysposabiającego lub nie żyją.”;

- po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8-10 w brzmieniu:

„8) opiekuna usamodzielnienia, jeżeli został ustanowiony;

9) przedstawiciela ministra właściwego do spraw rodziny, w sytuacji, o której mowa w art. 164 ust. 11a pkt 2;

10) przedstawiciela organu centralnego w sytuacji, o której mowa w art. 164 ust. 19 pkt 2.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do udziału w posiedzeniu w sprawie sytuacji dziecka umieszczonego w rodzinnej pieczy zastępczej mogą być zapraszani w szczególności przedstawiciele odpowiednio, zgodnych z właściwością: sądu, powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, centrum usług społecznych, Policji, ochrony zdrowia, instytucji oświatowych, a także inne podmioty i osoby działające na rzecz dziecka i rodziny, osoby bliskie dziecku, a także przedstawiciel ośrodka adopcyjnego w przypadkach innych niż wskazane w ust. 1 pkt 5.”;

107) w art. 131:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po dokonaniu oceny sytuacji dziecka organizator rodzinnej pieczy zastępczej formułuje ją na piśmie wraz z opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w pieczy zastępczej, a następnie przekazuje je do właściwego sądu.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy dziecko dla którego dokonywana jest ocena sytuacji zostało zgłoszone do ośrodka adopcyjnego, ocena ta wraz z opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w pieczy zastępczej przekazywana jest do właściwego ośrodka adopcyjnego.”;

108) w art. 134:

a) ust. 2a- 2d otrzymują brzmienie:

„2a. Do ocen, o których mowa w ust. 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oceny, rodzina zastępcza i prowadzący rodzinny dom dziecka mogą złożyć odpowiednio do starosty albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, zastrzeżenia.

2b. Starosta albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej rozpatruje zastrzeżenia w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania.

2c. W przypadku, gdy starosta albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej nie rozpatrzy zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2a, w terminie, o którym mowa w ust. 2b, uznaje się, że zastrzeżenia te zostały przez starostę albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, uwzględnione.

2d. W razie uwzględnienia przez starostę albo pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, zastrzeżeń, ocenę rodziny zastępczej albo prowadzącego rodzinny dom dziecka sporządza się po raz drugi. Do oceny sporządzonej po raz drugi przysługują zastrzeżenia na zasadach określonych w ust. 2a-2c.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku rodzin zastępczych zawodowych oraz rodzinnych domów dziecka w celu ustalenia zasadności podpisania umowy rodzicielstwa zastępczego, o której mowa w 55 ust. 1aa, oceny dokonuje się także na trzy miesiące przed wygaśnięciem umowy o której mowa w 55 ust. 1aa.”;

109) art. 135 otrzymuje brzmienie:

„Art. 135. W placówce opiekuńczo-wychowawczej typu socjalizacyjnego, interwencyjnego i specjalistyczno-terapeutycznego albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka, zwany dalej „zespołem”, ocenia sytuację umieszczonego dziecka.”;

110) w art. 136 po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) opracowania zindywidualizowanej diagnozy sytuacji dziecka, o której mowa w art. 139aa.”;

111) w art. 137:

a) w ust 1:

- po pkt 5a dodaje się pkt 5b-5e w brzmieniu:

„5b) przedstawiciel ośrodka adopcyjnego w sytuacji, kiedy ocena sytuacji dziecka dotyczy dziecka, którego rodzice zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej, wyrazili zgodę na adopcję bez wskazywania osoby przysposabiającego lub nie żyją;

5c) opiekun usamodzielnienia, jeżeli został ustanowiony;

5d) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rodziny, w sytuacji, o której mowa w art. 164 ust. 11a pkt 2;

5e) przedstawiciel organu centralnego w sytuacji, o której mowa w art. 164 ust. 19 pkt 2.”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) inne osoby, w szczególności asystent rodziny prowadzący pracę z rodziną dziecka.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do udziału w posiedzeniu zespołu mogą być zapraszani w szczególności przedstawiciele odpowiednio, zgodnych z właściwością: sądu, powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, centrum usług społecznych, Policji, ochrony zdrowia, instytucji oświatowych, a także inne podmioty i osoby działające na rzecz dziecka i rodziny, osoby bliskie dziecku, a także przedstawiciel ośrodka adopcyjnego w przypadkach innych niż wskazane w ust. 1 pkt 5b.”;

112) w art. 138:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po dokonaniu okresowej oceny sytuacji dziecka zespół formułuje ją na piśmie wraz z opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w placówce, a następnie przekazuje je do właściwego sądu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy dziecko dla którego dokonywana jest ocena sytuacji zostało zgłoszone do ośrodka adopcyjnego, ocena ta wraz z opinią dotyczącą zasadności dalszego pobytu dziecka w placówce przekazywana jest do właściwego ośrodka adopcyjnego.”;

113) w art. 139 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do udziału w ocenie sytuacji dziecka mogą być zapraszani w szczególności przedstawiciele odpowiednio, zgodnych z właściwością: sądu, powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, centrum usług społecznych, Policji, ochrony zdrowia, instytucji oświatowych, a także inne podmioty i osoby działające na rzecz dziecka i rodziny, osoby bliskie dziecku, a także przedstawiciel ośrodka adopcyjnego.”;

114) w art. 139a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przekazywanie właściwemu ośrodkowi adopcyjnemu informacji i dokumentacji, o których mowa w art. 38a oraz wizerunku dziecka.”;

115) po art. 139a dodaje się art. 139aa w brzmieniu:

„Art. 139aa. 1. Organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zespół do spraw okresowej oceny dziecka lub dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, podczas dokonywania okresowej oceny sytuacji dziecka bezpośrednio przed ukończeniem przez dziecko 16. roku życia, opracowuje, we współpracy w szczególności z dzieckiem oraz ze specjalistami w zakresie szkolnictwa, rozwoju zawodowego, a także rynku pracy, zindywidualizowaną diagnozę sytuacji dziecka.

2. Zindywidualizowana diagnoza sytuacji dziecka zawiera w szczególności opis jego potrzeb i oczekiwań, mocnych stron oraz obszarów wymagających wsparcia, a także sytuacji rodzinnej, psychospołecznej oraz predyspozycji zawodowych, sporządzony pod kątem rozpoczęcia procesu usamodzielnienia.

3. Zindywidualizowaną diagnozę sytuacji dziecka, organizator rodzinnej pieczy zastępczej przekazuje rodzinie zastępczej lub osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, w której dziecko przebywa.

4. Zindywidualizowaną diagnozę sytuacji dziecka, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, zespół do spraw okresowej oceny dziecka lub dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, przekazuje dziecku oraz opiekunowi usamodzielnienia po jego wyznaczeniu.”;

116) w dziale IV dodaje się art. 139c-139i w brzmieniu:

„Art. 139c. 1. Osobą usamodzielnianą, jest osoba, która ukończyła 16. rok życia, przebywająca w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, w przypadku gdy umieszczenie w pieczy zastępczej nastąpiło na podstawie orzeczenia sądu, która rozpoczyna proces usamodzielnienia.

2. Celem procesu usamodzielnienia jest w szczególności przygotowanie osoby usamodzielnianej do podjęcia samodzielnego i dojrzałego życia w integracji ze środowiskiem lokalnym w sposób dostosowany do aspiracji, potrzeb i możliwości tej osoby.

3. Proces usamodzielnienia trwa nie dłużej niż do ukończenia przez osobą usamodzielnianą 26 roku życia.

Art. 139d. Wsparcie osób usamodzielnianych, w tym osób usamodzielnianych opuszczających, po osiągnięciu pełnoletności, rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną organizuje powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190.

Art. 139e. 1. Osoba usamodzielniana w terminie do 3 miesięcy od ukończenia przez nią 16. roku życia informuje kierownika jednostki organizacyjnej powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielnianej lub kierownika podmiotu, któremu powiat zlecił organizację wsparcia osób usamodzielnianych na podstawie art. 190, o wyborze opiekuna usamodzielnia oraz przedstawia pisemną zgodę tej osoby.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, po sprawdzeniu spełniania warunków, o których mowa w art. 7b ust. 1 oraz art. 139f ust. 1, przez osobę wskazaną do pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia, zatwierdza opiekuna usamodzielnienia.

3. Kierownik jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 2, informuje osobę usamodzielnianą, oraz odpowiednio rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w których osoba usamodzielniana przebywa, a także organizatora rodzinnej pieczy zastępczej i zespół do spraw okresowej oceny dziecka, o zatwierdzeniu opiekuna usamodzielnienia.

4. W przypadku umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej po ukończeniu przez nie 16. roku życia, termin, o którym mowa w ust. 1 rozpoczyna się od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.

5. W przypadku niewskazania w terminie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 4, osoby, która podejmuje się pełnienia funkcji opiekuna usamodzielnienia lub nieuzyskania przez tę osobę zatwierdzenia kierownika jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu o których mowa w ust. 2, opiekuna usamodzielnienia wyznacza kierownik tej jednostki lub podmiotu.

6. Tryb określony w ust. 1-5 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany opiekuna usamodzielnienia.

Art. 139f. 1. Opiekunem usamodzielnienia może być osoba, która poprzez swoje predyspozycje, doświadczenie lub wykształcenie daje rękojmię długofalowej realizacji działań przyczyniających się do uzyskania przez osobę usamodzielnianą samodzielności, oraz która:

- 1) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest ani nie była jej zawieszona ani ograniczona;
- 2) wypełnia obowiązek alimentacyjny - w przypadku gdy taki obowiązek w stosunku do nich wynika z tytułu egzekucyjnego.

2. Powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił organizację wsparcia osób usamodzielnianych na podstawie art. 190, jest zobowiązany do zatrudnienia opiekuna usamodzielnienia dla osoby usamodzielnianej, która przebywa w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub osoby usamodzielnianej, która opuściła placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną.

3. Powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił organizację wsparcia osób usamodzielnianych na podstawie art. 190, może zatrudnić opiekuna usamodzielnienia dla osoby usamodzielnianej, która przebywa w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu

dziecka lub osoby usamodzielnianej, która opuściła rodzinę zastępczą lub rodzinny dom dziecka.

4. Powiat lub podmiot, któremu powiat zlecił organizację wsparcia osób usamodzielnianych na podstawie art. 190, zatrudniający opiekuna usamodzielnienia zapewnia dostęp do wsparcia merytorycznego i edukacyjnego dla opiekuna usamodzielnienia, dostosowanego do lokalnych potrzeb i specyfiki pracy, w szczególności poprzez umożliwienie udziału w szkoleniach, konsultacjach specjalistycznych lub grupach wsparcia oraz dostęp do informacji o formach wsparcia dostępnych dla młodzieży pomocnych w procesie usamodzielnienia.

5. Praca opiekuna usamodzielnienia jest wykonywana w ramach stosunku pracy w systemie zadaniowego czasu pracy albo umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

6. Opiekun usamodzielnienia dla osoby usamodzielnianej przebywającej w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub osoby usamodzielnianej, która opuściła placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną otrzymuje wynagrodzenie za pełnienie funkcji opiekuna usamodzielnienia w wysokości nie niższej niż 300 zł miesięcznie za każdą z osób usamodzielnianych przebywających w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub osób usamodzielnianych, które opuściły placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną, dla których pełni tę funkcję. Artykuł 86 ust. 2- 3 i art. 91 stosuje się odpowiednio.

7. Osoba zatrudniona w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznych może być opiekunem usamodzielnienia dla nie więcej niż 3 osób usamodzielnianych.”;

Art. 139g. Do zadań opiekuna usamodzielnienia należy podejmowanie działań, które przyczynią się do uzyskania samodzielności przez osobę usamodzielnianą, w szczególności poprzez wspieranie tej osoby oraz współpracę z podmiotami publicznymi i niepublicznymi, których działalność może wspierać proces usamodzielnienia.

Art. 139h. 1. Osoba usamodzielniana wspólnie z opiekunem usamodzielnienia w terminie do 1. miesiąca od dnia zatwierdzenia opiekuna usamodzielnienia, na

podstawie zindywidualizowanej diagnozy sytuacji dziecka, o której mowa w art. 139aa, opracowuje indywidualny program usamodzielnienia.

2. Indywidualny program usamodzielnienia, określa w szczególności:

- 1) zakres współdziałania osoby usamodzielnianej z opiekunem usamodzielnienia;
- 2) sposób uzyskania przez osobę usamodzielnianą wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych, pomocy w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych oraz w podjęciu przez osobę usamodzielnianą zatrudnienia.
- 3) miejsce, w którym wychowanek zamierza się osiedlić po opuszczeniu pieczy zastępczej, o ile jest ono już znane;
- 4) terminy realizacji poszczególnych działań, w szczególności orientacyjne terminy ubiegania się o świadczenia finansowe na realizację programu usamodzielnienia, w tym na kontynuowanie nauki, usamodzielnienie lub zagospodarowanie;
- 5) sposób wydatkowania zgromadzonych przez osobę usamodzielnianą środków finansowych, w szczególności środków ze świadczenia wychowawczego, o ile zostały zgromadzone.

3. Indywidualny program usamodzielnienia jest zatwierdzany przez kierownika jednostki organizacyjnej powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielniane lub kierownik podmiotu, któremu powiat zlecił organizację wsparcia osób usamodzielnianych na podstawie art. 190.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 3, informuje powiat właściwy ze względu na planowane miejsce osiedlenia się osoby usamodzielnianej o zamiarze osiedlenia się tej osoby w miejscowości wskazanej w indywidualnym programie usamodzielnienia oraz przesyła mu kopię tego programu i informacje o opiece usamodzielnienia.

5. Aktualizacja indywidualnego programu usamodzielnienia jest dokonywana w przypadku każdej zmiany sytuacji osoby usamodzielnianej mającej wpływ na informacje zawarte w indywidualnym programie usamodzielnienia, jednak nie rzadziej niż co pół roku, i jest przekazywana kierownikowi jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 3.

6. Zmiany indywidualnego programu usamodzielnienia wymagają zatwierdzenia przez kierownika jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 3.

7. Po zakończeniu realizacji indywidualnego programu usamodzielnienia osoba usamodzielniana wraz z opiekunem usamodzielnienia i kierownikiem jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, o których mowa w ust. 3, dokonują oceny końcowej procesu usamodzielnienia.

8. Po roku od dokonania oceny końcowej procesu usamodzielnienia kierownik jednostki organizacyjnej powiatu lub podmiotu, który zatwierdził opiekuna usamodzielnienia we współpracy z osobą, która zakończyła proces usamodzielnienia przeprowadza ocenę efektywności procesu usamodzielnienia, w tym efekty współpracy wychowanka z opiekunem usamodzielnienia, w szczególności poprzez analizę sytuacji osobistej i zawodowej osoby, która zakończyła proces usamodzielnienia.

Art. 139i. Minister właściwy do spraw rodziny może określić oraz zamieścić w Biuletynie Informacji Publicznej wzór indywidualnego programu usamodzielnienia, o którym mowa w art. 139h ust. 1 lub wzór oceny końcowej procesu usamodzielnienia, o której mowa w art. 139h ust. 8.”;

117) w art. 140:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Osobie usamodzielnianej opuszczającej, po osiągnięciu pełnoletności, rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną, w przypadku gdy umieszczenie w pieczy zastępczej nastąpiło na podstawie orzeczenia sądu.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje także osobie, której pobyt w rodzinnej pieczy zastępczej ustał na skutek śmierci osób tworzących rodzinę zastępczą lub osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, w okresie 6 miesięcy przed osiągnięciem przez osobę usamodzielnianą pełnoletności.

3. W przypadku gdy osoba usamodzielniana:

- 1) przebywa w domu pomocy społecznej albo placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym lub przewlekle chorym,
 - 2) otrzymuje pomoc dla osób usamodzielnianych w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej
- pomoc, o której mowa w ust. 1 i 4, nie przysługuje.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osobie usamodzielnianej opuszczającej, po osiągnięciu pełnoletności, rodzinę zastępczą, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną starosta powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie może przyznać pomoc na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ przebieg procesu usamodzielnienia - jednorazowo lub okresowo. Przepis ust. 2, art. 151 ust. 1 i 3 oraz 152a stosuje się odpowiednio.”;

118) w art. 143:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pomoc, o której mowa w art. 140 ust. 1 i 4, jest przyznawana lub udzielana na wniosek osoby usamodzielnianej.

2. Wniosek o przyznanie pomocy na kontynuowanie nauki i pomocy na usamodzielnienie osoba usamodzielniana składa w powiecie właściwym ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielnianej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniosek o przyznanie pomocy na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ przebieg procesu usamodzielnienia osoba usamodzielniana składa w powiecie właściwym do ponoszenia wydatków na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie za pośrednictwem kierownika powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby usamodzielnianej.”;

119) w art. 145:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem przyznania pomocy na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie oraz pomocy na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ przebieg procesu usamodzielnienia jest złożenie wniosku oraz posiadanie zatwierdzonego indywidualnego programu usamodzielnienia.”,

b) ust. 2-7 uchyla się,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W szczególnie uzasadnionych przypadkach pomoc na kontynuowanie nauki i na usamodzielnienie oraz pomoc na pokrycie kosztów związanych z wystąpieniem zdarzeń losowych lub innych zdarzeń mających wpływ przebieg procesu usamodzielnienia mogą być przyznane osobie usamodzielnianej, której indywidualny program usamodzielnienia został zatwierdzony później w terminie, o którym mowa w art. 139h ust. 1.”;

120) w art. 146 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi nie mniej niż 1300 zł miesięcznie.”;

121) w art. 149 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą spokrewnioną
- nie mniej niż 5364 zł, jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres co najmniej 3 lat;

2) w przypadku osoby usamodzielnianej opuszczającej rodzinę zastępczą niezawodową, rodzinę zastępczą zawodową, rodzinny dom dziecka, placówkę opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną:

a) nie mniej niż 10723 zł - jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres powyżej 3 lat,

b) nie mniej niż 5364 zł - jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres od 2 do 3 lat,

c) nie mniej niż 2683 zł - jeżeli przebywała w pieczy zastępczej przez okres poniżej 2 lat, nie krócej jednak niż przez okres roku.”;

122) w art. 150 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc na zagospodarowanie jest wypłacana jednorazowo, nie później niż do ukończenia przez osobę usamodzielnianą 26. roku życia, w wysokości nie niższej niż 2438 zł, a w przypadku osoby legitymującej się orzeczeniem o umiarkowanym albo znacznym stopniu niepełnosprawności w wysokości nie niższej niż 4875 zł.”;

123) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Art. 153. Do pomocy dla osób usamodzielnianych przepisy art. 86 ust. 2- 3 i art. 92 stosuje się odpowiednio.”;

124) po art. 153 dodaje się art. 153a i 153b w brzmieniu:

„Art. 153a. Rada powiatu może, w drodze uchwały, podnieść wysokość pomocy na kontynuowanie nauki, usamodzielnienie, zagospodarowanie, jak również określić kryteria uzyskania pomocy w wyższej wysokości.

Art. 153b. Kierownik jednostki organizacyjnej powiatu może upoważnić pracownika jednostki organizacyjnej powiatu do wykonywania czynności o których mowa w art. 139e i art. 139h.”;

125) w art. 154:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rodziny prowadzi centralny rejestr ośrodków adopcyjnych z podziałem na województwa na terenie których działa dany ośrodek adopcyjny.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Marszałek lub upoważniony przez niego pracownik urzędu marszałkowskiego lub innej jednostki organizacyjnej województwa, informuje na piśmie ministra właściwego do spraw rodziny, o powstawaniu, likwidacji lub zmianie danych teleadresowych ośrodka adopcyjnego.”;

126) w art. 155 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W sytuacji, gdy ośrodek adopcyjny, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej lub dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej uzyska informacje o utrudnianiu podejmowania czynności związanych z przysposobieniem dziecka przez osoby spokrewnione lub spowinowacane dziecka, informuje o tym sąd celem rozważenia zasadności zastosowania przez sąd zakazu kontaktów z dzieckiem.”;

127) w art. 155a:

a) w ust. 2:

- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) ośrodek adopcyjny w zakresie prowadzenia procedur adopcyjnych i przetwarzanych danych osobowych, w tym zapewnienia ochrony danych osobowych w nim zawartych;

3) marszałek województwa w zakresie nadawania i cofania uprawnień dostępu do systemu ośrodkom adopcyjnym, zapewnienia ochrony danych

osobowych w nim zawartych oraz sprawowania kontroli nad jakością prowadzonych procedur przysposobienia.”;

- po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wojewoda w zakresie zapewnienia ochrony danych osobowych w nim zawartych oraz sprawowania kontroli nad jakością prowadzonych procedur przysposobienia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, dokonuje w systemie, o którym mowa w ust. 1, pseudonimizacji danych dziecka niezwłocznie po nieuzyskaniu albo utracie przez dziecko kwalifikacji do przysposobienia. Podmiot ten przechowuje dane, w tym dane poddane pseudonimizacji, przez okres roku od dnia ukończenia przez daną osobę 18. roku życia. Dane usuwa się niezwłocznie po upływie okresów przechowywania.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 usuwa dane przysposobionego oraz przysposabiających po upływie 50 lat od uprawomocnienia się postanowienia o przysposobieniu.”;

d) ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, dokonuje w systemie, o którym mowa w ust. 1, pseudonimizacji danych kandydata do przysposobienia dziecka po upływie 3 lat od:

- 1) utraty ważności pozytywnej opinii kwalifikacyjnej wydanej kandydatowi do przysposobienia dziecka,
- 2) wydania kandydatowi do przysposobienia dziecka negatywnej opinii kwalifikacyjnej;
- 3) rezygnacji kandydata do przysposobienia dziecka z udziału w procedurze adopcyjnej lub
- 4) wydania kandydatowi negatywnej wstępnej oceny kandydata do przysposobienia dziecka”;

128) w art. 156:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kwalifikacja dzieci zgłoszonych do przysposobienia;”;

- po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) aktualizacja diagnozy psychologicznej i pedagogicznej dla dziecka zakwalifikowanego do przysposobienia;”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) gromadzenie i aktualizowanie informacji o dzieciach, które mogą być przysposobione, w tym gromadzenie aktualnych informacji o ich stanie zdrowia;”,

- pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) prowadzenie szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, a także szkolenia uzupełniającego w zakresie pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej oraz wydawanie świadectw ukończenia tych szkoleń;”,

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) zapewnienie pomocy psychologicznej oraz wsparcia pedagogicznego kandydatom do przysposobienia dziecka oraz osobom, które przysposobiły dziecko;"

- po pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14-17 w brzmieniu:

„14) koordynowanie współpracy, w szczególności, pomiędzy rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka, organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej lub dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz kandydatami do przysposobienia dziecka w zakresie przejścia dziecka pod opiekę odpowiednio kandydatów do przysposobienia dziecka lub przysposabiających;

15) zapewnienie pomocy psychologicznej osobom przysposobionym poszukujących informacji na temat swojego pochodzenia oraz osobom przysposabiającym;

16) umożliwianie dorosłemu przysposobionemu, na jego wniosek, nawiązanie z kontaktu z rodziną pochodzenia, jeśli rodzina ta zwróciła się do ośrodka adopcyjnego z prośbą o nawiązanie kontaktu z przysposobionym;

17) wydawanie zaświadczeń potwierdzających przysposobienie dziecka, z wyłączeniem sytuacji w której małżonek przysposobił dziecko drugiego

małżonka, umożliwiających skorzystanie z uprawnień wynikających z przepisów odrębnych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku wydania przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 zgody, o której mowa w art. 17 lit. c Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego (Dz.U. z 2000 r. poz. 448 oraz z 2002 r. poz. 17), ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2 lub organ centralny, mogą monitorować sytuację przysposobionego, poprzez w szczególności:

- 1) uzyskiwanie informacji na temat sytuacji przysposobionego i przysposabiającego;
- 2) utrzymywanie kontaktu z przysposobionym i przysposabiającym poprzez przeprowadzanie rozmów z przysposobionym i przysposabiającym oraz odbywanie wizyt w miejscu ich pobytu.

1b. Organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2, może żądać od organizacji lub ośrodka adopcyjnego, o których mowa w art. 167a ust. 1, informacji na temat sytuacji przysposobionego i przysposabiającego. Przepisy art. 167a ust. 7 i art. 167b stosuje się odpowiednio.

1c. Informacje na temat sytuacji przysposobionego i przysposabiającego, o których mowa w ust. 1b powinny być przekazywane nie rzadziej niż raz na rok przez pierwsze trzy lata od dnia uprawnomocnienia się postanowienia sądu o przysposobieniu, a następnie nie rzadziej niż raz na trzy lata, aż do osiągnięcia przez dziecko pełnoletności.

1d. Zadanie, o którym mowa w ust. 1a pkt 2 może być realizowane za pośrednictwem polskich służb konsularnych lub innych osób upoważnionych przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9.”;

129) w art. 158 w ust. 1 uchyla się pkt 5 i 6;

130) w art. 159 w ust. 1 uchyla się pkt 5 i 6;

131) w art. 161:

a) w ust. 1 w pkt 1:

- lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) kandydatów do przysposobienia dziecka oraz przysposabiających”;

- lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) dzieci zgłoszonych do przysposobienia, dzieci zakwalifikowanych do przysposobienia, w tym dzieci zakwalifikowanych do przysposobienia związanego ze zmianą dotychczasowego miejsca zamieszkania dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, oraz przysposobionych.”,

b) w ust. 2:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ośrodek adopcyjny, realizując zadania związane z prowadzeniem procedur przysposobienia, przetwarza informacje dotyczące kandydatów do przysposobienia dziecka oraz przysposabiających w następującym zakresie:”,

- pkt 12 otrzymują brzmienie:

„12) figurowanie albo niefigurowanie w bazie danych Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz w bazie danych Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w tym rejestrze;”,

- po pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) informacje dotyczące prowadzonych dotychczas procedur przysposobienia.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ośrodek adopcyjny, realizując zadania związane z prowadzeniem procedur przysposobienia, przetwarza następujące informacje dotyczące dzieci zgłoszonych do przysposobienia, dzieci zakwalifikowanych do przysposobienia, w tym dzieci zakwalifikowanych do przysposobienia związanego ze zmianą dotychczasowego miejsca zamieszkania dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, oraz przysposobionych:”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy kandydat do przysposobienia dziecka ma miejsce zamieszkania na terenie państwa będącego stroną Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, a dziecko w wyniku przysposobienia miałoby zmienić miejsce zamieszkania w

Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, kandydat składa oświadczenie o wyrażeniu zgody na:

1) zbieranie przez uprawnione w miejscu zwykłego pobytu przysposabiającego lub przysposobionego podmioty informacji na temat sytuacji przysposobionego i przysposabiającego, niezbędnych do sporządzenia raportu i przekazywania go do organu centralnego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, lub ośrodka adopcyjnego, o którym mowa w art. 168 ust. 2, raz na rok przez pierwsze trzy lata od dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o przysposobieniu, a następnie nie rzadziej niż raz na trzy lata, aż do osiągnięcia przez dziecko pełnoletności;

2) utrzymywanie przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, polskie służby konsularne, ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2 lub inne osoby upoważnione przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, kontaktu z nim i z przysposobionym dzieckiem poprzez przeprowadzanie rozmów oraz odbywanie wizyt w miejscu ich pobytu.

3b. Organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, oraz ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2, mogą przetwarzać dane osobowe o przedstawicielach, o których mowa w art. 167a, ust. 3, w celu realizacji zadań wynikających z ustawy, w tym w celu zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom.

3c. Ośrodek adopcyjny, przetwarza następujące dane rodziny pochodzenia przysposobionego, w celu umożliwienia dorosłemu przysposobionemu nawiązania z nimi kontaktu: imię i nazwisko, data urodzenia, numer PESEL, numer telefonu, adres i adres poczty elektronicznej.”;

132) po art. 163 dodaje się art. 163a w brzmieniu:

„Art. 163a. 1. Minister właściwy do spraw rodziny może wyznaczyć i ogłosić, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ośrodek adopcyjny ukierunkowany na prowadzenie procedur adopcyjnych kandydatów do przysposobienia będących cudzoziemcami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3-6.

2. Wyznaczenie i ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1 nie wyłącza możliwości prowadzenia procedur adopcyjnych kandydatów do przysposobienia będących cudzoziemcami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3-6 przez inne ośrodki adopcyjne.”;

133) w art. 164:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rodzice, podmiot leczniczy, organizator rodzinnej pieczy zastępczej, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz inna instytucja lub osoba, które powzięły informację o dziecku uzasadniającą zakwalifikowanie dziecka do przysposobienia, zgłaszają tę informację do ośrodka adopcyjnego działającego na terenie województwa, w którym przebywa dziecko.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sporządza informację o sytuacji prawnej, rodzinnej i zdrowotnej dziecka, zwaną dalej „kartą dziecka.”,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku gdy po przeprowadzeniu kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego ośrodek adopcyjny nie zakwalifikuje dziecka do przysposobienia krajowego, informuje o tym odpowiednio organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

d) po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

„5c. Ośrodek adopcyjny prowadzący wojewódzki bank danych w terminie 3 dni od otrzymania z sądu informacji o złożeniu wniosku o przywrócenie władzy rodzicielskiej albo otrzymania postanowienia w przedmiocie przywrócenia władzy rodzicielskiej, o których mowa odpowiednio w art. 578 § 3 i 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568), przekazuje je ośrodkowi adopcyjnemu odpowiedzialnemu za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku niepozyskania kandydata do przysposobienia dziecka ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego przesyła do właściwego dla siebie miejscowo ośrodka adopcyjnego prowadzącego wojewódzki bank danych dokumentację dziecka, w tym:

- 1) dokument potwierdzający zakwalifikowanie dziecka do przysposobienia krajowego,
- 2) kartę dziecka,

3) opinie, informacje i dokumentację, o których mowa w art. 139a,

4) wizerunek dziecka,

- zwane dalej „dokumentacją kwalifikacyjną”.

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku niezalezienia kandydata do przysposobienia dziecka w terminie 3 miesięcy od dnia wysłania przez ośrodek adopcyjny prowadzący wojewódzki bank danych, o którym mowa w ust. 6, dokumentacji kwalifikacyjnej do ośrodków adopcyjnych na terenie województwa oraz do ośrodków adopcyjnych prowadzących wojewódzkie banki danych w pozostałych województwach, ośrodek adopcyjny prowadzący wojewódzki bank danych, o którym mowa w ust. 6, w terminie 3 dni roboczych, przekazuje dokumentację kwalifikacyjną dziecka ośrodkowi adopcyjnemu prowadzącemu centralny bank danych.”,

g) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Wydając opinię w zakresie kwalifikacji dziecka do przysposobienia międzynarodowego, o której mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw rodziny, przed wydaniem tej opinii, może w szczególności:

- 1) żądać uzupełnienia lub aktualizacji dokumentacji kwalifikacyjnej;
- 2) wystąpić do organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, zespołu w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej o przeprowadzenie oceny sytuacji dziecka.”,

h) ust. 16-19 otrzymują brzmienie:

„16. Ośrodek adopcyjny prowadzący centralny bank danych, w terminie 3 dni roboczych od dnia sporządzenia kwalifikacji międzynarodowej dziecka, przekazuje dokumentację kwalifikacyjną oraz dokument potwierdzający zakwalifikowanie dziecka do przysposobienia międzynarodowego ośrodkowi adopcyjnemu, o którym mowa w art. 168 ust. 2, celem poszukiwania dla dziecka rodziny przysposabiającej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

17. Ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2, po znalezieniu kandydata mającego miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, sporządza dokument potwierdzający dobór kandydata do przysposobienia dziecka.

18. W przypadku gdy miejscem zamieszkania kandydata do przysposobienia dziecka jest państwo strona Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2 przekazuje dokumentację kwalifikacyjną, dokument potwierdzający zakwalifikowanie dziecka do przysposobienia międzynarodowego oraz dokumentację dotyczącą kandydatów do przysposobienia dziecka organowi centralnemu, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, w celu wydania przez ten organ rozstrzygnięcia w przedmiocie zgody, o której mowa w art. 17 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego.

19. Rozstrzygając w przedmiocie zgody, o której mowa w art. 17 Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, przed wydaniem tej zgody, może w szczególności:

- 1) żądać uzupełnienia lub aktualizacji dokumentacji kwalifikacyjnej oraz dokumentacji dotyczącej kandydatów do przysposobienia dziecka;
- 2) wystąpić do organizatora rodzinnej pieczy zastępczej lub dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, zespołu w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej o przeprowadzenie oceny sytuacji dziecka.”,

i) ust. 21 otrzymuje brzmienie:

„21. Procedury, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust. 3-20 oraz procedury związane z dokonywaniem wstępnej oceny kandydatów do przysposobienia dziecka, sporządzaniem opinii kwalifikacyjnej o kandydatach do przysposobienia dziecka oraz opinii, o której mowa w art. 586 § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, są prowadzone z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 155a ust. 1.”;

134) w art. 164a uchyla się ust. 2;

135) w art. 164b otrzymuje brzmienie:

„Art. 164b. Ośrodek adopcyjny odpowiedzialny za kwalifikację dziecka do przysposobienia krajowego może żądać uzupełnienia lub aktualizacji opinii, informacji, dokumentacji o których mowa w art. 139a, oraz dostarczenia wizerunku dziecka.”;

136) po art. 164b dodaje się art. 164c w brzmieniu:

„Art. 164c. W przypadku zmiany miejsca pobytu dziecka w pieczy zastępczej po zgłoszeniu go do ośrodka adopcyjnego, prowadzenie procedur adopcyjnych, o których mowa w art. 164, należy do zadań ośrodka adopcyjnego właściwego ze względu na miejsce pobytu dziecka, chyba że ośrodki adopcyjne postanowią inaczej i jest to uzasadnione dobrem dziecka.”;

137) w art. 166:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) diagnozę psychologiczną oraz diagnozę pedagogiczną dziecka;”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) analizę całościowej sytuacji dziecka w celu zbadania, czy przysposobienie leży w jego najlepszym interesie, dokonywaną w szczególności na podstawie opinii, o których mowa w art. 139a ust. 1 pkt 1-5.”,

- po pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) osobiste spotkanie psychologa lub pedagoga ośrodka adopcyjnego z dzieckiem.”,

b) w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) analizę całościowej sytuacji dziecka w celu zbadania, czy przysposobienie międzynarodowe leży w jego najlepszym interesie, dokonywaną w szczególności na podstawie opinii, o której mowa w art. 139a ust. 1 pkt 3;”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy kwalifikowaniu dziecka do przysposobienia ośrodek adopcyjny współpracuje w szczególności z rodziną zastępczą, prowadzącym rodzinny dom dziecka, asystentem rodziny, a w przypadku gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny - z podmiotem organizującym pracę z rodziną, koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej, placówkami opiekuńczo-wychowawczymi, regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi, podmiotami leczniczymi, placówkami oświatowymi, jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, sądami oraz Policją.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ośrodek adopcyjny może odstąpić od sporządzania diagnoz, o których mowa ust. 1 pkt 1 lub osobistego spotkania z dzieckiem, o którym mowa w ust. 1 pkt

7, w sytuacji gdy zachodzi wysokie prawdopodobieństwo braku zasadności kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego, w szczególności gdy dziecko jest umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka prowadzonym przez osoby spokrewnione lub spowinowacane z dzieckiem.”;

138) w art. 166a po ust. 2 dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. W przypadku rodzeństwa, kiedy procedury przysposobienia, o których mowa w art. 164 ustawy, prowadzone są przez różne ośrodki adopcyjne, analizy całościowej sytuacji dzieci, w tym oceny braku zasadności wspólnego umieszczenia dziecka wraz z rodzeństwem w rodzinie przysposabiającej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonują ośrodki adopcyjne do których dzieci zostały zgłoszone, kolegiально.

4. Jeśli w wyniku analizy, o której mowa w ust. 3, ośrodki adopcyjne uznają zasadność wspólnego umieszczenia dzieci w rodzinie przysposabiającej, kolegiально wskazują ośrodek adopcyjny, które będzie właściwy do prowadzenia procedur adopcyjnych, o których mowa w art. 164.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, przepisy art. 164 ust. 2-20 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, przy wskazywaniu ośrodka adopcyjnego bierze się pod uwagę w szczególności konieczność uczestniczenia w okresowych ocenach sytuacji tych dzieci oraz liczbę dzieci.

7. W przypadku braku porozumienia ośrodków adopcyjnych, o których mowa w ust. 4, w zakresie wskazania ośrodka adopcyjnego właściwego do prowadzenia procedury adopcyjnej, o której mowa w art. 164, wskazania dokonuje:

- 1) marszałek województwa- jeśli ośrodki adopcyjne funkcjonują na terenie jednego województwa;
- 2) minister właściwy do spraw rodziny- jeśli ośrodki adopcyjne funkcjonują na terenie różnych województw.”;

139) po art. 167 dodaje się art. 167a- 167c w brzmieniu:

„Art. 167a. 1. Organizacja lub ośrodek adopcyjny licencjonowany przez rządy państw stron Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, może pośredniczyć w procedurach adopcji związanych ze zmianą miejsca zamieszkania małoletniego w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, w tym uzyskiwać informacje o dzieciach zakwalifikowanych do przysposobienia związanego ze zmianą

dotychczasowego miejsca zamieszkania dziecka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, po uzyskaniu akredytacji wydanej przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9.

2. Akredytacja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest na okres do dwóch lat, jednak nie dłużej niż okres ważności zezwolenia wydanego przez organ centralny państwa, które upoważniło organizację lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w ust. 1, do działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Organizacja lub ośrodek adopcyjny, o których mowa w ust. 1, zobowiązane są do działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedstawiciela.

4. Przedstawicielem, o którym mowa w ust. 3, może być osoba, która:

- 1) daje rękojmię należytego wypełniania swoich obowiązków;
- 2) posiada co najmniej roczne doświadczenie w zakresie pracy z dzieckiem lub rodziną;
- 3) nie jest i nie była pozbawiona władzy rodzicielskiej oraz władza rodzicielska nie jest ani nie była jej zawieszona ani ograniczona;
- 4) wypełnia obowiązek alimentacyjny - w przypadku gdy taki obowiązek w stosunku do nich wynika z tytułu egzekucyjnego,
- 5) posiada potwierdzoną certyfikatem znajomość języka polskiego, potwierdzoną jednym z dokumentów o których mowa w art. 211 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach- w przypadku gdy przedstawiciel jest cudzoziemcem.

5. Informacje składane przez przedstawiciela są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Przedstawiający informacje jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w ust. 1 zobowiązane są do niezwłocznego poinformowania organu centralnego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, na piśmie:

- 1) o każdej zmianie istotnych okoliczności mających wpływ na uzyskanie akredytacji lub informacjach dotyczących przedstawiciela, o którym mowa w ust. 3;

2) o każdej sytuacji zagrażającej dobru dziecka, w tym także już po jego przysposobieniu.

7. W przypadku gdy organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w ust. 1 nie uzyska, utraci lub nie wystąpi o przedłużenie akredytacji, o której mowa w ust. 1, do niezwłocznego poinformowania na piśmie organu centralnego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, o każdej sytuacji zagrażającej dobru dziecka, zobowiązany jest organ centralny państwa przyjmującego dziecko.

Art. 167b. W sytuacji, kiedy w procedurze adopcji związanej ze zmianą miejsca zamieszkania małoletniego w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie nie uczestniczy organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 167a ust. 1, art. 167a ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 167c. 1. W przypadku gdy kandydat do przysposobienia dziecka ma miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w ust. 1, zobowiązane są do zapewnienia tłumacza w trakcie trwania kontaktów kandydata do przysposobienia z dzieckiem oraz trwania osobistej styczności, o której mowa w art. 120¹ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy.

2. W sytuacji, kiedy w procedurze adopcji związanej ze zmianą miejsca zamieszkania małoletniego w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie nie uczestniczy organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 167a ust. 1, zapewnienie tłumacza w trakcie trwania kontaktów kandydata do przysposobienia z dzieckiem oraz trwania osobistej styczności, o której mowa w art. 120¹ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, należy do kandydatów.”;

140) w art. 169:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy kandydat do przysposobienia dziecka ma miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 168 ust. 2 lub organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9:

1) przekazuje, po zakwalifikowaniu dziecka do przysposobienia przez ośrodek adopcyjny prowadzący centralny bank danych, informację o dziecku przedstawicielowi, o którym mowa w art. 167a ust. 2;

2) umożliwi kandydatowi zakwalifikowanemu przez te podmioty, po wydaniu przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9, zgody, o której mowa w art. 17 lit. c Konwencji z dnia 29 maja 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, kontakt z dzieckiem, chyba że przysposobienie następuje między członkami rodziny.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do momentu określenia przez sąd osobistej styczności, o której mowa w art. 120¹ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, każdy kontakt z dzieckiem przedstawiciela, o którym mowa w art. 167a ust. 3 lub kandydatów do przysposobienia dziecka, mających miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej odbywa się za zgodą opiekuna prawnego oraz z udziałem psychologa lub pedagoga ośrodka adopcyjnego, który dokonał kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego, a także odpowiednio dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej, dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub osoby pracującej z danym dzieckiem w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo psychologa lub pedagoga organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, chyba że przysposobienie następuje między członkami rodziny.”;

141) po art. 169 dodaje się art. 169a w brzmieniu:

„Art. 169a. 1. W procedurze adopcyjnej, w tym w szkoleniu, w sytuacji, gdy kandydat do przysposobienia dziecka nie posługuje się językiem polskim w stopniu umożliwiającym komunikację, może uczestniczyć tłumacz.

2. W przypadku przysposobienia związanego ze zmianą dotychczasowego miejsca zamieszkania dziecka w innym państwie na miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej koszty tłumacza, w tym koszty tłumaczeń przysięgłych dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia procedury ponoszą kandydaci do przysposobienia. W wyjątkowych sytuacjach dotyczących w szczególności przysposobienia przez osoby spokrewnione lub spowinowacane z dzieckiem, lub w przypadkach, kiedy dotyczy to łączenia rodzeństwa, koszty tłumacza, w tym koszty tłumaczeń dokumentacji dziecka niezbędnej do przeprowadzenia procedury, może ponosić ośrodek adopcyjny lub organ centralny, o którym mowa, w art. 187 ust. 1 pkt 9.”;

142) w art. 170:

a) ust. 4 otrzymują brzmienie:

„4. Wszczęcie lub podjęcie postępowania, o którym mowa w art. 164, następuje, jeżeli osoby, o których mowa w ust. 3, nie uzyskają pozytywnej opinii ośrodka adopcyjnego, o którym mowa w art. 168 ust. 2 lub organu odpowiedzialnego za przysposobienia międzynarodowe w państwie przyjmującym.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku złożenia przez rodzica wniosku o przywrócenie władzy rodzicielskiej przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio. Wszczęcie lub podjęcie postępowania, o którym mowa w art. 164, następuje, jeżeli władza rodzicielska nie została rodzicowi przywrócona.”;

143) w art. 172:

a) w ust. 7:

- uchyla się pkt 3,
 - po pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) oświadczenie dotyczące prowadzonych dotychczas procedur adopcyjnych.”;
- b) w art. 172 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Termin, o którym mowa w ust. 9, na wniosek kandydata do przysposobienia dziecka, ulega wydłużeniu o maksymalnie 2 miesiące.”;

144) w art. 172a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ośrodek adopcyjny, w przypadku cudzoziemców w celu wydania opinii kwalifikacyjnej może skorzystać z diagnoz oraz opinii wydanych przez uprawniony organ w państwie pochodzenia kandydata.”;

145) po art. 172b dodaje się art. 172c w brzmieniu:

„Art. 172c. Ośrodek adopcyjny udostępnia przysposobionemu posiadaną w swoich zasobach dokumentację kwalifikacyjną dotyczącą jego osoby, po osiągnięciu przez niego pełnoletności. Dokumentacja jest udostępniana po dokonaniu anonimizacji danych osobowych innych osób w niej wymienionych.”;

146) w art. 174 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek województwa przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 155a ust. 1.”;

147) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. Minister właściwy do spraw rodziny określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza wywiadu adopcyjnego oraz karty dziecka, mając na uwadze

sprawne i rzetelne przeprowadzenie procedury przysposobienia oraz weryfikację zakresu dokumentacji.”

148) w art. 175a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, członka zarządu województwa, pracownika urzędu marszałkowskiego lub innej jednostki organizacyjnej województwa do sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek ani pracownicy ośrodka adopcyjnego.”;

149) w art. 175b w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd województwa może upoważnić, w formie pisemnej, do udziału w posiedzeniach, o których mowa w ust. 1, członka zarządu województwa, pracownika urzędu marszałkowskiego lub innej jednostki organizacyjnej województwa.”;

150) w art. 176:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) współfinansowanie wynagrodzenia rodzin opiekuńczych;”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współfinansowanie pobytu dziecka w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;”,

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) wspieranie powiatu w poszukiwaniu osób spokrewnionych lub powinowaconych z dzieckiem, które mogłyby pełnić wobec dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej funkcję rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka;

5b) wspieranie rodzin zastępczych spokrewnionych, w tym wypłata świadczeń o których mowa w art. 90a;”,

d) w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

”6) sporządzanie, zgodnie ze wzorami udostępnionymi drogą elektroniczną przez ministra właściwego do spraw rodziny, sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny oraz przekazywanie ich właściwemu wojewodzie w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g, w terminie:”;

151) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. Wójt może upoważnić pracownika urzędu lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach z zakresu wspierania rodziny oraz wydawania w tych sprawach decyzji, a także przyznawania świadczenia, o którym mowa w art. 90a.”;

152) w art. 180:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie i realizacja 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, zawierających między innymi plan rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej w tym opis oferowanego rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinne domy dziecka wsparcia, plan ograniczania liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz limit rodzin zastępczych zawodowych na dany rok kalendarzowy, uwzględniający założenia wynikające z planu rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej, konieczność zapewnienia dzieciom z terenu powiatu rodzinnej pieczy zastępczej oraz ograniczanie liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej, a także informację o miesięcznych wydatkach ponoszonych przez powiat z tytułu pobytu dziecka w poszczególnych formach instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz w poszczególnych formach rodzinnej pieczy zastępczej.”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) niezwłoczne informowanie wojewody o każdym przypadku dotyczącym śmierci, próby samobójczej, lub innego zdarzenia stanowiącego zagrożenie dla życia dziecka, osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2- 4 i 6, lub osoby opuszczającej rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 5 i 6, umieszczonych w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej;”,

c) w pkt 13:

- lit a otrzymuje brzmienie:

„a) świadczeń pieniężnych dotyczących dzieci z terenu powiatu, umieszczonych w rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, lub rodzinach pomocowych, na jego terenie lub na terenie innego powiatu, a także umieszczonych w rodzinach zastępczych,

rodzinnych domach dziecka lub rodzinach pomocowych organizowanych przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej,”

- po lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) wynagrodzenia dla opiekuna usamodzielnienia,

e) składki na ubezpieczenie zdrowotne w przypadku osoby pełniącej funkcję rodziny zastępczej spokrewnionej lub niezawodowej, jeżeli nie podlega ona obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;”

d) w pkt 14 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"14) sporządzanie, zgodnie ze wzorami udostępnionymi drogą elektroniczną przez ministra właściwego do spraw rodziny, sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz przekazywanie ich właściwemu wojewodzie w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g, w terminie:";

153) w art. 181 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) finansowanie:

a) wydatków związanych z dowozem do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, a także związanych z odwiezieniem dziecka, gdy umieszczenie w pieczy zastępczej nastąpiło na czas określony, jeżeli sposób i zasady pokrycia kosztów powrotu dziecka nie wynikają z orzeczenia lub informacji sądu lub innego organu państwa obcego,

b) miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka, określonych na podstawie art. 196 oraz świadczeń pieniężnych,

c) pomocy przyznawanej osobom usamodzielnianym opuszczającym rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawcze lub regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne

- dotyczących osób, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2a, umieszczonych w rodzinach zastępczych, rodzinnych domach dziecka, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, lub rodzinach pomocowych;”;

154) w art. 182 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach indywidualnych dotyczących świadczeń, dodatków, środków finansowych, opłat oraz innych kwot, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1, 2 i 4, art. 84, art. 92 ust. 1, art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 i art. 193 ust. 1, decyzje wydaje starosta lub upoważniony przez niego pracownik jednostki organizacyjnej powiatu.”;

155) w art. 183:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenie regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) niezwłoczne informowanie wojewody o każdym przypadku dotyczącym śmierci, próby samobójczej, lub innego zdarzenia stanowiącego zagrożenie dla życia dziecka lub osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, umieszczonych w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;”;

c) w pkt 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4) sporządzanie, zgodnie ze wzorami udostępnionymi drogą elektroniczną przez ministra właściwego do spraw rodziny, sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz przekazywanie ich właściwemu wojewodzie w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g i art. 155a, w terminie:”;

156) w art. 185:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownik regionalnego ośrodka polityki społecznej składa zarządowi województwa coroczne sprawozdanie z działalności regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, a także przedstawia plan działania tej jednostki na kolejny rok, uwzględniający w szczególności współpracę z powiatami oraz pozarządowym organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej na rzecz przejść dzieci do rodzinnych form pieczy zastępczej oraz ograniczania przejść dzieci z regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej do innych instytucji.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kierownik regionalnego ośrodka polityki społecznej składa zarządowi województwa coroczne sprawozdanie z działalności ośrodków adopcyjnych, w tym ośrodków adopcyjnych, prowadzonych przez podmiot, któremu samorząd

województwa zleci prowadzenie ośrodków adopcyjnych z na podstawie art. 190, a także przedstawia, opracowany we współpracy z ośrodkami adopcyjnymi, plan ich rozwoju na kolejny rok, uwzględniający w szczególności zwiększanie liczby przysposobień, zapewnienie kandydatom dostępności do ośrodków adopcyjnych, podnoszenie jakości świadczonych przez ośrodki adopcyjne usług, podnoszenie kwalifikacji pracowników ośrodków adopcyjnych, zapewnienie równości dostępu do środków finansowych publicznym i niepublicznym ośrodkom adopcyjnym.”;

157) w art. 186 :

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydawanie i cofanie zezwoleń na prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, i regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych;”;

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) monitorowanie, w tym przy użyciu systemów, o których mowa w art. 38d ust. 2, art. 38g i art. 155a ust. 1, realizacji zadań z zakresu wspierania rodziny, pieczy zastępczej, usamodzielnień pełnoletnich wychowanków i adopcji wykonywanych przez: jednostki samorządu terytorialnego oraz jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.”;

- pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) zasięganie informacji o sposobie realizacji zadań wynikających z niniejszej ustawy przez samorząd gminny, powiatowy i województwa oraz pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej;”;

- uchyla się pkt 3b,

- po pkt 3c dodaje się pkt 3d w brzmieniu:

„3d) niezwłoczne informowanie ministra właściwego do spraw rodziny o każdym przypadku dotyczącym śmierci, próby samobójczej, lub innego zdarzenia stanowiącego zagrożenie dla życia dziecka lub osoby, która osiągnęła pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, o której mowa w art. 37 ust. 2-4 i 6, lub osoby opuszczającej rodzinną pieczę zastępczą jako niepełnoletnia, o której mowa w art. 37 ust. 5 i 6, umieszczonych w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej;”;

- w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"6) gromadzenie sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej przekazanych przez gminy, powiaty i samorządy województw oraz przekazywanie, sporządzonych zgodnie ze wzorami udostępnionymi drogą elektroniczną przez ministra właściwego do spraw rodziny, zbiorczych sprawozdań z wykonywania zadań przez gminy, powiaty i samorządy województw ministrowi właściwemu do spraw rodziny, w wersji elektronicznej, z zastosowaniem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g, w terminie:";

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do monitorowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, przepisy art. 197a ust.

1 pkt 1, 2, 4 i 8 oraz art. 197b stosuje się odpowiednio.”

158) w art. 187:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) monitorowanie realizacji zadań wynikających z ustawy, w tym przy użyciu systemów, o których mowa w art. 38d ust. 2, art. 38g i art. 155a ust. 1;"

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Minister właściwy do spraw rodziny może opracowywać i realizować programy w zakresie dofinansowania zadań własnych gminy lub powiatu z zakresu realizacji zadań wspierania rodziny oraz systemu pieczy zastępczej, a także programy służące promocji rodzicielstwa, w tym rodzicielstwa zastępczego i adopcji oraz finansowo wspierać te programy. Opracowanie i realizacja programów może odbywać się we współpracy z wojewodą.”

c) po ust. 1d dodaje się ust. 1e-1g w brzmieniu:

„1e. Minister właściwy do spraw rodziny może podejmować i prowadzić działania służące promocji lub wsparcia rodzicielstwa lub rodziny, w tym rodzicielstwa zastępczego i adopcji.

1f. Realizację zadań, o których mowa w ust. 1e, minister właściwy do spraw rodziny może zlecić w drodze konkursu ofert, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2023 r. poz. 571 oraz z 2024 r. poz. 834), lub zlecić na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.

1g. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1e, może odbywać się we współpracy z wojewodą.”,

d) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje zalecenia dotyczące prowadzenia procedur adopcyjnych oraz organizacji i prowadzenia ośrodków adopcyjnych.”,

e) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Minister właściwy do spraw rodziny opracowuje i wydaje zalecenia dotyczące przejścia dziecka lub osoby, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 odpowiednio z rodzinnej pieczy zastępczej do instytucjonalnej pieczy zastępczej, z instytucjonalnej pieczy zastępczej do rodzinnej pieczy zastępczej, powrotu dziecka z pieczy zastępczej do rodziny, zmiany rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka lub instytucjonalnej formy pieczy zastępczej w których dziecko lub osoba, o której mowa w art. 37 ust. 2-6 przebywa, umieszczenia w instytucjach, o których mowa w art. 87 ust. 2, lub przejścia dziecka pod opiekę kandydatów do przysposobienia dziecka lub przysposabiających.

2c. Do monitorowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 197a ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 8 stosuje się odpowiednio.”,

f) uchyla się ust. 3,

g) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadku gdy systemy teleinformatyczne, o których mowa w art. 38g , zapewnia minister właściwy do spraw rodziny, administratorem danych osobowych zawartych w dokumentach przesyłanych w formie elektronicznej za pomocą tych systemów jest minister właściwy do spraw rodziny.”;

159) art. 188 otrzymuje brzmienie:

„Art. 188. 1. Minister właściwy do spraw rodziny może przyznawać nagrody pieniężne z budżetu państwa, z części będącej w jego dyspozycji podmiotom, o których mowa w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 1 i 2 lub osobom wykonującym zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej oraz adopcji, za wybitne lub nowatorskie rozwiązania w zakresie pracy z rodziną, pieczy zastępczej oraz adopcji.

2. Minister właściwy do rodziny określi, w drodze rozporządzenia, warunki przyznawania nagród pieniężnych, rodzaje nagród, podmioty uprawnione do zgłaszania

wniosków oraz sposób i tryb postępowania w sprawie tych nagród, uwzględniając rodzaje działań, za jakie nagrody te przysługują, oraz ich społeczną użyteczność.”;

160) w art. 190:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Organy jednostek samorządu terytorialnego mogą zlecić realizację zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 11a, art. 18 ust. 2 i 3, art. 30 ust. 2, art. 31a ust. 2, art. 53a ust. 1, art. 60 ust. 1, art. 73 ust. 3, art. 76 ust. 1, art. 93 ust. 2 i 3, art. 139d i art. 154 ust. 2, w całości lub w części, jednemu lub kilku podmiotom.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu

„2a. Przy zlecaniu realizacji zadań w zakresie prowadzenia placówek opiekuńczo-wychowawczych lub regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych przekazywana kwota dotacji odpowiada liczbie miejsc wynikających z umowy i nie może być zmniejszana ze względu na mniejszą liczbę faktyczne obsadzonych miejsc w placówce.”;

161) po art. 190 dodaje się art. 190a w brzmieniu:

Art. 190a. Starosta powiatu zawierając, zmieniając lub rozwiązując umowę, o której mowa w art. 35, 35b, 38b, 38d, 54, 55, 55a, 56, 57, 61a, 64, 71, 75, 88 działa z zachowaniem zasad określonych w art. 48 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684).”;

w art. 191:

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, określone na podstawie art. 196;”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydatki na finansowanie pomocy na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie oraz na finansowanie wynagrodzenia opiekuna usamodzielnienia.”,

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Wydatki, o których mowa w ust. 1, na osoby, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2a, oraz na małoletnich cudzoziemców niewymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 2, 3- 6 i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ponosi

powiat właściwy, o którym mowa odpowiednio w art. 35b albo powiat właściwy ze względu na położenie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

c) uchyla się ust. 4b,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiat właściwy, o którym mowa w art. 35b, nie będący powiatem, o którym mowa w ust. 1 § 4, albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej, w przypadku umieszczenia dziecka, w organizowanej przez powiat albo pozarządowego organizator rodzinnej pieczy zastępczej, rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub w prowadzonej przez powiat placówce opiekuńczo-wychowawczej, obciąża wydatkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, odpowiednio powiat, o którym mowa w ust. 1 § 4.”;

e) uchyla się ust. 5a i 5b,

f) po ust. 5b dodaje się ust. 5c i 5d w brzmieniu:

„5c. Powiat który został przez pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej obciążony wydatkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest zobowiązany do ich poniesienia pod rygorem naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

5d. W przypadku, gdy powiat, o którym mowa w ust. 5c uznaje się za niewłaściwy do ponoszenia wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, występuje do powiatu właściwego, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 § 4, o zwrot środków wypłaconych pozarządowemu organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej.”,

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Samorząd województwa, na terenie którego funkcjonuje mogąca przyjąć dziecko regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna, w przypadku przyjęcia dziecka do prowadzonej przez to województwo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, obciąża wydatkami, o których mowa w ust. 1 pkt 2 powiat, o którym mowa odpowiednio w ust. 1-4”,

h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej, rodzinnym domu dziecka albo placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w wysokości 50%.

Przepisy ust. 2-4 i 7 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej innej niż typu rodzinnego albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w wysokości 40%

- miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, określonych na podstawie art. 196. Przepisy ust. 2-4 i 7 stosuje się odpowiednio.”,

i) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku przebywania w rodzinie zastępczej niezawodowej lub zawodowej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, osoby pełnoletniej, na zasadach określonych w art. 37 ust. 2-6, przepisy ust. 9 i 10 stosuje się odpowiednio.”,

j) ust. 13-14 otrzymują brzmienie:

„13. Wydatki na dziecko, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, w rodzinie zastępczej zawodowej, rodzinie zastępczej niezawodowej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej ponosi powiat właściwy ze względu na miejsce pozostawienia dziecka.

13a. Powiat właściwy, o którym mowa w art. 35b albo pozarządowy organizator rodzinnej pieczy zastępczej jest obowiązany do poinformowania o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej powiat obowiązanych do ponoszenia na to dziecko wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.

14. W przypadku gdy za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wydatki poniosła gmina i powiat, kwoty, o których mowa w art. 92 ust. 10, dzieli się proporcjonalnie, uwzględniając wysokość poniesionych wydatków.”;

k) ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. W przypadku umieszczenia w pieczy zastępczej dziecka, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2a, oraz małoletnich cudzoziemców niewymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 2, 3-6 przepisów ust. 9 i 10 nie stosuje się.”;

162) w art. 192:

a) po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) dofinansowanie kosztów związanych z leasingiem lub kredytem na zakup samochodu związanego z potrzebami rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka;”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) środki finansowe na pomoc na kontynuowanie nauki i usamodzielnienie oraz na finansowanie wynagrodzenia opiekuna usamodzielnienia;”,

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) świadczenia i wynagrodzenie dla rodziny pomocowej;”,

d) po ust. 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) koszty objęcia rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka opieką koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej w szczególności koszty wynagrodzenia i dodatku do wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności zawodowych poza miejscem pracy wraz ze wszystkim pochodnymi i kosztami składek, zwrot kosztów szkoleń w zakresie pracy z rodziną, oraz kosztów przejazdów z miejsca pracy do miejsc wykonywania przez niego czynności zawodowych;”;

163) w art. 193:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymują brzmienie:

„2) miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej- w przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, określonych na podstawie art. 196.”;

b) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jednostki sektora finansów publicznych, w tym sądy, Policja, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i organy administracji publicznej, a także kuratorzy sądowi, komornicy, pracodawcy, podmioty wykonujące działalność leczniczą, przedszkola, szkoły, placówki, poradnie i ośrodki, o których mowa w art. 2 pkt 1-8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, szkoły wyższe, gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych, organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z

dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 tej ustawy są obowiązani niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej udostępnić informacje, które mają znaczenie dla spraw związanych z odpłatnością od rodziców za pobyt dziecka w pieczy zastępczej.”;

164) w art. 194 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Opłatę, o której mowa w art. 193 ust. 1, ustala, w drodze decyzji, starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.

1a. Jeżeli zmianie uległy okoliczności mające wpływ na wydanie decyzji administracyjnej dotyczącej opłaty, o której mowa w art. 193 ust. 1, w szczególności zmianie uległa wysokość przyznanych świadczeń oraz dodatków, o których mowa w art. 80 ust. 1 i art. 81, albo miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, określonych na podstawie art. 196, starosta może bez zgody strony zmienić lub uchylić ostateczną decyzję administracyjną dotyczącą tej opłaty.”;

165) w art. 195 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinie pomocowej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wydatki na opiekę i wychowanie dziecka albo miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, określone na podstawie art. 196 albo środki finansowe na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego oraz środki finansowe na bieżące funkcjonowanie tej placówki poniosła gmina i powiat, uzyskaną opłatę, o której mowa w art. 193 ust. 1, dzieli się proporcjonalnie do poniesionych wydatków.”;

166) w art. 196:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu prowadzenia rozliczeń między jednostkami samorządu terytorialnym zobowiązanymi do finansowania pobytu dzieci i osób pełnoletnich w pieczy zastępczej ustala się średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, w wysokości kwoty rocznych wydatków przeznaczonych na działalność tej placówki wynikającą z utrzymania dzieci i osób pełnoletnich w niej przebywającej z poprzedniego roku kalendarzowego, bez wydatków inwestycyjnych, powiększoną o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy, podzieloną przez liczbę miejsc w placówce, ustaloną jako sumę rzeczywistej liczby dzieci w poszczególnych miesiącach poprzedniego roku kalendarzowego.”,

b) ust. 3-6 otrzymują brzmienie:

„3. Średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej są ustalane przez zarząd powiatu, a w przypadku regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych przez zarząd województwa, i ogłaszane odpowiednio przez starostę lub marszałka województwa w wojewódzkim dzienniku urzędowym, nie później niż do dnia 31 marca danego roku.

4. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 3, stanowi podstawę do ustalenia odpłatności za pobyt dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej od następnego miesiąca przypadającego po miesiącu, w którym zostało opublikowane. Do tego czasu odpłatność za pobyt w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej ustala się na podstawie ogłoszenia z roku poprzedniego.

5. W placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, które rozpoczęły działalność, średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka ustala się w wysokości średniej wojewódzkiej kwoty średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka odpowiednio w placówkach opiekuńczo-wychowawczych

danego typu lub regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych. W przypadku gdy w danym województwie nie ma placówek opiekuńczo-wychowawczych danego typu lub regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, które rozpoczęły działalność, ustala się w wysokości średniej krajowej kwoty średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka odpowiednio w placówkach opiekuńczo-wychowawczych danego typu lub regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych.

6. W celu ustalenia średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej oraz regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, które nie były prowadzone przez cały rok kalendarzowy, kwotę wydatków przeznaczonych na działalność tej placówki wynikającą z utrzymania dzieci z poprzedniego roku kalendarzowego, bez wydatków inwestycyjnych, powiększoną o prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy, dzieli się przez liczbę miejsc w tej placówce, ustaloną jako sumę rzeczywistej liczby dzieci w poszczególnych dniach poprzedniego roku kalendarzowego, a powstały iloraz mnoży się przez średnią liczbę dni w miesiącach, w których funkcjonowała ta placówka.”;

167) w art. 197 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Koszty obsługi, opracowania i realizacji przez ministra właściwego do spraw rodziny i wojewodę programów, o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 5, wynoszą do 1% przyznanych środków.”;

168) w art. 197a w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żądania informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli od jednostki kontrolowanej lub innych podmiotów działających na rzecz dziecka i rodziny”;

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przeprowadzania indywidualnych rozmów z dziećmi oraz osobami, o których mowa w art. 37 ust. 2-6 umieszczonymi w rodzinnej lub instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz z dziećmi przebywającymi w placówkach wsparcia dziennego, w tym

zasięgania opinii tych dzieci lub osób, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej;"

169) w art. 197b ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) co najmniej 18 miesięczny staż pracy w zawodzie pedagoga lub psychologa albo w zakresie resocjalizacji lub co najmniej trzyletni staż pracy z dziećmi lub rodziną w jednostkach organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej lub innych instytucjach zajmujących się problematyką dziecka i rodziny.”;

170) w art. 197e ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. W przypadku niepodjęcia lub niewykonania czynności wynikających z zaleceń pokontrolnych, mających na celu ograniczenie lub likwidację stwierdzonych istotnych uchybień lub nieprawidłowości w funkcjonowaniu placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, wojewoda może orzec o czasowym lub stałym cofnięciu zezwolenia na prowadzenie tej placówki.”;

171) w art. 198:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto wykonuje zadania placówki wsparcia dziennego bez zezwolenia odpowiednio wójta albo starosty lub bez zlecenia wójta albo starosty, podlega karze w wysokości 20 000 zł.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kto wykonuje zadania placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub ośrodka adopcyjnego odpowiednio bez zezwolenia wojewody lub bez zlecenia starosty albo marszałka województwa, a także kto wykonuje zadania innego typu placówki lub ośrodka, niż te które wynikają z zezwolenia wojewody na prowadzenie tej placówki lub ośrodka podlega karze w wysokości 50 000 zł.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Karę, o której mowa w ust. 2 i 2a, nakłada wojewoda po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego. Przepisy art. 197a-197c, art. 197f i art. 197g stosuje się odpowiednio.”

4. W przypadku wykonywania przez jeden podmiot zadań placówki wsparcia dziennego, placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub ośrodka adopcyjnego w sposób określony w ust. 2 lub 2a, w

więcej niż jednym miejscu, karę wymierza się osobno za każde miejsce, w którym wykonywane są te zadania.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 112¹ i art. 112² otrzymuje brzmienie:

„Art. 112¹. § 1. Obowiązek i prawo wykonywania bieżącej pieczy nad dzieckiem umieszczonym w pieczy zastępczej, jego wychowania i reprezentowania w dochodzeniu świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb, należą do rodziny zastępczej, prowadzącego rodzinny dom dziecka albo kierującego placówką opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną.

§ 1a. Pozostałe obowiązki i prawa wynikające z władzy rodzicielskiej należą do rodziców dziecka oraz osoby sprawującej pieczę zastępczą, o której mowa w § 1. Każda osoba sprawująca pieczę zastępczą może samodzielnie reprezentować dziecko, chyba że decyzji sprzeciwi się jeden z rodziców, któremu przysługuje władza rodzicielska. Wówczas rozstrzyga sąd opiekuńczy. Względem osób trzecich sprzeciw jest skuteczny, jeżeli był im wiadomy.

§ 2. Przepisu § 1 i 1a nie stosuje się, jeżeli sąd opiekuńczy postanowił inaczej.

§ 3. Osoba sprawująca pieczę zastępczą, o której mowa w § 1, zobowiązana jest wykonywać przysługujące jej obowiązki i prawa zgodnie z dobrem dziecka oraz poszanowaniem jego godności i praw. Artykuł 95 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W postanowieniu o umieszczeniu dziecka w domu pomocy społecznej, w zakładzie opiekuńczo-leczniczym, w zakładzie pielęgnacyjno-opiekuńczym lub w zakładzie rehabilitacji leczniczej, sąd określa sposób współdzielenia obowiązków i praw wynikających z władzy rodzicielskiej między rodziców oraz kierującego domem pomocy społecznej, zakładem opiekuńczo-leczniczym, zakładem pielęgnacyjno-opiekuńczym lub zakładem rehabilitacji leczniczej. Sąd w szczególności może orzec, że zastosowanie znajdują zasady przewidziane w § 1 i 1a. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 112² Organizację, funkcjonowanie oraz finansowanie rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka, placówek opiekuńczo-wychowawczych i regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych oraz zasady określające kryteria wiekowe dzieci umieszczanych w tych placówkach i ośrodkach regulują przepisy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;

2) w art. 112⁷ § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sąd, po umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, informuje starostę powiatu zapewniającego temu dziecku pieczę zastępczą albo pozarządowego organizatora pieczy zastępczej o przyczynach umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 poz. 1568, z 2025 r. poz. 1172, 1518, 1634 oraz z 2026 r. poz. 26) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 577 dodaje się art. 577¹ w brzmieniu:

„Art. 577¹. Sąd opiekuńczy nie udostępnia rodzicom dziecka adresu zamieszkania rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, w których zostało umieszczone dziecko, chyba, że jest to uzasadnione szczególnymi okolicznościami.”;

2) w art. 578 po § 2 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Sąd w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o przywrócenie władzy rodzicielskiej przesyła informację o złożeniu tego wniosku do właściwego ośrodka adopcyjnego, prowadzącego wojewódzki bank danych o dzieciach oczekujących na przysposobienie.

§ 4. Sąd w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie przywrócenia władzy rodzicielskiej przesyła to postanowienie do właściwego ośrodka adopcyjnego, prowadzącego wojewódzki bank danych o dzieciach oczekujących na przysposobienie.”;

3) w art. 579 ² § 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

"§ 3. Przed umieszczeniem dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie powiatu innego niż powiat obowiązany do ponoszenia wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, sąd zasięga odpowiednio od:

- 1) starosty powiatu, na terenie którego funkcjonuje mogąca przyjąć dziecko rodzina zastępcza,
- 2) starosty, który zawarł z mogącą przyjąć dziecko rodziną zastępczą niezawodową umowę rodzicielstwa zastępczego, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, stanowi inaczej,
- 3) starosty powiatu, który organizuje rodzinny dom dziecka mogący przyjąć dziecko, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4, stanowi inaczej,

4) pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który zawarł z mogącą przyjąć dziecko rodziną zastępczą niezawodową lub zawodową oraz rodzinny dom dziecka umowę rodzicielstwa zastępczego, chyba że porozumienie, o którym mowa w art. 35b ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, stanowi inaczej,

- informacji o liczbie umieszczonych w rodzinnej pieczy zastępczej dzieci, w stosunku do których powiat ten nie jest powiatem obowiązany do ponoszenia wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 i ust. 4a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz o ogólnej liczbie miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej zapewnianej przez ten powiat lub pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.

§ 4. W przypadku gdy z informacji, o której mowa w § 3, wynika, że liczba umieszczonych w rodzinnej pieczy zastępczej dzieci, na które powiat lub pozarządowym organizator rodzinnej pieczy zastępczej nie jest organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej obowiązany do ponoszenia wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, przekroczyła 25 % ogólnej liczby miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej zapewnianych przez ten powiat, sąd może umieścić dziecko w rodzinnej pieczy zastępczej zapewnianej przez ten powiat tylko za jego zgodą oraz jeżeli przemawia za tym dobro dziecka.",

4) w art. 579⁴ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli sąd lub inny organ państwa obcego wskazał kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej albo prowadzenia rodzinnego domu dziecka albo określoną placówkę opiekuńczo-wychowawczą, albo regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną, w których dziecko ma być umieszczone, w przedmiocie zgody orzeka sąd opiekuńczy właściwy ze względu na miejsce przyszłego sprawowania pieczy zastępczej. W pozostałych przypadkach właściwy jest sąd rejonowy dla m.st. Warszawy. Przed wydaniem zgody sąd zasięga opinii, o której mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;

5) w art. 582¹ w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zobowiązać osobę, pod której pieczę dziecko pozostaje, do złożenia na rachunek depozytowy Ministra Finansów odpowiedniej kwoty pieniężnej w celu pokrycia wydatków uprawnionego związanych z wykonywaniem kontaktu na wypadek

niewykonania lub niewłaściwego wykonania przez osobę zobowiązaną obowiązków wynikających z postanowienia o kontaktach; nie dotyczy to rodzin zastępczych, rodzinnych domów dziecka, rodzin pomocowych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych;”;

6) w art. 585 po § 3 dodaje się § 4 i § 5 w brzmieniu:

„§ 4. W czasie trwania postępowania w sprawie o przysposobienie nie można rozstrzygać w przedmiocie przywrócenia władzy rodzicielskiej. Postępowanie w tych sprawach sąd zawiesza z urzędu.

§ 5. Po zakończeniu postępowania w sprawie o przysposobienie sąd podejmie zawieszone postępowanie.”;

7) w art. 586 po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W przypadku dziecka zgłoszonego do ośrodka adopcyjnego, przed wydaniem orzeczenia sąd opiekuńczy występuje do ośrodka adopcyjnego o przekazanie posiadanej dokumentacji dziecka, w szczególności dokumentacji kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 164 ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz dokumentu potwierdzającego dobór kandydatów do przysposobienia dla danego dziecka”;

8) w art. 588 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku gdy przez przysposobienie przysposabiany zmienia dotychczasowe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej na miejsce zamieszkania w innym państwie, będącym stroną Konwencji o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego, sporządzonej w Hadze dnia 29 maja 1993 r. (Dz.U. z 2000 r. poz. 448 oraz z 2002 r. poz. 17), sąd w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia orzekającego przysposobienie przesyła odpis tego postanowienia do ośrodka adopcyjnego, który dokonał kwalifikacji dziecka do przysposobienia krajowego oraz do organu centralnego oraz ośrodka adopcyjnego, o których mowa odpowiednio w art. 168 ust. 2 i art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;

9) w art. 833 § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Nie podlegają egzekucji świadczenia, dodatki i inne kwoty, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a i art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku

wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej.”.

10) w art. 890 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego nie obejmuje kwot pochodzących ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a i art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, a także świadczenia dobry start oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, a także świadczenia dobry start w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302) :

1) w art. 10 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Nie podlegają egzekucji świadczenia, dodatki i inne kwoty, o których mowa w art. w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a i art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), oraz środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej.”;

2) w art. 80 w § 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a i art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku

wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 tej ustawy, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 320, 620 i 640) w art. 21 w ust. 1 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) świadczenia, dodatki i inne kwoty oraz wartość nieodpłatnych świadczeń lub szkolenia, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 44 ust. 1 i ust. 1a, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a, art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), oraz środki finansowe na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1774) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za dochód gospodarstwa domowego kredytobiorcy uważa się, z zastrzeżeniem ust. 2b, wszelkie przychody członków gospodarstwa domowego po odliczeniu kosztów ich uzyskania, a także po odliczeniu składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenia chorobowe, określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zostały już zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Do dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy nie wlicza się jednorazowych zapomóg z tytułu urodzenia się dziecka i dodatku z tytułu urodzenia dziecka określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych, wartości udzielonej pomocy w zakresie dożywiania określonej w przepisach o ustanowieniu programu wieloletniego „Posiłek w szkole i w domu”, pomocy materialnej udzielanej uczniom na podstawie przepisów o systemie oświaty, świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, świadczenia pieniężnego przyznawanego na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i

niepodległość Polski (Dz.U. poz. 2529) oraz świadczenia uzupełniającego przyznawanego na podstawie ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz.U. z 2024 r. poz. 1649). Do dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy nie wlicza się także świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a oraz art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia dobry start oraz świadczenia „aktywny rodzic”, o których mowa w ustawie z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka - „Aktywny rodzic” (Dz.U. poz. 858).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38) art. 54a otrzymuje brzmienie:

„Art. 54a. Środki pieniężne znajdujące się na rachunkach oszczędnościowych, rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz na rachunkach terminowych lokat oszczędnościowych pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego i w art. 10 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302), oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a oraz art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301 i 1301), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz.U. z

2024 r. poz. 1649 oraz z 2025 r. poz. 1302), dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz.U. z 2024 r. poz. 891), kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz.U. z 2022 r. poz. 2235), kolejnego w 2022 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 maja 2022 r. o kolejnym w 2022 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz.U. poz. 1358), oraz kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz.U. z 2025 r. poz. 183), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 913, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26) w art. 21 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Dla publicznych i niepublicznych uczelni, publicznych i niepublicznych szkół, publicznych i niepublicznych przedszkoli, publicznych i niepublicznych innych form wychowania przedszkolnego oraz placówek opiekuńczo-wychowawczych, z wyłączeniem placówek typu rodzinnego, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, placówek resocjalizacyjnych, publicznych i niepublicznych żłobków, a także klubów dziecięcych wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o którym mowa w ust. 1 i 2, wynosi 2%.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1749 i z 2026 r. poz. 26) w art. 139 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) kwoty nienależnie pobranych świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a oraz art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części

przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2025 r. poz. 1338) w art. 33a w ust. 2 w pkt 3 lit a otrzymuje brzmienie:

„a) placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, centrum integracji społecznej, domów pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 poz. 49), oraz szkół lub placówek publicznych określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2025 r. poz. 1043, 1160 i 1837), bez zezwolenia;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1208) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rodzinie zastępczej, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej”;

2) w art. 23:

a) w ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych oraz ich wypłata następują odpowiednio na wniosek małżonków, jednego z małżonków, rodziców, jednego z rodziców, opiekuna faktycznego dziecka, opiekuna prawnego dziecka, rodziny zastępczej, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej osoby uczącej się, pełnoletniej osoby niepełnosprawnej lub innej osoby upoważnionej do reprezentowania dziecka lub pełnoletniej osoby niepełnosprawnej, a także osób, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny.

1a. Wniosek o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego na dziecko umieszczone w pieczy zastępczej może złożyć wyłącznie odpowiednio rodzina zastępcza, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”,

b) w ust. 3 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w zakresie nazwy, adresu oraz numerów NIP i REGON - w przypadku gdy wnioskodawcą jest dyrektor tej placówki;”,

c) w ust. 4 w pkt 3 lit ca otrzymuje brzmienie:

„ca) zaświadczenie odpowiednio organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301) albo powiatowego centrum pomocy rodzinie, o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, wraz z datą umieszczenia - w przypadku gdy wnioskodawcą jest rodzina zastępcza, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 12 marca 2004 o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302):

1) w art. 53:

a) w ust. 3 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) placówkę opiekuńczo-wychowawczą, o której mowa w przepisach ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Placówka opiekuńczo-wychowawcza może prowadzić mieszkania treningowe lub wspomagane dla pełnoletnich wychowanków po opuszczeniu przez nich placówki opiekuńczo-wychowawczej.”;

2) w art. 113c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) placówką opiekuńczo-wychowawczą albo regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1461, 1537 i 1739) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47c po pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:
„16) dzieci umieszczone w pieczy zastępczej, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301) oraz dzieci przysposobione, z wyłączeniem sytuacji w której małżonek przysposobił dziecko drugiego małżonka.”.
- 2) w art. 66 w ust. 1 po pkt 28d dodaje się pkt 28e w brzmieniu:
„28e) osoby pełniące funkcję rodziny zastępczej spokrewnionej lub niezawodowej, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej 2025 r. poz. 49 i 1301, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”.

Art. 14. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, 820, 1069, 1170 i 1191) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Środki pieniężne znajdujące się na rachunku, o którym mowa w ust. 1, pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego i w art. 10 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2025 r. poz. 132, 620 i 1302), oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 30 ust. 3 pkt 2, art. 80 ust. 1, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3, art. 90a oraz art. 140 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniające, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1649 oraz z 2025 r. poz. 1302), dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 stycznia

2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2024 r. poz. 891), kolejnego w 2021 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o kolejnym w 2021 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2022 r. poz. 2235), kolejnego w 2022 r. dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 maja 2022 r. o kolejnym w 2022 r. dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. poz. 1358), oraz kolejnego dodatkowego rocznego świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2025 r. poz. 183), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 85) w art. 2 w ust. 2 pkt otrzymuje brzmienie:

„3) dłużniku będącym konsumentem - rozumie się przez to osobę fizyczną, o której mowa w art. 221 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), osobę zobowiązaną do świadczeń alimentacyjnych, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2023 r. poz. 1993 oraz z 2024 r. poz. 1615 i 1827), rodzica zobowiązanego do ponoszenia opłaty za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), a także zobowiązanego do uiszczenia grzywny, również orzeczonej jako kara zastępcza, nawiązki na rzecz Skarbu Państwa, kwoty pieniężnej stanowiącej przedmiot przepadku, kosztów sądowych lub pieniężnej kary porządkowej na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W ramach struktury organizacyjnej podmiotu leczniczego może zostać wydzielona jednostka organizacyjna, w celu udzielania świadczeń zdrowotnych mieszkańcom domów pomocy społecznej lub wychowankom regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych, zlokalizowana na terenie tych podmiotów.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302, 779 i 1537) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 po lit. s dodaje się lit. sa w brzmieniu:

„sa) dane dotyczące zaświadczenia:

- o przebywaniu dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, wystawionego przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), albo powiatowe centrum pomocy rodzinie, wraz z datą od kiedy dziecko przebywa w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, albo
- o przysposobieniu dziecka, wystawionego przez ośrodek adopcyjny, wraz z datą uprawomocnienia się postanowienia sądu o przysposobieniu,”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarzy i położnej (Dz. U. z 2026 r. poz. 15) w art. 4 w ust. 2 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu :

„10a) zatrudnienie na stanowisku pielęgniarzy w placówkach opiekuńczo-wychowawczych albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, o których mowa w art. 93 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301);”.

Art. 19. W ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do posiadania Karty przysługuje członkowi rodziny wielodzietnej, przez którą rozumie się:

- 1) rodzinę, w której rodzic (rodzice) lub małżonek rodzica mają lub mieli na utrzymaniu łącznie co najmniej troje dzieci bez względu na ich wiek;
- 2) osobę pełniącą funkcję rodziny zastępczej lub osobę prowadzącą rodzinny dom dziecka, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301), w których ta osoba przyjęła na wychowanie co najmniej jedno dziecko bez względu na jego wiek, te dzieci, a także małżonków tych osób i ich dzieci własne oraz przysposobione.

2. Członkami rodziny wielodzietnej są:

- 1) rodzic (rodzice) – przez którego rozumie się także rodzica (rodziców) zastępczych lub osobę (osoby) prowadzącą rodzinny dom dziecka;
- 2) małżonek rodzica;
- 3) dziecko - przez które rozumie się także dziecko, nad którym rodzic sprawuje rodzinną pieczę zastępczą, oraz osobę przebywającą w dotychczasowej rodzinie zastępczej albo w rodzinnym domu dziecka, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;

2) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, w sytuacji gdy nie miały jednocześnie troje dzieci przyjętych na wychowanie, łącznie z dziećmi własnymi lub przysposobionymi. Karta jest przyznawana odpowiednio na okres, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż do czasu zakończenia przez nich sprawowania funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka.”;

3) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. W przypadku śmierci osoby uprawnionej jej Karta traci ważność.”;

4) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Minister właściwy do spraw rodziny może podejmować i prowadzić działania służące promocji lub wsparcia rodzin wielodzietnych.

2. Realizację zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rodziny może zlecić w drodze konkursu ofert, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. z 2025 r. poz. 1338), albo zlecić na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych.

3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, może odbywać się we współpracy z wojewodą.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2024 r. poz. 1576 oraz z 2025 r. poz. 619 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) rodzinie zastępczej, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49).”;

2) w art. 5a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na dziecko umieszczone w pieczy zastępczej świadczenie wychowawcze przysługuje wyłącznie odpowiednio rodzinie zastępczej, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej, albo dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

3) w art. 9a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenie wychowawcze przyznane na dzieci umieszczone w placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu interwencyjnego, placówkach opiekuńczo-wychowawczych typu specjalistyczno-terapeutycznego albo regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych przeznacza się w szczególności na rozwój zainteresowań oraz zwiększanie szans edukacyjnych i rozwojowych dzieci umieszczonych w tych placówkach lub gromadzi jako oszczędności.”;

4) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego oraz jego wypłata następują odpowiednio na wniosek matki, ojca, opiekuna faktycznego dziecka, opiekuna prawnego dziecka, dyrektora domu pomocy społecznej, rodziny zastępczej, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

b) ust. 3 w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku dyrektora domu pomocy społecznej, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej i dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej - imię, nazwisko, datę urodzenia, numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość,

adres poczty elektronicznej, numer telefonu oraz nazwę, adres, NIP i REGON placówki, którą kieruje dyrektor;”,

c) w ust. 4 w pkt 3 lit ca otrzymuje brzmienie:

„ca) zaświadczenie wystawione przez odpowiednio organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, pozarządowego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, powiatowe centrum pomocy rodzinie albo podmiot, o którym mowa w art. 190 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, wraz z datą umieszczenia.”;

5) w art. 14:

a) w ust. 2 w pkt 1 lit. ha otrzymuje brzmienie:

„ha) informacje, czy osoba uprawniona jest rodzicem, opiekunem faktycznym dziecka, opiekunem prawnym dziecka, dyrektorem domu pomocy społecznej, rodziną zastępczą, osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka, dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

b) w ust. 2a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) lit. f, g oraz ib nie stosuje się do dyrektora domu pomocy społecznej, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej i dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

6) w art. 14a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pkt 4, 5 i 8 nie stosuje się do dyrektora domu pomocy społecznej, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej i dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”;

7) w art. 17 w ust. 1:

a) w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) formę i typ instytucjonalnej pieczy zastępczej, w której zostało umieszczone dziecko lub osoba, województwo, powiat, adres i nazwę odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz imię i nazwisko osoby kierującej tą placówką”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informacji o osobie kierującej placówką opiekuńczo-wychowawczą lub regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną lub, a w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 1a, 1b i 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej - dyrektorze jednostki zapewniającej wspólną obsługę placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiocie, któremu zlecono realizację obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych lub podmiocie, któremu powiat zlecił prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, obejmujących następujące dane:

- a) imię i nazwisko,
- b) numer PESEL, a w razie gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- c) nazwę placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, którymi ta osoba kieruje,
- d) adres, ze wskazaniem powiatu i województwa, numer NIP, numer REGON, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, którymi ta osoba kieruje,
- e) informację o likwidacji lub o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, którymi ta osoba kierowała.”;

8) w art. 18:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo do świadczenia wychowawczego ustala się, począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek, do końca okresu, o którym mowa w ust. 1, nie wcześniej niż od dnia odpowiednio urodzenia się dziecka, objęcia dziecka opieką, przysposobienia dziecka lub faktycznego umieszczenia dziecka w domu pomocy społecznej albo w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.”,

b) ust. 2b-2d otrzymują brzmienie:

„2b. Jeżeli w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia śmierci rodzica, opiekuna prawnego dziecka, opiekuna faktycznego dziecka, dyrektora domu pomocy

społecznej, rodzica zastępczego, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, którym zostało przyznane świadczenie wychowawcze, drugi rodzic, opiekun prawny dziecka, opiekun faktyczny dziecka, dyrektor domu pomocy społecznej, rodzic zastępczy, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej złoży wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na dane dziecko, prawo to ustala się, począwszy od dnia śmierci rodzica, opiekuna prawnego dziecka, opiekuna faktycznego dziecka, dyrektora domu pomocy społecznej, rodzica zastępczego, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej nie wcześniej jednak niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po ostatnim miesiącu, za który zmarłemu rodzicowi, opiekunowi prawnemu dziecka, opiekunowi faktycznemu dziecka, dyrektorowi domu pomocy społecznej, rodzicowi zastępczemu, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej wypłacono ostatnie świadczenie wychowawcze.

2c. Jeżeli w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia śmierci rodzica, opiekuna prawnego dziecka, opiekuna faktycznego dziecka, dyrektora domu pomocy społecznej, rodzica zastępczego, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, z wniosku których toczyło się postępowanie o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego, i postępowanie to nie zostało jeszcze zakończone, drugi rodzic, opiekun prawny dziecka, opiekun faktyczny dziecka, rodzic zastępczy, dyrektor domu pomocy społecznej, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka, dyrektor placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej złoży wniosek o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na dane dziecko, prawo to ustala się drugiemu rodzicowi, opiekunowi prawnemu dziecka, opiekunowi faktycznemu dziecka, dyrektorowi domu pomocy społecznej, rodzicowi zastępczemu, osobie prowadzącej rodzinny dom dziecka, dyrektorowi placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, przyjmując za datę

złożenia wniosku datę złożenia wniosku przez zmarłego rodzica, opiekuna prawnego dziecka, opiekuna faktycznego dziecka, dyrektora domu pomocy społecznej, rodzica zastępczego, osobę prowadzącą rodzinny dom dziecka, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.

2d. Przepisy ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio w przypadku zaprzestania pełnienia funkcji dyrektora domu pomocy społecznej, dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej albo dyrektora regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o wykonywaniu niektórych czynności organu centralnego w sprawach rodzinnych z zakresu obrotu prawnego na podstawie prawa Unii Europejskiej i umów międzynarodowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1236) w art. 25 ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku gdy dziecko zostało umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej albo regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej - wskazanie tej placówki”.

Art. 22. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764 i 1806 oraz z 2026 r. poz. 39) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4e w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówkach opiekuńczo-terapeutycznych, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. z 2025 r. poz. 49 i 1301)”;

2) w art. 4f ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do pracowników: placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych.”;

3) w art. 15zzz1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 276) w art. 6 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) jednostkom organizacyjnym wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 49 i 1301) w przypadkach kiedy jest to uzasadnione potrzebą wykonania nałożonych na nie zadań, określonych w ustawie;”.

Art. 24. W ustawie z dnia 15 maja 2024 r. o wspieraniu rodziców w aktywności zawodowej oraz w wychowaniu dziecka -- „Aktywny rodzic” (Dz.U. z 2024 r. poz. 858 oraz z 2025 r. poz. 619, 1083 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane dotyczące wnioskodawcy, w tym imię, nazwisko, datę urodzenia, adres miejsca zamieszkania, obywatelstwo, numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz adres poczty elektronicznej i numer telefonu, a w przypadku wnioskodawcy będącego dyrektorem placówki opiekuńczo-wychowawczej lub dyrektorem regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej dodatkowo nazwę, adres, NIP i REGON placówki, którymi kieruje dyrektor;”;

2) w art. 44 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) o formie i typie instytucjonalnej pieczy zastępczej, w której zostało umieszczone dziecko, województwie, powiecie, adresie, nazwie, numerze NIP i numerze REGON odpowiednio placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz imieniu, nazwisku i numerze PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numerze i serii dokumentu potwierdzającego tożsamość osoby kierującej odpowiednio tą placówką, a w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 1a, 1b i 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej - również adresie, ze wskazaniem powiatu i województwa, numerze NIP i numerze REGON odpowiednio jednostki zapewniającej wspólną obsługę placówek opiekuńczo-wychowawczych, podmiotu, któremu zlecono realizację obsługi placówek opiekuńczo-wychowawczych, lub podmiotu, któremu powiat zlecił prowadzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych, oraz imieniu, nazwisku i numerze PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numerze i serii dokumentu

potwierdzającego tożsamość dyrektora odpowiednio tej jednostki lub tego podmiotu;”.

Art. 25. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 620 i 1746) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 125 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki KFS przeznacza się na wspomaganie podmiotów inwestujących w kształcenie ustawiczne osób pracujących, w tym w tym rodzin zastępczych zawodowych lub prowadzących rodzinny dom dziecka, o których mowa w art. 55a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”,

b) w ust 13 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zgodność wiedzy, umiejętności lub kwalifikacji nabywanych przez uczestników kształcenia ustawicznego z potrzebami lokalnego lub regionalnego rynku pracy, lub potrzebami w zakresie systemu pieczy zastępczej;”;

2) po art. 125 dodaje się art. 125a w brzmieniu:

„Art. 125a. Podmiotem ubiegającym się o finansowanie działań ze środków KFS w przypadku rodzin zastępczych zawodowych lub prowadzących rodzinne domy dziecka jest organizator rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa w art. 76 ust 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.”;

3) w art. 126 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do określania wysokości środków KFS dla 1 wnioskodawcy będącego organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 127 w ust. 1 w pkt 1 po lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) rozwiązania umowy rodzicielstwa zastępczego, o którym mowa w art. 71 ust. 2;”.

Art. 26. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmioty, organy i osoby, o których mowa w art. 7b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, potwierdzają spełnianie warunków, o których mowa w art. 7b ust. 1 i 1b, w odniesieniu do osób, które nie podlegały weryfikacji w okresie ostatnich 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejsze ustawy.

Art. 27. Przepis art. 17 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący zatrudniania asystentów rodziny w każdej gminie, stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. 1. Plan pracy z rodziną opracowywany przez asystenta rodziny dostosowywany jest do wymogów określonych przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Gmina dostosuje formę organizacji pracy z rodziną, w tym zakresie zapewnienie zatrudnienia asystenta rodziny, do warunków określonych w art. 16 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Dodatkowy urlop przysługujący asystentom rodziny lub koordynatorom rodzinnej pieczy zastępczej, o którym mowa odpowiednio w art. 16 ust. 9 i art. 77 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługuje od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Do okresów zatrudnienia upoważniających do otrzymania dodatkowego urlopu wlicza się okresy wykonywania pracy na stanowisku odpowiednio asystenta rodziny lub koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej na podstawie stosunku pracy lub umowy świadczenia usług przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. 1. Osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełniły funkcję rodziny zastępczej niezawodowej, rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka wobec osoby, która przebywała w tej rodzinie zastępczej niezawodowej, rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinnym domu dziecka i ukończyła 25. rok życia, legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i jest niezdolna do samodzielnej egzystencji, a wobec której proces usamodzielnienia, nie przyniósł zakładanych efektów, mogą zawrzeć trójstronną umowę o pełnienie funkcji rodziny opiekuńczej, o której mowa w art. 31b ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli osoba w dniu wejścia w życie ustawy przebywa pod opieką tych osób.

2. Ocena sytuacji osoby, która, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przebywała w rodzinie zastępczej niezawodowej, rodzinie zastępczej zawodowej lub rodzinnym domu dziecka, ukończyła 25. rok życia i legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności jest dokonywana zgodnie ze standardami, określonymi w art. 31d w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31. Przepisy dotyczące określenia właściwości powiatu, o której mowa w art. 35b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 32. Przepis art. 45b dotyczący zaświadczeń kwalifikacyjnych dla rodzin zastępczych spokrewnionych stosuje się od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 33. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmioty do tego zobowiązane dokonają aktualizacji rejestru w zakresie wykazu, o którym mowa w art. 38a, 38b i 38d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 34. Przepisy dotyczące systemu teleinformatycznego służącego do prowadzenia procedur przysposobienia dziecka w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dzieci oraz kandydatów do przysposobienia dziecka, których dane zostały wprowadzone do tego systemu również przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. Programy szkoleń dla kandydatów do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązują do dnia ich zatwierdzenia.

Art. 36. Kandydaci zakwalifikowani do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, rodziny zastępcze zawodowe, rodziny zastępcze niezawodowe, a także osoby prowadzące rodzinne domy dziecka dostarczają dokumenty, dokumenty o których mowa w art. 45a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. 1. Do rodzin zastępczych zawodowych utworzonych na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do rodzinnych domów dziecka prowadzonych na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Strony umów, o których mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, dostosują ich treść do wymogów określonych w art. 55a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stawka wynagrodzenia wynikająca z umowy zawartej, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z rodziną zastępczą zawodową albo osobą prowadzącą rodzinny dom dziecka podlega podwyższeniu z mocy prawa, z dniem

wejścia w życie niniejszej ustawy, do wysokości stawek ustalonych w art. 55a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 38. 1. Do rodzin pomocowych lub wspierających, z którymi umowy dotyczące pełnienia funkcji rodziny pomocowej lub wspierających, zostały zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Odpowiednio starosta powiatu lub wójt, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do dostosowania umów, o których mowa w ust. 1, do przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 39. 1. Miesięczny dodatek stażowy, o którym mowa w art. 85 ust. 2a, ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje rodzinie zastępczej zawodowej, w tym rodzinie zastępczej zawodowej specjalistycznej, oraz rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego i prowadzącemu rodzinny dom dziecka, które pełnią funkcję rodziny zastępczej lub prowadzą rodzinny dom dziecka przez okres minimum 5 lat przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka następujący po wejściu w życie niniejszej ustawy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresów uprawniających do dodatku stażowego za wieloletnie pełnienie funkcji rodziny zastępczej albo prowadzenia rodzinnego domu dziecka wlicza się również okres pełnienia funkcji rodziny zastępczej niezawodowej lub spokrewnionej oraz prowadzenia placówki opiekuńczo- wychowawczej typu rodzinnego przed dniem wejścia w życie ustawy niniejszej ustawy.

Art. 40. Do oceny sytuacji dziecka, która została rozpoczęta przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. Porozumienia, o których mowa w art. 93, tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 42. 1. Przepis dotyczący niestwierdzenia przez dyrektora placówki opiekuńczo- wychowawczej ustania przyczyny umieszczenia dziecka w tej placówce i obowiązku złożenia wniosku do sądu o pozbawienie władzy rodzicielskiej rodziców dziecka, w brzmieniu nadanym

niniejszą ustawą stosuje się do dzieci umieszczonych w placówce opiekuńczo-wychowawczej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do kontroli w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych lub interwencyjnych ośrodkach preadopcyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 43. Przepis art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 44. Obowiązek informacyjny dotyczący monitoringu, o którym mowa w art. 121b ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie w stosunku do osób, które zostały umieszczone w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej przed dniem wejścia w życie ustawy, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. 1. Przepisy dotyczące zindywidualizowanej diagnozy sytuacji dziecka, o której mowa w art. 139a¹ ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie w stosunku do osób:

1) które zostały umieszczone w pieczy zastępczej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) przebywających w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w pieczy zastępczej, chyba, że został dla nich sporządzony indywidualny plan usamodzielnienia.

2. Zindywidualizowana diagnoza sytuacji dziecka w stosunku do osób przebywających w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w pieczy zastępczej, w sytuacji gdy nie został sporządzony dla nich indywidualny plan usamodzielnienia jest dokonywana w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46. Przepisy dotyczące usamodzielnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie do osób, dla których została opracowana zindywidualizowana diagnoza sytuacji dziecka, z wyjątkiem art. 146 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczącym wysokości pomocy, który ma zastosowanie również w stosunku do osób usamodzielnianych dla których nie została opracowana zindywidualizowana diagnoza sytuacji dziecka.

Art. 47. Przepisy dotyczące dokumentacji prowadzonej przez ośrodek adopcyjny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do procedur prowadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 48. Metrykę sprawy, stanowiącą integralną część karty dziecka prowadzi się w postępowaniach dotyczących dzieci zgłoszonych do ośrodka adopcyjnego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 49. Przepisy dotyczące dokumentacji kwalifikacyjnej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie również do procedur zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Właściwy ośrodek adopcyjny uzupełnia prowadzoną dokumentację kwalifikacyjną i przekazuje ją właściwemu ośrodkowi adopcyjnemu w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 50. Przepis dotyczący przekazania dokumentacji kwalifikacyjnej do centralnego banku danych stosuje się do dzieci zakwalifikowanych do przysposobienia po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 51. Przepis art. 156 ust. 1 pkt 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący pomocy psychologicznej, stosuje się także do osób, które były przysposobione, lub które przysposobiły dziecko przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 52. Przepis art. 156 ust. 1 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący wydawania zaświadczeń potwierdzających przysposobienie dziecka, stosuje się także do dzieci przysposobionych przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Zaświadczenie może zostać wydane przez inny ośrodek adopcyjny, niż prowadzący procedurę przysposobienia, na podstawie postanowienia sądu o przysposobieniu i oświadczenia, że nie było to przysposobienie dziecka współmałżonka.

Art. 53. Przepis art. 164 ust. 21 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się procedur adopcyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 54. Przepis art. 164c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący właściwości ośrodka adopcyjnego w zakresie prowadzenia procedury adopcyjnej w przypadku zmiany miejsca pobytu dziecka w pieczy zastępczej po zgłoszeniu go

do ośrodka adopcyjnego, stosuje się do dzieci, których zmiana miejsca pobytu nastąpiła po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 55. Osobiste spotkanie psychologa lub pedagoga ośrodka adopcyjnego z dzieckiem, o którym mowa w art. 166 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, odbywa się również w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w sytuacji, jeżeli kwalifikacja dziecka, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiada pozytywną opinie kwalifikacyjną do przysposobienia krajowego, prowadzona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie obejmowała tego spotkania oraz gdy nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 166 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastosowaniem art. 164 ust. 10a ustawy, zmienianej w art. 1.

Art. 56. 1. Organizacja lub ośrodek adopcyjny, o których mowa w art. 167a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który działał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez przedstawiciela, o którym mowa w art. 167a tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazuje w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do organu centralnego, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, informacje o przedstawicielu, działającym w ich imieniu w celu zatwierdzenia przedstawiciela przez ten organ centralny.

2. W przypadku gdy przedstawiciel wskazany przez organizację lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 167a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie uzyska zatwierdzenia przez organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, organ centralny cofa akredytację odpowiednio tej organizacji lub ośrodkowi adopcyjnemu.

Art. 57. 1. Wymagania dotyczące przedstawicieli działających w imieniu organizacji lub ośrodka adopcyjnego, o którym mowa w art. 167a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do przedstawicieli działających przed dniem wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 organizacja lub ośrodek adopcyjny, o którym mowa w art. 167a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą informuje organ centralny, o którym mowa w art. 187 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, o spełnieniu wymagań przez przedstawiciela w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Organ centralny po dokonaniu weryfikacji w przypadku ustalenia, że

przedstawiciel nie spełnia wskazanych wymagań może cofnąć akredytację dla tej organizacji lub ośrodka adopcyjnego.

Art. 58. Przepis art. 172 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do wstępnych ocen kandydatów do przysposobienia dziecka wydawanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 59. Przepis art. 172c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący udostępniania dokumentacji kwalifikacyjnej, stosuje się także do osób przysposobionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 60. Przepis art. 175a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący upoważnienia do prowadzenia kontroli, nie dotyczy kontroli, które rozpoczęły się i nie zakończyły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 61. Przepisy dotyczące 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej, o których mowa w art. 180 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 62. Pierwszy plan rozwoju ośrodków adopcyjnych, o którym mowa w art. 185 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kierownik regionalnego ośrodka polityki społecznej składa zarządowi województwa w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 63. Przepis art. 578 § 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący przesyłania przez sąd informacji o złożeniu wniosku o przywrócenie władzy rodzicielskiej do właściwego ośrodka adopcyjnego, stosuje się do wniosków, które zostały złożone po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 63. Przepis art. 578 § 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący przesyłania przez sąd postanowienia w przedmiocie przywrócenia władzy rodzicielskiej do właściwego ośrodka adopcyjnego, stosuje się do postanowień wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 64. Przepis art. 585 § 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący zawieszenia postępowania w sprawie przywrócenia władzy rodzicielskiej, stosuje się do postępowań wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 65. Przepis art. 586 § 6 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczący wystąpienia sądu o przekazanie dokumentacji dotyczącej dziecka zgłoszonego do ośrodka adopcyjnego oraz potwierdzającej dobór kandydatów do przysposobienia, stosuje się do postępowań wszczętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 66. Postępowania w sprawach dotyczących świadczenia wychowawczego, wszczęte z wniosku dyrektora interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego i niezakończone przed dniem 1 lipca 2027 r. prowadzi się na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

Art. 67. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 48, 52, 127 i 175 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48, 52, 127 i 175 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 68. 1. Z dniem 1 lipca 2027 r. likwiduje się interwencyjne ośrodki preadopcyjne, jeżeli samorząd województwa wcześniej ich nie zlikwidował.

2. Samorząd województwa co 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy informuje ministra właściwego do spraw rodziny o terminie i działaniach podjętych w celu likwidacji interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, wskazując bieżącą liczbę dzieci umieszczonych w ośrodku, a także plan likwidacji obejmujący harmonogram działań oraz sposób zapewnienia dzieciom opieki po likwidacji ośrodka.

3. Dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego występuje do właściwego sądu, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, o zmianę formy pieczy nad dzieckiem umieszczonym w tym ośrodku, w związku z jego likwidacją .

4. Do postępowań wszczętych na podstawie wniosku dyrektora interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, o którym mowa ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 112¹–112⁸ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Dziecko przebywające w interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym nie może zostać umieszczone w instytucjonalnej pieczy zastępczej chyba, że przemawiają za tym szczególne względy dobra dziecka.

6. Obowiązek i prawo wykonywania bieżącej pieczy nad dzieckiem umieszczonym w interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym, jego wychowaniem i reprezentowaniem w dochodzeniu świadczeń przeznaczonych na zaspokojenie jego potrzeb, sprawuje dyrektor interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego, a jeżeli sąd postanowił inaczej to osoba wskazana przez sąd, na podstawie dotychczasowych przepisów, o ile nie są one sprzeczne z brzmieniem nadawanym niniejszą ustawą. Przepisy art. 112¹ i 112⁷ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy stosuje się odpowiednio w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy interwencyjny ośrodek preadopcyjny realizuje zadania w stosunku do dzieci umieszczonych w tym ośrodku na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy w zakresie:

- 1) art. 93 ust. 4, art. 94a, art. 100 ust. 4a–4c, art. 108 ust. 1, art. 121b ust. 1–3, 5, 6, 8–11, art. 122 i art. 122a, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 94, art. 95 ust. 5, art. 96–99, art. 100 ust. 1–4 i 5, art. 106 ust. 1–2, ust. 2a pkt 1–7 i ust. 3–7 i 8–11, art. 107, art. 108 ust. 2 i 3, art. 110 i 112, art. 121b ust. 4 i 7, w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 69. 1. Do postępowań w sprawach dotyczących pieczy zastępczej, w tym w szczególności umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, zmiany formy pieczy oraz świadczeń z nią związanych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Czynności dokonane w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

Art. 70. 1. Do stosunków prawnych z zakresu pieczy zastępczej powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że niniejsza ustawa stanowi inaczej.

2. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Świadczenia pieniężne oraz wynagrodzenia należne na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługują od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i nie wymagają zmiany umów.

4. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc, a ich wykonywanie dostosowuje się do przepisów niniejszej ustawy.

Art. 71. Orzeczenia sądowe wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc, z tym że ich wykonywanie następuje z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Art. 72. Minister właściwy do spraw rodziny ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” termin wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających realizację zadań z zakresu systemu pieczy zastępczej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g.

Art. 73. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 48, 52, 127 i 175 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48, 52, 127 i 175 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 74. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy, tym realizację Programu, wynosi 299 900 tys. zł.

2. W ramach limitu, o którym mowa w ust. 1, limit wydatków z budżetu państwa w kolejnych latach wynosi odpowiednio:

- 1) w 2026 r. – 100 000 tys. zł;
- 2) w 2027 r. – 139 800 tys. zł;
- 3) w 2028 r. – 36 600 tys. zł;
- 4) w 2029 r. – 23 500 tys. zł;
- 5) w 2030 r. – 0 tys. zł;
- 6) w 2031 r. – 0 tys. zł;
- 7) w 2032 r. – 0 tys. zł;
- 8) w 2033 r. – 0 tys. zł;
- 9) w 2034 r. – 0 tys. zł;
- 10) w 2035 r. – 0 tys. zł.

3. Minister właściwy do spraw rodziny monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 2, i w przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4.

4. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rodziny

zastosuje, w celu dofinansowania zadania, o którym mowa w ust. 1, mechanizm korygujący polegający na podjęciu działań zapobiegających przekroczeniu limitu wydatków dotyczących finansowania lub dofinansowania zadań wynikających z ustawy zmienianej w art. 1, polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2026 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 17 i art. 25, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 2) art. 1 pkt 101, art. 2 pkt 1, art. 3 pkt 3 i 4, art. 8, 10 i 11 oraz art. 12 pkt 2, 16, 20–22 i 24, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2028 r.;
- 3) art. 1 pkt 150 lit. d, pkt 152 lit. d, pkt 155 lit. c, pkt 157 lit. a tire drugie i szóste oraz pkt 158 lit. a, f i g w zakresie, w jakim przewidują stosowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 38g, które wchodzi w życie z dniem określonym w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 72.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Karol Perkowski

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/